

Giới thiệu Ngày Đêm Muốn Em

Editor: Huyền Namida

Thể loại: Sắc, Cao H, Thanh xuân vườn trường, thịt văn

Khi còn đang học cấp ba thì Trương Linh đã thầm mến một chàng trai với vẻ bề ngoài trong veo nhưng lại rất lạnh lùng. Càng không bao giờ dám nghĩ nhìn anh vậy mà lại là người cuồng tình dục. Dù có như vậy thì cô vẫn hy vọng anh cũng sẽ muốn cô. Thật bất ngờ bởi sau này ước muốn của cô đã thành sự thật, tuy nhiên rằng Lâm Thanh Khải cả ngày lẫn đêm đều muốn cô.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Nghe lén

Trương Linh đối với Lâm Thanh Khải là nhất kiến chung tình.

Nói tới việc gặp được anh cũng rất tầm thường, học kỳ sau của năm nhất trường cấp ba, lúc đó là vào mùa đông, giờ giải lao cô đi xuống lầu còn anh thì đi lên.

Ngày đó Lâm Thanh Khải mặc trên người một bộ màu đen, ánh mắt tối đen, vẻ mặt đậm bạc. Anh mím môi, có thể là vừa mới đánh cầu lông xong nên trên trán vẫn còn vương một vầng mồ hôi mỏng.

Hai người một người nhìn lên một kẻ nhìn xuống, ánh mắt vì thế mà vô tình đụng phải nhau rồi bất động trong vài giây.

Tầm mắt của cô rơi trên khuôn mặt Lâm Thanh Khải, hơi chút ngừng lại, sau đó thu hồi.

Lướt qua nhau.

Trương Linh dừng chân quay đầu nhìn lại. Chàng trai với bước chân rộng lớn có vẻ lười biếng, vóc dáng rất cao, bả vai cực kỳ rộng rãi, cảm giác là một người thiếu niên phi phạm nhưng sức khỏe có chút gầy yếu.

"Tên hần là Lâm Thanh Khải." Cô bạn gái đi cùng cô nói.

"Cậu biết à?"

"Chắc chỉ có mỗi cậu không biết thôi." cô bạn gái cười rộ lên: "Học cùng khối với bọn mình đấy, mới chuyển tới hai tuần trước."

Trương Linh "à" một tiếng, yết hầu khẽ gọi nhảm và ghi nhớ lấy cái tên này.

Sau này để ý những câu chuyện bàn tán giữa các cuộc nói chuyện phiếm thì cô biết được rằng, dường như anh đã có bạn gái.

Yêu đương là việc không hề hiếm thấy, trong lớp cô cũng có hần hai cặp. Có lần Trương Linh xin nghỉ giữa tiết thể dục để quay về lớp học lấy vài thứ, lại gặp ngay một đôi đang trốn ở phía sau tán tình nhau, tay của nam sinh đã vói vào bên trong áo của nữ sinh, cơ thể thiếu nữ xinh đẹp đang độ nở rộ, nhất là bộ ngực được nắm ngón tay xoa bóp lấy.

Cô nhanh chóng rời khỏi chỗ đó nhưng nghĩ lại biểu hiện của nam sinh vừa rồi, cảm thấy thật bỉ ổi.

Nhưng loại sự tình dơ bẩn này... liệu có thể cùng làm với Lâm Thanh Khải được không?

Cho dù có bạn gái, Lâm Thanh Khải vẫn là đàn ông. Được rồi, nếu gặp lại cô sẽ thử xem sao.

Dù sao, anh thật sự là trong veo như ánh trăng, loại thanh thuần này của anh khiến cho Trương Linh thật sự mê muội.

Dáng vóc của Trương Linh vô cùng xinh đẹp, chỉ là khi tới trường, xung quanh cô đều là những cô gái nói quá nhiều. Còn cô lại hướng nội, vậy nên ở trong lớp cũng không quá thân thiết với ai.

Mãi cho đến đầu xuân của năm hai.

Có một ngày, Trương Linh phát hiện có một tờ giấy trong ngăn bàn học của mình, có người hẹn cô sau khi tan học đến phía sau văn phòng giáo viên ở cuối cầu thang, không có ký tên, cách viết này có vẻ như là của nam sinh.

Cô suy nghĩ đối tượng có thể có khả năng lấy cô làm mục tiêu. Trực giác mách bảo, lớp trưởng sớm đã có ý tứ để ý đến cô.

Căn phòng phía cuối dãy cầu thang từ lâu đã không còn dùng đến, bình thường rất ít người qua lại.

Bước tới bậc thang tại góc rẽ tầng ba, sắc trời hơi chút u ám, Trương Linh cắn môi đi lên tầng xem.

"Có chuyện gì?" Trương Linh nói.

"Tớ muốn nói với cậu... thật ra... tớ cảm thấy... cậu... chính là..." Lớp trưởng lắp bắp, khuôn mặt thanh tú càng ngày càng đỏ ửng lên.

Đây là lần đầu tiên Trương Linh được tỏ tình, cho dù cô không thích đối phương, nhưng hư vinh của một cô gái cũng khiến cho cô có chút thích thú. Vì vậy cô hơi kiên nhẫn chờ lớp trưởng ấp a ấp úng nói cho xong.

Chính lúc này, bên trong cánh cửa vang lên một tiếng cười trầm trầm.

Lớp trưởng có vẻ bị kinh sợ, bặm chặt miệng lại, quay đầu hét lớn: "Ai?"

Người nọ vừa cười, chờ lớp trưởng nói xong: "Cậu thích cô ấy sao, lá gan vẫn còn nhỏ quá."

Bất chợt dừng lại, thanh âm của người đó hạ thấp xuống: "Chỉ chút chuyện như vậy mà cũng không thể nói ra, tôi cũng bái phục cậu."

Lớp trưởng bị sự vô duyên chen ngang, sắc mặt đỏ ửng lên, không dám nhìn Trương Linh, xấu hổ cúi mặt quay người, chạy.

Trương Linh dờ khóc dờ cười, tiếng cười qua lớp cửa có chút khàn khàn, trầm thấp, cực kỳ từ tính.

Trương Linh không nói chuyện nhiều với Lâm Thanh Khải, nhưng lúc gặp thoáng qua ở trên đường có nghe anh nói chuyện với bạn bè. Giọng nói này sớm đã khắc và trong lòng.

Cô vẫn còn đứng tại chỗ.

"Còn không đi?" Qua lớp cửa, Lâm Thanh Khải nhàn nhạt hỏi.

Trương Linh ngần ngại một lúc mới hiểu ra ý của anh.

Cô quay người đi, lại mà xui quýt thế nào mà cô lại dừng chân lại. Lỗ tai gần sát, nghe thấy tiếng thờ dốc, còn có cả tiếng con gái rên rỉ. Tuy chưa từng trải qua nhưng nghe thấy âm thanh này lại khiến cả người cô nóng ran lên.

Trong nháy mắt liền nổi da gà.

Một mặt cô tự ngăn chính mình lại, nhưng một mặt lại như nghiện, nhìn không được nhận ra Lâm Thanh Khải từ trong tiếng thờ. Ý đồ đen tối chìm đắm trong tình dục với anh lại trở về trong đầu óc, khiến cho cô nổi lên một trận tê dại.

Âm thanh của anh giống như mang theo điện, truyền từ màng tai tới các nơi trên thân thể, kích thích một loại cảm giác xa lạ, ngứa ngáy đến tê dại, vô cùng quái dị.

Nhất là ở chỗ hạ bộ phía bên dưới, co rút nhanh vài cái, dường như còn đang chảy ra chất lỏng.

Trương Linh ngồi xổm xuống, cắn môi.

Lâm Thanh Khải sớm nghe được tiếng bước chân của cô. Cửa không khóa kín, theo khe hở có thể nhìn thấy bóng dáng ở bên ngoài.

Dáng người nhỏ nhắn, tóc dài.

Con gái sao? Anh nhếch khẽ môi, bàn tay nắm lấy hạ bộ thô to càng khấn căng.

Trên bàn, đoạn phim bên trong chiếc điện thoại đang tới đoạn cao trào, người phụ nữ rên lên một tiếng phóng đặng. Anh lại dời mắt đi, động tác chậm lại.

Chia tay bạn gái một thời gian, đã lâu chưa được tiết dục, khó chịu vô cùng. Nhưng dù dùng tay mân mê như thế nào cũng không thể bằng sự bức ép của tiểu huyệt con gái. Anh ngẩng đầu, nheo mắt nhìn về người phía bên ngoài cửa.

Cô gái đang nghe lén này... Thật muốn đem cô đặt lên bàn sau đó trực tiếp xuyên thẳng vào.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thích tôi sao?

Lâm Thanh Khải hơi do dự, cô gái trốn ở đằng kia nghe người ta xem phim tình dục, có thể trong sáng đến mức nào.

Anh hơi nâng chân, dùng mũi chân mở cánh cửa hé ra thêm một chút.

Tương Linh giật mình một cái, ngẩng đầu nhìn vào trong. Ánh sáng mờ mờ, Lâm Thanh Khải mặc bộ quần áo màu đen, hơi dựa lưng ra chiếc ghế. Vẫn là bộ dạng thanh khiết trong sạch đó, nhưng khóa quần lại mở ra, một cây thịt cực lớn đang vươn cao ở giữa đùi, nổi lên gần gùc, chỗ gốc còn có một bộ lông.

"Lại đây." Anh nói trong sự đốt cháy của tình dục.

Tương Linh nuốt nước miếng. Cô nhìn thấy Lâm Thanh Khải cương lên ở giữa đùi, cái đó thon dài sạch sẽ, bàn tay anh đang không nhanh không chậm mà xoa nắn gốc thịt.

Lý trí muốn chạy trốn, nhưng chân lại giống như bị dính chặt trên mặt đất vậy, không thể động đậy.

"Qua đây." Lâm Thanh Khải hít mắt lại, nói thêm một lần.

Tương Linh từ từ đứng dậy, tầm mắt của Lâm Thanh Khải nhìn từ trên xuống dưới, ánh mắt cực kỳ ngưỡng mộ, nhìn cô đang bước tới gần.

Cô gái mặc trên người chiếc áo khoác mỏng không làm mất đi được hai luồng phập phồng phía trước ngực, da cổ non mịn, xương quai xanh vô cùng kiều mị. Chỉ mới nghĩ tới thôi đã muốn gặm cắn, đem dương vật chọc vào bên trong mà lộng hành.

Động tác của tay trái nhanh hơn, môi mông lại tràn ra một tiếng thờ dục.

Tương Linh bị âm thanh này của anh hấp dẫn đến mức vành tai đều nóng bừng đỏ lựng. Thậm chí cô còn có thể ngửi được trong không khí hương vị dâm dục.

Vừa đi tới, cảm cô liền bị một lực nắm lấy, ngón tay của Lâm Thanh Khải vuốt ve một vòng quanh môi cô: "Cô liếm tôi đi."

Tương Linh lắc đầu.

Lâm Thanh Khải hiển nhiên cũng không thèm để ý đến sự từ chối của cô, lòng bàn tay nóng bỏng luôn ra phía sau cổ, đỡ ở phía sau ót, đè đầu cô hướng xuống đứng quần.

theo bản năng Tương Linh muốn trốn.

"Không muốn?" Lâm Thanh Khải gầm nhẹ, cười cười.

Anh dùng chân đá cánh cửa, khóa chặt cửa lại. Tay buông lỏng cơn thịt, ngón tay kéo vấy cô xuống sau đó mò tìm tại đùi vấy, chạm đến mảnh vải ren: "Đã ướt đến như vậy rồi, không ngứa sao?"

Đầu ngón tay đàn ông nóng bỏng, ngăn cách qua lớp quần lót đặt tại giữa đùi cô, cố ý xoa nhẹ vài cái.

Tương Linh phát ra tiếng "a" nho nhỏ, hai chân mềm nhũn, cánh tay đặt lên vai anh. Chính cô cũng chưa từng chạm qua chỗ đó.

Lâm Thanh Khải nghiêng đầu thưởng thức động tác ả nết chịu đựng của cô, Bàn tay hấn kỹ xảo thuần thực, ma sát nhẹ giữa hai chân cô như vậy chỉ là trêu chọc một tý, Tương Linh muốn rên rỉ khó chịu, cô run rẩy muốn ngăn cản, liền kêu tên của anh: "Lâm Thanh Khải..."

Lâm Thanh Khải hơi bất ngờ, cúi xuống: "Biết tôi sao?"

Tương Linh cắn môi dưới gật đầu.

Ánh mắt của thiếu nữ không lừa được người khác, không biết tại sao lại hoảng loạn, nhưng lại trộn lẫn với dục vọng ham muốn, chỉ là dù sao cũng không thể che giấu được thâm sâu mê luyện. Lâm Thanh Khải là cáo già lão luyện, rất nhanh hiểu rõ: "Thích tôi sao?"

Tương Linh không biết nên trả lời như thế nào, tựa như là cầu cứu anh. Lâm Thanh Khải cũng coi như lời mình vừa nói ra chỉ là hiểu lầm. Một chủ thợ non nớt chưa từng bị ai thượng. Anh cười cười, dùng lực một cái đem thân thể cô đè xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Cao trào lần đầu

Tương Linh tránh đi tầm mắt của anh, Lâm Thanh Khải đưa tay xuống vuốt ve, côn thịt ngấn cách bởi chiếc quần lót hướng về tâm điểm giữa hai chân mà chọc chọc vào, cô nhỏ giọng rên rỉ, hạ thân càng ngày càng trưởng.

Giữa hai chân của Tương Linh tê dại không chịu nổi. Anh thật thô lỗ, biết cô đã khó chịu muốn chết. Qua tầng vải mỏng như có như không tồn tại kia, cảm thấy anh có thể ngay lập tức tiến vào bên trong được. Từ tận bên trong nổi lên một trận ngứa ngáy, hạ bộ giật giật vài cái.

"Muốn không?" Lâm Thanh Khải mạnh mẽ động eo vài cái. Bàn tay vói vào bên trong quần áo của cô, luôn tay ra sau lưng cời khuy áo ngực.

Tương Linh cuống quýt giữ tay anh lại: "Đừng..."

"Cho ta được gặm cắn núm vú." Lâm Thanh Khải nói ra câu này mà mặt không chút biến sắc, ngón tay vuốt ve cọt cọt trên da thịt cô, dụ dỗ: "Thoải mái không?"

Tương Linh vừa muốn lắc đầu, lại thấy đỉnh côn thịt của anh làm cho càng ngày càng ngứa. Đầu lông màu của cô nhả lại, ngón tay nắm chặt.

"Muốn lên đỉnh rồi sao?" Lâm Thanh Khải nhướn mày, khoe môi anh cong lên, không để ý đến cô đang ngăn cản mà bàn tay tham lam tiến vào, cảm lấy bầu ngực căng tròn mềm mại, móng tay nhấn nhấn lên nụ hoa.

Đầu vú của Tương Linh cực kỳ mẫn cảm, bình thường khi tắm mà chính cô đụng phải cũng trở nên tê dại, Bị anh quấy phá như vậy, trực tiếp là cho tàn thân cô như bị điện giật.

Cô "a" lên một tiếng, nhẹn không được mà tràn ra con chữ: "Ngứa..."

"Ngứa ở đâu? Chỗ này?" Lâm Thanh Khải nắm lấy một đầu vs.

Tương Linh chảy nước, nhỏ giọng rên rỉ: "Phía dưới, ngứa..."

"Vậy có muốn được đâm vào không?" Lâm Thanh Khải bị câu nói của cô làm cho kích thích, côn thịt lại giật một cái. Anh nắm lấy côn thịt thô to đụng chạm vào âm vật của cô.

Khẽ đụng một cái lại một dòng nước chảy ra.

Lâm Thanh Khải hí hóp: "Tôi thật sự muốn đi* cô." (Na: bậy quá không viết rõ ra được)

Anh nhẹn một lát, đứng lên, đẩy ngã Tương Linh trên bàn học: "Kẹp chân vào." Giọng anh khàn khàn ra lệnh, nâng chân Tương Linh đặt lên vai mình.

Tương Linh đỏ mặt nghe theo, một giây sau, gốc thịt cứng rắn liền ở giữa đùi cô bắt đầu ra vào, quần lót sớm đã ướt nhẹp, gân xanh nổi lên không ngừng đụng tới âm đạo, dâm thủy chảy ra ướt nhẹp kêu lên từng tiếng "nhép nhép" dâm dăng.

"Khó chịu sao?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Ngón tay Tương Linh nắm lấy mép bàn, vẫn không nói gì mà chỉ ậm ừ rên rỉ.

"Đâm chết cô." Lâm Thanh Khải nhìn chăm chăm vào ánh mắt đang tràn đầy dục vọng của cô: "Đâm chết cô, có được không?"

Anh mạnh mẽ đem đưa biên độ càng lớn, khuôn mặt tuấn tú hiện lên nét tàn nhẫn.

Tương Linh bị anh đâm cho một trận run rẩy, Chính mình cũng cảm nhận được phía dưới dâm thủy càng ngày càng chảy nhiều, âm đạo tê rần, nghĩ tới thật sự muốn bị anh cắm sâu vào.

Lâm Thanh Khải nghiêng đầu, đầu lưỡi liếm bàn chân trần trắng nõn của Tương Linh, sự ấm nóng của chếc lưỡi trượt qua trượt lại, sau đó lại ngậm chặt thịt mềm mà khẽ cắn.

Thật muốn làm cô ngay tại chỗ.

Động tác rút ra cắm vào của anh càng lúc càng nhanh, côn thịt bị căng trướng hết mức: "Bị dương vật ma sát thế này khó chịu?" Anh thờ gáp hỏi.

Lại cắm đi vào, khí lực quá lớn, côn thịt hơi trật một chút, đụng vào miệng âm đạo.

Chỗ ngứa nhất.

Tương Linh rên lên một tiếng dài, chỉ như vậy mà đã lên đỉnh. Hai bên mép thịt co rút kịch liệt, một cổ dâm thủy nóng ẩm phun ra.

Đây là lần đầu tiên cô tới cao trào, cả người xụi lơ.

Lâm Thanh Khải ở một phần trong cái miệng nhỏ đang co rút liệt, anh đỏ mặt, còn thịt dùng lực hướng miệng kia chọc vài cái, eo run lên, sau đó liền bắn ra.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Anh vẫn còn muốn sao

Phòng học vắng vẻ yên tĩnh trở lại, sự kịch liệt vừa rồi cứ như là ảo giác.

Cao trào phun ra quá nhanh quá đột ngột khiến cho Trương Linh vẫn chưa lấy lại được tinh thần. Cô vô lực nằm ngửa trên bàn học, cơ thể vô cùng khó chịu. Váy bị còi đặt bên hông, quần lót lại ẩm ướt dính dính, cửa mình của cô bị Lâm Thanh Khải bắn tinh dịch biến thành rối tinh rối mù.

Đinh còn thịt hơi hơi đâm qua quần lót đã lấy ra, nhưng cảm xúc nóng bỏng dường như vẫn đang tồn đọng. Chỗ non mềm bị ma sát đến có chút đau, vẫn còn đang co rút. Lâm Thanh Khải dùng sức mạnh quá rồi. Lúc đó anh nảy sinh suy nghĩ muốn rút ra cắm vào đó Trương Linh thậm chí có thể cảm giác được sự thô cứng của anh chà xát tại bắp đùi của mình.

Anh thật là... rất dâm dăng.

Lâm Thanh Khải xoa nhẹ dương vật đã hơi mềm, cúi người sờ sờ vào cổ cô: "Có biết cô chảy rất nhiều dâm dịch không?"

Trương Linh không dám nhìn thẳng vào mắt anh, nghiêng đầu.

Ánh mắt của Lâm Thanh Khải có chút đùa giỡn, ngón tay dọc theo chiếc cổ tinh tế của cô vuốt dọc xuống: Quần áo của tôi đều bị cô làm cho ướt hết rồi."

Trương Linh cảm thấy xấu hổ muốn chết, giả vờ nhắm mắt lại coi như không nghe thấy gì. Lâm Thanh Khải vươn tay vào nắm lấy mép quần lót của cô kéo xuống dưới, cô bị dọa đến hoảng hốt: "Dừng."

"Không phải vừa rồi kêu ngựa sao?" Lâm Thanh Khải cố ý: "Tôi cắm vào thì lập tức sẽ hết ngựa."

Trương Linh cuống quýt dè tay anh lại: "Tôi không ngựa, thật sự không cần."

"Không ngựa?" Lâm Thanh Khải nhướn đuôi lông mày, tay anh cầm lấy ngón tay của cô, sau đó đưa đầu ngón tay cô đi lên, chạm vào âm vật, xoa bóp. Làm cho cô lại bắt đầu khó chịu.

Loại tư thế này... giống như là cô đang tự an ủi chính mình trước mặt anh vậy. Trương Linh bị ý nghĩ này làm cho cả mặt ửng hồng, hơi nhúc nhích người muốn từ chối. Lâm Thanh Khải cười cười, không quan tâm đến cô mà gia tăng thêm lực, bóp nắn chỗ đó càng lớn.

Trương Linh rên rỉ ra tiếng.

Lâm Thanh Khải im lặng hai giây: "Có phải hay không cực kỳ sáng khoái?" Mối mong của anh dán bên ta cô: "Muốn được chơi đùa sao?"

Lỗi tai... lỗi tai cũng cực kỳ mãn cảm

Trương Linh lúng túng đến muốn khóc, muốn biết tại sao thân thể mình lại có thể biến thành như vậy. Đầu dây thần kinh bị phóng đại vô số lần, hơi thở nóng rực của anh từ trong tai tiến vào, xương cốt đều như ra rồi.

Cô vừa mới đạt cao trào xong, tự biết mình không thể chịu nổi liền quay mặt sang hướng khác né tránh. Lâm Thanh Khải không buông tha mà ngậm chặt vành tai cô, cắn nhẹ.

Trương Linh sợ hãi tránh né..Lâm Thanh Khải vẫn một mực theo sát, đầu lưỡi ẩm nóng chạm vào vành tai mềm mại của cô, lại gặm cắn. Bàn tay phía dưới cũng không nghỉ ngơi, âm vật bị sung lên được ngón tay sạch sẽ thô to của đàn ông đụng chạm vào, xoa nắn.

Trương Linh cảm thấy như mình sắp bị anh giết chết đến nơi. Cô co quắp ngón chân lại, lưng cũng uốn cong hướng lên phía trên. Không thể nói rõ là cô đang muốn trốn tránh hay là đang đón hòa theo ý của anh, chỉ là miệng vẫn rên rỉ không ngừng.

"Tiểu dâm dăng," hô hấp của Lâm Thanh Khải nặng nề: "Tôi lại cứng lên rồi."

Trong mắt Trương Linh một mảnh sương mù.

"Bị cô bức đến cứng rắn rồi."

Lâm Thanh Khải khó chịu chạm vào âm vật của cô, ngón tay giữa giờ ra, đè lên hạt đậu nhỏ tại cửa âm đạo, ngón tay liền bị dịch thủy chảy ra làm cho ướt. Anh cắn cổ cô: "Nhiều nước như vậy, bên trong nhất định là rất nóng. Có muốn dương vật của tôi không?"

Tương Linh nhớ tới thứ rắn chắc dưới hông anh, vừa to vừa dài... lại còn nóng như thế, cứng rắn như thế, quanh thân đều được bao bọc bởi gân xanh...

Cô ngửa tới cực điểm, cái cảm giác xa lạ lại đến. Hai tay không tự giác mà đặt lên cánh tay của Lâm Thanh Khải, dùng lực cầm lấy, đốt ngón tay đều đã trắng bệch.

"Có muốn tôi xuyên vào người cô không?" Lâm Thanh Khải hỏi: "Hả?"

"A..." Tương Linh ngẩng cao cổ lên, hướng đầu về phía sau.

"Nói đi, muốn hay không?" Lâm Thanh Khải hơi híp mắt lại nhìn cô.

Tương Linh nói: "Phía dưới..." Giọng nói của cô gấp gáp: "Phía dưới lại..."

"Ngửa sao?" Lâm Thanh Khải cười nhẹ: "Có phải lại muốn bắn ra nữa không?" tay anh càng lúc càng nhanh: "Bắn ra quần đi."

Tương Linh sáng khoái đến mức chảy ra một giọt nước mắt, thân thể cô run rẩy, một cổ dâm thủy trong suốt ại trào ra phía bên dưới. Bàn tay của Lâm Thanh Khải bị ướt hết cả rồi.

Anh cười, đưa tay ra trước mặt Tương Linh: "Sáng khoái lắm sao? Tôi chỉ mới dùng ngón tay thôi mà cô đã trở nên như vậy rồi."

Vừa lên đỉnh cao trào hai lần liên tiếp, Tương Linh thật sự muốn hỏng rồi. Nước mắt vẫn chực trào ra. Cô đẩy anh ra: "Không được nói nữa."

Lâm Thanh Khải thuận thế đứng thẳng người lên, rút ra mấy tờ khăn giấy, lau từng ngón ta sạch sẽ rồi vo thành một cục, ném vào thùng rác. Xoay người lại, cởi tuột quần lót của cô ra.

Tương Linh dường như muốn khóc: "Anh vẫn còn muốn sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Làm trong rừng

Lâm Thanh Khải lờm cô một cái, nhàn nhạt nói: "Chẳng lẽ cô định để ướt như vậy mà đi ra ngoài sao?"

Tương Linh nghe vậy mới hiểu ra ý anh: "Tôi tự làm."

Lâm Thanh Khải rút một điều thuốc ra ngậm trong miệng, châm thuốc: "Tôi thật sự muốn thao cô một lần." anh ngừng lại một chút: "Chơi đùa cô một phen xem cô sẽ rên rỉ như thế nào."

Quần áo trên người anh đã được mặc lại chỉnh tề, giọng nói cũng trở nên trong sáng hơn. Mắt to sáng, nhìn đi nhìn lại vẫn giống một chàng thiếu niên không nhuộm bụi trần.

Tương Linh không thể nói được cảm giác hiện tại trong lòng là gì, đưa lưng về phía anh, cởi quần lót ra, vắt nước.

"Chỉ là..." Lâm Thanh Khải phun ra làn khói thuốc trắng mờ, có ý cười, nói: "Cô không cảm thấy mình rất miễn cảm sao? Chỉ mới đụng khẽ thôi cũng đã ướt rồi."

Tương Linh đáp ứng "ừ" một tiếng.

Tuy cô biết chuyện này, nhưng lại không nghĩ có thể giống như hôm nay.

Hai người không ai nói gì nữa, Lâm Thanh Khải trầm mặc hút thuốc, còn cô thì im lặng nhìn ra phía bên ngoài cửa sổ.

Tương Linh phui phui quần áo rồi lấy ngón tay chải lại tóc

Thật là xấu hổ.

cô với Lâm Thanh Khải vốn là người xa lạ, lần này như vậy, anh lại biết cô thích anh, vậy mà cô vẫn để xảy ra loại sự tình này. Thật là lả gan quá lớn

rồi.Cô không biết sau này sẽ đối mặt với anh như thế nào nữa.

Lúng túng một lúc, cô mở miệng: "Tôi... tôi đi trước đây."

Khuôn mặt của Lâm Thanh Khải khuất sau làn khói thuốc, không thể nhìn thấy rõ được nét mặt của anh. Anh không nói gì, Trương Linh cũng không đoán ra được ý tứ của anh. Dù sao thì đến tên của cô anh cũng chưa biết, sau khi đi khỏi cái phòng học này, sẽ lại tiếp tục làm người xa lạ.

Cô đứng lên, xoay người đi ra.

"Chờ đã." ngón tay thon dài của Lâm Thanh Khải lười biếng vươn ra nắm lấy tay cô từ phía sau.

Trong lòng Trương Linh run lên, Anh cầm lấy chiếc quần lót ướt đầm trong tay cô, hỏi như tự sự:"Thứ này... cô định mang đi đâu?"

Trương Linh bị anh hỏi. Trong đầu suy nghĩ một lát, lại có tật giật mình nên thấy ném đi đâu cũng không ổn. Chỉ có thể cứng nhắc cầm trong tay như thế.

"Không biết." cô nhỏ giọng nói.

Lâm Thanh Khải cười cười: "Cô sợ có ai đó nhận ra thứ này là của cô đúng không?"

Trương Linh giương mắt nhìn anh, anh nhanh chóng cúi đầu, mím môi.

Lâm Thanh Khải cảm thấy hơi có lỗi không nói gì, tùy tiện dùng hai đầu ngón tay kẹp chiếc quần lót đi về phía thùng rác, ném vào.

Trương Linh mở to hai mắt: "Đây là phòng học."

"Phòng học thì sao? Cô không được bị tôi làm cho phun nước?" Lâm Thanh Khải không chút để tâm cười. Anh phui phui tay, nhìn cô: "Sau này tôi vẫn sẽ tiếp tục thao cô tại phòng học."

Nghe anh nói xong, cô thật sự nóng bừng mặt.

Tối đó về nhà, cô ngủ một giấc. Trong mơ cô thấy bị anh đè lên tường phía sau phòng học mà làm, Gốc côn thịt thô cứng kia mãnh liệt ra vào bên trong thân thể. cô rên rỉ rất lợi hại, Lâm Thanh Khải cúi đầu hôn cô, quần áo sớm bị xé rách, thân thể cô hoàn toàn lồ lộ trước mặt anh, đầu lưỡi ẩm nóng liếm mút vòng quanh vú.

Trương Linh tỉnh giật từ trong mơ.

Ngớ ra một hồi lâu, nhất thời không rõ rốt cuộc có phải là mình đã rên rỉ thật hay không. Cô nín thở để ý ký túc xá đang yên tĩnh, bạn cùng phòng đều đã ngủ say với những hơi thở đều đặn, mới yên tâm thở phào. Cẩn thận đưa tay vào trong chăn, sờ sờ quần lót, quả nhiên là đã ướt rồi.

Thật khó chịu.

Trương Linh vui mặt vào gối, cô nhớ tới nam sinh tán tỉnh cô bạn cùng lớp hôm quay về môn thể dục đó, Lúc đấy cô chỉ cảm thấy cậu ta thật bị ối, rõ ràng là Lâm Thanh Khải còn làm chuyện quá đáng hơn cả cậu ta.

Ngày hôm sau tan học, cô cùng với cô bạn cùng bàn đi mua đồ ăn vặt, từ xa nhìn thấy Lâm Thanh Khải đang đứng với một đám nam sinh khác ở quầy bán đồ ăn vặt. Hôm nay anh mặc bộ đồ lông cừu màu xám nhạt, cao hơn mọi người xung quanh nửa cái đầu, khí chất thanh thuần xuất chúng.

"Sao vậy?" cô bạn cùng bàn nghi ngờ hỏi.

Trương Linh nói qua loa: "Tớ không đi nữa, tớ chờ cậu ở cầu thang này." CÔ hơi trốn về phía trong cầu thang một chút.

Sau đó hai ngày, cô nhất quyết tránh mặt anh. Ngày hôm đó, Lâm Thanh Khải rõ ràng nhớ kỹ sdt của cô, nhưng anh lại không đi tìm cô.

Liền như vậy qua một thời gian, trời cũng trở nên nóng nực.

Có tiết giữa tự học, cô đang làm bài tập toán thì điện thoại đột nhiên vang lên. Có tin nhắn tới: "Tới sân bóng rổ."

Trương Linh không để tên danh Lâm Thanh Khải, đối với dãy số phía trước giống hệt nhau cô khá dễ nhớ, do dự hơn mười phút. Một loại kích thích lại bắt đầu phát tán, tràn ra. Cô cảm nhận được sự nguy hiểm, nhưng lại càng muốn đi.

Cô nhắn trả lời: "đợi tôi năm phút nữa."

Có tin nhắn đến, chỉ mỗi một chữ: "ừm."

Ánh nắng giữa trưa nóng rực, như muốn đốt cháy tất cả.

Trương Linh đi tới sân bóng rổ, Lâm Thanh Khải đang ở đường biên cầm lấy áo lau mồ hôi, đôi chân dài rộng, mái tóc đen nhánh bị ẩm ướt bởi mồ hôi, bên hông lộ ra một mảnh cơ bụng.

Anh dường như cảm nhận được ánh mắt của Trương Linh, nghiêng đầu nhìn.

Dù đã chuẩn bị trước tâm lý, nhưng lúc hai mắt chạm nhau, Trương Linh liền trở nên căng thẳng. Cô mân mê gấu áo, đứng yên ở đó chờ anh đi tới.

Những nam sinh ở trên sân bắt đầu chú ý tới, đồng loạt cười ồ ồ vang lên, có người còn hét lên: "Anh, đừng đi, ở lại chơi thêm tý nữa."

Lâm Thanh Khải bắt được quả bóng được ném qua, cũng không có phản ứng lại, cổ tay nhấc lên, đập bóng trở về.

"Uống nước không?" Anh hỏi Trương Linh.

Trương Linh lúng ta lúng túng gật đầu, Hai người hướng đi tới quầy bán quà vặt, đám người phía sau xa xa vang lên tiếng huýt sáo.

Lâm Thanh Khải cầm hai chai nước ướp đá, kéo Trương Linh đi ra phía sau vườn trường.

Dọc đường đi anh không nói câu gì, Trương Linh đi theo phía sau, tim nhảy thình thịch tới cổ họng, trước kia cô có nghe đồn rằng buổi tối có rất nhiều cặp đôi ra đây hẹn hò hôn môi gì đó, nhưng bây giờ đang là ban ngày...

Ánh mặt trời chen qua khe lá, loang lổ rơi trên mặt đất, giữa không trung những hạt bụi bay bay.

Hai người đi vào rất sâu phía trong rừng, Lâm Thanh Khải đột ngột kéo quần áo của cô, bàn tay hướng lên trên cảm lấy bầu ngực của cô.

"Lạnh..." Trương Linh tựa lưng lên thân cây phía sau, tế bào toàn thân đều đã dựng thẳng lên. Tay anh nắm lấy bầu ngực thật lâu, ngón tay đều lạnh như băng.

Lâm Thanh Khải xoa nắn nhũ hoa non mịn, trên khuôn mặt có rất nhiều biểu tình biến hóa. Một lát sau, anh mới trầm thấp hỏi: "Người khác bóp ngực cô như vậy, cô cũng ngoan ngoãn như thế này sao?"

Trương Linh nóng mặt, mím môi lắc đầu.

Khóe môi Lâm Thanh Khải cong lên, ngón tay gia tăng lực đạo. Thịt mềm tràn đầy giữa các ngón tay, Trương Linh cup mi: "Hơi đau..."

"Đau ở đâu?" Lâm Thanh Khải biết rõ còn hỏi.

Trương Linh nhìn anh, vẻ mặt cực kỳ đáng thương.

"Vú cô đau sao?" trong mắt Lâm Thanh Khải tràn ngập dục niệm. Thấy cô đỏ mặt gật đầu, anh thấp giọng: "Cho tôi liếm không?"

Anh tóc vấy áo của cô lên, Trương Linh sợ hãi: "Sẽ có người thấy mất."

"Không có ai cả." Lâm Thanh Khải chẳng hề mảy may.

Hai cổ tay Trương Linh bị anh dùng một tay cầm lấy đặt trên đỉnh đầu nơi thân cây phía sau: Lần trước chỉ sờ vài cái mà đã chảy nước, nếu liếm thì cô sẽ càng thoải mái hơn đây."

Cô gái chưa từng biết mùi dờn bị phơi bày nửa thân trên ngoài không khí, Chiếc vú trắng nõn in vào trong mắt. Đầu nhũ hồng nhạt kích thích thị giác, run rẩy tiến tới. Ánh mắt Lâm Thanh Khải cực kì u ám, há miệng ngậm chặt bên trái vào trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Thật mềm

Trương Linh "ưm" một tiếng.

Trong khoang miệng anh nóng ẩm, đầu lưỡi linh hoạt, cô thậm chí có thể cảm nhận được chiếc lưỡi thô ráp của anh đang trêu đùa viên bi nhỏ trên nhũ hoa, da thịt cô trở nên nóng bỏng. Thật giống như trong giấc mơ của cô, vô cùng đắm mị.

Trương Linh ngửa đầu ra phía sau thân cây, nhắm mắt lại.

Người này là... Lâm Thanh Khải...

Cô cố gắng kìm nén âm thanh của mình nhưng dần dần không thể khống chế được, vô ý ưỡn ngực lên, đem đầu vú hướng vào trong miệng anh.

Lâm Thanh Khải nở nụ cười, dùng nước bọt ẩm ẩm nhấm nháp đầu vú của cô, đầu ưỡn đánh vòng quanh liếm láp, thỉnh thoảng không báo trước mà dùng răng cắn nhẹ, rồi mút mạnh, Trương Linh chịu không nổi phát ra tiếng.

"Có thích không?" Lâm Thanh Khải đứng thẳng.

Trương Linh không thốt nên lời, miệng khô lưỡi hanh thờ gấp.

Anh cười, cúi mặt xuống tiếp cận mặt cô: "Có muốn tôi mút tiếp không?"

Lúc này Trương Linh vẫn mềm nhũn như nước, không thể nói được câu gì, khoái cảm trong cơ thể bị khơi gợi kịch liệt. Bị Lâm Thanh Khải chơi đùa một chút như thế thôi mà tay chân cô đã luống cuống, ngã vào ngực anh.

Đầu vú chạm vào khuôn ngực rắn chắc, hai luồng thịt mềm mại ấy dính lấy, Lâm Thanh Khải ôm trọn eo của cô.

"Tôi cứng lên rồi." Giọng nói của anh khàn khàn đến kỳ cục.

Một cây cứng rắn đang chạm vào eo cô, rất nóng. Trong cơ thể cô dường như muốn hư mất, nước ồ ồ chảy ra. Thật là khó chịu

Một tay Lâm Thanh Khải cởi bỏ dây quần, đem côn thịt thích phóng đi ra, tay anh đã sớm cầm lấy bàn tay cô, nhận thấy cô muốn rút về liền lập tức đè lại: "Đã quên cô bị nó ma sát đến sung sướng như thế nào rồi sao?"

Anh cầm lấy tay cô đưa xuống, cả khuôn mặt của Trương Linh đang chôn trong ngực anh, xúc giác nơi tay vô cùng mãnh liệt, cô cảm nhận rõ ở trong lòng bàn tay mình.

Cầm của Lâm Thanh Khải đặt tại hõm vai cô, hôn sau tai cô: "Cô đoán xem hôm nay tôi đã nằm mơ thấy gì?"

Trương Linh lắc đầu. Ngón tay chạm tới lỗ nhỏ đỉnh đầu của bộ phận đó, đụng tiws một chút chất lỏng trắng mịn. Thứ này... cũng chảy nước sao?

"Tôi qua tôi mơ cô bị tôi thao." Lâm Thanh Khải nói: "Cô không chịu nổi, còn tôi thì dùng dương vật xuyên vào người cô cả một buổi tối."

Trương Linh nghe anh nói, chân tay có chút mềm nhũn, cả người cô đều dựa vào trong lòng Lâm Thanh Khải, mặt đỏ tím đập.

"Tiểu âm vật kia cực kỳ sung sức, cần dương vật của tôi thật chặt" Lâm Thanh Khải thở dốc, động tác tay từ từ nhanh lên. ngón tay của Trương Linh đã có chút tê dại.

"Muốn nghe cô kêu." Anh cắn vành tai cô: "Kêu cho tôi nghe."

Trương Linh như bị mê hoặc, thanh âm cũng có phần khàn khàn: "Kêu gì?"

Lâm Thanh Khải cười nhẹ: "Rên rỉ. Được không?"

Trương Linh không đáp, hôm nay cô mặc quần bò, Lâm Thanh Khải cởi nút thắt quần ra, bàn tay luôn vào bên trong: "Thật ướt."

Một tay anh cầm lấy tay Trương Linh xoa nắn côn thịt của mình, một tay ấn lên âm vật của cô: "Tiểu âm đang, rên rỉ đi..."

"...nhẹ một chút..." Trương Linh bị ngón tay của anh đâm chọc.

"Nói muốn bị tôi đâm" Lâm Thanh Khải dụ dỗ.

Hai mắt Trương Linh đều như mắt đi tiêu cực, bên trong phủ một lớp sương mù dày đặc: "...tôi muốn..."

Lâm Thanh Khải cúi đầu rên rỉ một tiếng: "Muốn cái gì, muốn bị côn thịt của tôi đâm sao?"

"Ừm..." Trương Linh cảm thấy côn thịt trong tay càng ngày càng lớn: "Tôi muốn bị anh đâm."

Lâm Thanh Khải khàn giọng: "Đâm đang."

Trương Linh bị anh mạnh bạo siết mạnh viên ngọc nhỏ hai lần, nước nở ra tiếng, âm thủy chảy đầy tay anh.

"Sớm muộn gì tôi cũng giết chết cô." Lâm Thanh Khải hung hăng, anh dùng lực một cái ép Trương Linh quỳ xuống đất, côn thịt to lớn ngang với bộ ngực trần truồng của cô.

"Thao cái vú cô." Anh ngẩng cổ hít sâu, quy đầu nặng nề đặt ở giữa khe ngực cô mà đâm vào rút ra: "Thật mềm. Thật khoái"

Tác giả: thật sự cảm ơn mọi người đã đón đọc cùng cmt rất nhiệt tình, quỳ tạ. Nói một chút, bộ truyện này là 1v1, he và chỉ nói về miêu tả chuyên xxoo, dù sao nó cũng là thịt văn nên không có gì kịch tính

Chương 7: Bắn lên ngực

5.1

Lâm Thanh Khải đứng ngược hướng ánh mặt trời, trên người mặc bộ quần áo rất chỉnh tề, nửa dưới lại đang dùng lực chọc cô. Côn thịt trước mắt to ra chày ra chất lỏng trong suốt, anh thắng lưng nhịp đều theo động tác nhấp nhô trên người cô.

Tương Linh bị anh làm cho ngửa ngáy.

Lâm Thanh Khải dừng một lát, cảm thấy tư thế này có chút hơi khiếm nhã, trước sau vẫn cũng sẽ không thể lên đỉnh được. Anh thở gấp hai lần, đưa cánh tay về phía Tương Linh: "Đưa tay cho tôi."

Anh nắm lấy tay cô, đặt ở phía dưới gốc côn thịt. hai luồng cảm xúc mềm mại cùng tiếp xúc làm cho anh muốn nhũn cả chân ra. Đầu ngón tay Tương Linh đụng phải bộ lông đen.

"Vân về viên trứng tròn của tôi đi." Thanh âm trầm thấp trong cổ họng đều toàn là dục niệm.

Ánh mặt trời rất sáng, côn thịt của Lâm Thanh Khải sừng sững như một khối núi, các nếp vân da và gân xanh nổi cộm lên đều được chiếu sáng rõ ràng.

Tương Linh cảm thấy xấu hổ, ngửa mặt lên nhìn anh, khóe mắt anh có chút hơi hồng.

Lâm Thanh Khải cố gắng kiềm chế, sờ sờ tóc của cô: "Muốn àm tôi thoải mái à?"

Tương Linh chần chừ gật đầu: "Muốn."

"Nhào bóp đi." Lâm Thanh Khải cầm lấy năm ngón tay của cô đặt tại nơi có hai viên trứng tròn, ngữ khí như dụ dỗ: "Tôi sẽ sướng đến bắn ra luôn đấy."

Tương Linh chậm rãi nghe theo, nghe thấy âm thanh khàn khàn của anh: "Ngoan lắm... a... tiếp tục đi..."

Lỗi tai Tương Linh ửng đỏ, một cảm giác không tên bỗng nhiên lấn át mà không thể lý giải nổi, chỉ biết rằng Lâm Thanh Khải lúc này thật quyến rũ.

Một tay Lâm Thanh Khải đè trên bờ vai của cô, tiếp tục hướng khe ngực mà lộng. Lại tách miệng của cô ra, đút ngón tay trở vào: "Liếm"

Tương Linh dùng đầu lưỡi chạm tới ngón tay anh.

"Dùng lực ở đầu lưỡi liếm." Lâm Thanh Khải lại đút sâu hơn vào trong miệng cô, ngón tay ở trong đấy khuấy đảo, vừa dạy cô: "Đúng, cứ liếm như vậy..."

Tương Linh mút ngón tay anh, cảm thấy được đầu ngực bị côn thịt nóng hổi của anh ma sát thật mạnh vài cái, miệng vì không che lại mà phát ra tiếng rên rỉ.

"Tiếp tục." côn thịt của Lâm Thanh Khải cứng rắn đến phát đau: "Mút đi."

Tương Linh nghe lời ngậm miệng lại, mút nhẹ.

"Miệng nhỏ thật ảm." Lâm Thanh Khải nói, "Liếm dương vật của tôi không?"

Tương Linh đầu u tai ù, gật đầu.

Lâm Thanh Khải khép nhẹ con ngươi, nhớ lại trong giấc mơ đã đè cô xuống giường, từ phía sau mà đâm vào cô. Anh thích cảm giác xâm nhập từ phía sau. Cắm đến nơi sâu nhất, đâm thүй sẽ chảy ra cực kỳ nhiều, nhiệt độ nóng hổi bên trong sẽ càng sung sướng.

"Tương Linh." Anh sướng không chịu nổi, kêu tên cô.

Tương Linh "ừm" một tiếng.

"Tôi muốn đâm em." Tiếng thở của Lâm Thanh Khải dồn dập, môi phát ra tiếng than nhẹ. Giọng nói anh trầm thấp: "Dương vật từ phía sau xuyên vào trong âm đạo của em, thao cho em rên rỉ phóng đảng."

Nghe anh nói như vậy, xương cốt Tương Linh dường như tê rần. Răng cô khép lại, không cố ý mà cắn phải ngón tay anh.

"MK." Lâm Thanh Khải mắng một câu, thắt lưng hơi căng thẳng: "Bị em cắn phải rồi."

Anh cầm lấy côn thịt hướng giữa khe ngực mà đâm vào rút ra vài cái: "Muốn tôi bắn vào chỗ nào?"

"Bắn trên mặt em, hay là trên ngực em?"

Tương Linh lắc đầu, không cần bắn lên mặt.

Lâm Thanh Khải từ trên cao nhìn xuống ngón tay vừa bị cô cắn, nheo mắt lại, tưởng tượng côn thịt này ở trong miệng cô.

Cả người tê rần, côn thịt run rẩy bắn ra.

Tinh dịch trắng sữa phun trên ngực Tương Linh, có hai giọt tùy ý rơi vào đầu vú.

Lâm Thanh Khải vuốt ve côn thịt đang đạt khoái cảm, lại cúi người liếm hai giọt trên đầu vú cô vào miệng.

Tương Linh đột nhiên bị bú mót, chịu không nổi liền ngửa đầu ra phía sau "a" lên rên rỉ.

Lâm Thanh Khải mút ngực cô phát ra tiếng "chụt chụt" Tương Linh tựa người lên thân cây, phía trước là anh đang không ngừng động chạm kích thích não đại. Nhận ra bản thân thật đắm đuối, tay cô cầm lấy tóc anh, dần dần đem đầu anh đè xuống, hướng ngực mình thẳng vào bên trong miệng anh.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Lâm Thanh Khải cười, dùng lực lớn hơn nữa mà cắn mút vú cô, một tay anh đặt lên chiếc vú bên còn lại, kích thích vuốt ve.

Phía dưới Tương Linh ẩm ướt, bởi vì anh dùng miệng mà sát liên tục hai đầu vú mà đám thủy bên dưới chảy ra không ngừng.

Lâm Thanh Khải càng gặm cắn nhiệt tình hơn.

Anh nán lại một chút, nhìn cô: "Đây là nước tiểu sao?"

Tương Linh nghiêng đầu không nói. Chính cô cũng thấy bất ngờ, lần này anh thậm chí còn không đụng chạm tới bên dưới.

"Tiểu dâm đang nói đi, có phải là nước tiểu hay không?" Lâm Thanh Khải cười cười tay anh sờ mặt đất, cố ý trêu chọc cô: "Trên mặt đất đều bị em làm cho ướt rồi, nếu có ai bất ngờ đi tới chắc chắn sẽ ngửi thấy mùi của em đấy."

"Đừng nói nữa." Tương Linh lấy tay che mặt

Lâm Thanh Khải lấy chai nước lau sạch sẽ tinh dịch trên người cô. Đầu vú phấn nộn, búp đùi thiếu nữ thom thom, anh nhìn không được mà ánh mắt tối sầm lại, cúi đầu há miệng.

Cả người Tương Linh mềm nhũn, đẩy bờ vai anh sợ anh sẽ lại tiếp tục.

"Bị cắn mút rất khó chịu sao?" Lâm Thanh Khải ngửa mặt lên.

Tương Linh đỏ mặt gật đầu.

"Trả lời."

"Ừm."

Lâm Thanh Khải ghé sát tai cô: "Nói bậy."

"... Bậy?" Giọng nói của Tương Linh nhỏ như muỗi.

Lâm Thanh Khải rút người về phía sau, cúi người xuống nhặt lấy quần áo cô, cài lại khuy áo ngực, bàn tay lại luồn ra phía trước bắt lấy ngực cô mà xoa nhẹ.

sau đó, cô cảm nhận được một nụ hôn rơi xuống.

Cảm thấy Lâm Thanh Khải hôn cô, nhất định là thích cô rồi. Nếu không phải như thế thì làm nhiều như vậy, chỉ là xuất phát từ ham muốn của cơ thể thôi sao?

Cô có thể có căn nguyên để tin vào điều đó.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Tin nhắn

Hai người đi ra từ cánh rừng, trong tay Lâm Thanh Khải chỉ còn một chai nước, anh mở nắp, đưa cho cô.

Tương Linh uống ngụm, anh lại ung dung lấy về, ngửa cổ rót vào trong miệng.

Động tác nhanh chóng dứt hoát khiến cho Tương Linh không kịp phản ứng.

"Sao?" Lâm Thanh Khải nhìn cô.

Tương Linh vội vàng di chuyển ánh mắt đi nơi khác: "Không có gì."

"Vẫn còn khát sao?"

"Hết khát rồi." Tương Linh lắc đầu.

Lâm Thanh Khải nhìn cô, nhún mày cười: "Ra nhiều nước như vậy, uống đi để còn bù lại."

Bọn họ đã đi tới trường học, giờ tự học đã gần kết thúc, hành lang đã có nhiều học sinh đi lại.

trong hoàn cảnh này mà anh lại nói như vậy, Tương Linh cảm thấy như bản thân bị lột sạch quần áo giữ ấm đông vậy. Cô có vết hồng, cô cúi đầu không đáp.

Nhìn phản ứng này của Tương Linh làm cho Lâm Thanh Khải cực kỳ thoải mái. (Anh bị máu S à?)

Đụng nhẹ thôi cũng lên đỉnh, không đụng chạm cũng có thể xấu hổ.

Tay trái anh bỏ trong túi quần, hơi thấp đầu nói vào tai cô: Có phải quần lót của em ướt nước nữa rồi không?"

"Ừm." Tương Linh nhỏ giọng đáp lại.

Cô quay đầu sang bên khác trốn tránh, lại bị anh dùng tay kéo lại: "Đi vào coi."

Anh kéo cô vào hành lang toilet.

"Hà?" Tương Linh ngó người ra một phen.

"Coi ra cho tôi." Rõ ràng anh đang nói chuyện rất bí ối nhưng giọng nói lại ôn hòa.

Tương Linh nhìn lên: "Chiều nay vẫn có tiết học.""

Lâm Thanh Khải cười nhẹ: "Em định mặc như vậy đi học sao? KKhông thấy ẩm ướt khó chịu?"

Nhưng cũng không thể không mặc gì đi học chứ, cô muốn kiểm tra: "Lần trước không phải anh đã vứt đi sao? Hôm nay muốn lấy cái này để làm gì?"
Càng nói, âm thanh của cô càng nhỏ lại.

"Lần trước à anh đã bắn lên đó. Lâm Thanh Khải nói: "Còn lần này thì chỉ có nước của em mà thôi."

Giọng nói anh hạ thấp xuống: "Cho anh cảm về... buổi tối anh tự cạo vào dương vật để thủ dâm."

"nhưng mà..."

Lâm Thanh Khải nắm lấy eo cô: "Ngoan nào."

Tương Linh dựa người vào tường coi quần lót ra.

Quần lót của cô mặc hằng ngày đều rất đơn giản, đều là màu trắng, có chút điểm hồng nhạt. Vừa cởi xong, ngón tay cũng cảm nhận được độ ẩm. Vừa rồi đúng là chảy quá nhiều.

Nghĩ tới việc đưa nó cho Lâm Thanh Khải, không hiểu sao thân thể bỗng nhiên rụt rụt.

Buổi chiều anh cũng phải đi học, nghỉ giữa khóa còn phải nói chuyện phiếm hoặc chơi bóng cùng các nam sinh khác, mang theo chiếc quần lót đầy dâm dịch này đi loanh quanh như thế sao?

Tương Linh thở ra một hơi rồi đưa quần lót cho anh.

Sau đó mỗi người một đường, hướng đến lớp mình mà đi tới.

Tương Linh bỏ tay vào trong túi mình. Vì không mặc quần lót, vậy nên trực tiếp ma sát đến nơi âm đạo ằm ằm nóng ẩm.

Tương Linh ngồi vào chỗ ngồi, chân không động đậy. Nghĩ tới buổi tối Lâm Thanh Khải nằm tại giường của ký túc xá, cầm lấy quần lót của cô đặt trên cơn thịnh mà chà xát rồi thở gấp.

Thật sự cảm thấy xấu hổ.

"Không mặc quần lót, tiểu huyết có khó chịu không?" Có tin nhắn của Lâm Thanh Khải gửi tới.

Cô không nói gì.

Đợi một lát, Lâm Thanh Khải cũng không gửi thêm tin nhắn nào nữa. Tương Linh sợ ai đó sẽ nhìn thấy nên xóa hết tin nhắn.

Vừa đúng lúc chuông tan học vang lên, cô đi mua chai nước ấm, khi trở về, bạn cùng bàn nói: "Điện thoại của cậu vừa có người nhắn tin tới đấy."

Tương Linh cầm lên xem.

Vẫn là dãy số của Lâm Thanh Khải: "Lần sau tôi sẽ dùng lưỡi liếm cho em."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Làm qua điện thoại

Chỉ lướt mắt nhìn qua như vậy mà phía dưới âm đạo liền một phen tê dại.

Tương Linh nóng bừng mặt.

Bóp một tiếng, cô ném điện thoại lên bàn.

"Làm sao vậy?" Bạn cùng bàn khó hiểu hỏi, "Là tin nhắn của ai vậy?"

"Chỉ là tin nhắn quảng cáo thôi." Tương Linh nói quanh co.

Cô ngồi xuống, đại não trống rỗng.

Nơi đó... Cũng có thể liếm sao.

Cô cảm thấy bản thân mình như đang rơi vào một cái động sâu không thấy đáy. Lâm Thanh Khải chỉ mới dùng tay giúp cô làm phía dưới thôi mà đã khiến cho cô kích động đến mức không nói nên lời, chỉ là vẫn mong chờ cái tay đó của anh có thể đưa vào chỗ sâu hơn nữa của mình.

Vài ngày sau đó, anh lại đến tìm cô.

Buổi tối, Tương Linh tắm rửa xong, nằm ở trên giường chải tóc, mới vừa đặt điện thoại đi động xuống chuẩn bị ngủ thì Thanh Khải gọi điện đến.

bạn cùng phòng nằm phía giường dưới đã sớm ngủ say, Tương Linh lo lắng sẽ làm cô ấy thức giấc nên cầm tai nghe điện thoại, sau đó bò xuống giường đi vào buồng vệ sinh.

"Sao thế." Giọng cô rất nhỏ.

Lâm Thanh Khải giọng hơi khó chịu: "Làm gì mà lâu vậy mới nghe máy?"

"Bạn cùng phòng đều đã nằm ngủ rồi." Trương Linh trầm mặc hai giây, "Sao anh còn không ngủ?"

"Uh'm."

Uh'm là có ý gì... Trương Linh cũng chỉ thầm nghĩ chứ không nói ra miệng. Cực kỳ an tĩnh. Cô có thể nghe được tiếng hít thở của Lâm Thanh Khải qua điện thoại.

Bên kia Lâm Thanh Khải rất lâu mới nói: "Tôi vừa nghĩ tới em, tôi liền cứng lên rồi."

"Làm sao bây giờ?"

Trương Linh khẽ càu móng tay vào lòng bàn tay, không lên tiếng.

"Sao không nói gì." Lâm Thanh Khải nhàn nhạt hỏi.

Trương Linh cố gắng suy nghĩ thật lâu, cuối cùng mới nghĩ ra câu hỏi: "Ký túc của anh không có ai sao"

"Sợ bị người khác nghe được?" Lâm Thanh Khải hỏi.

"Anh nói cái kia... Người khác nghe xong..."

"Cái gì?" Lâm Thanh Khải nhẹ cười qua điện thoại, thanh âm cực kỳ rõ ràng "Cứng lên?"

Trương Linh uh'm một tiếng.

Lâm Thanh Khải duỗi tay tiếp xuống: "Thực sự rất cứng, em sờ thử không?"

Trương Linh không hiểu sao cổ họng khô khốc.

"Trướng đến đâu." Lâm Thanh Khải từ từ nói, "Lâu không làm khiến anh muốn bức lên rồi."

Trong lòng Trương Linh bỗng dưng chột dạ: "Anh... đã có bạn gái?"

Lâm Thanh Khải nở nụ cười.

Cổ họng có phần khàn, ý cười cực kỳ rõ ràng: "Đã chia tay lâu rồi."

Trương Linh cup mắt thấy trên sàn có vết nước, nhẹn không được nhếch lên khoe môi.

Lâm Thanh Khải bên kia sột soạt hai tiếng: "Biết trong tay tôi đang cầm cái gì không?"

Trương Linh đoán được: "Quần lót..."

Lâm Thanh Khải ngăn cách kia tăng vài dẹt kích thích chính mình dương vật: "Quần lót của em."

"Còn có cả mùi của em nữa." Anh nói vô cùng nhấn mạnh.

Trương Linh dần dần đẩy lên cảm giác. Cô có phần muốn sờ chính mình.

"Hứng rồi sao?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Trương Linh rất nhỏ nhẹ đáp lại "Ừm".

Lâm Thanh Khải nói: "Nhớ tôi đã làm với em như thế nào không? Dùng ngón giữa."

Ngón tay Trương Linh từ từ cời quần lót ra.

"Xoa tròn xung quanh mép." Lâm Thanh Khải phát ra tiếng thờ dục rất thấp, "Có thấy ngứa không?"

"Hơi ngứa." Trương Linh xoa âm vật của chính mình, cổ ngứa lên, lưng tựa vào trên tường.

"Xoa nhanh lên." Động tác trên tay của Lâm Thanh Khải cũng nhanh hơn, "Càng xoa nhanh thì nước chảy càng nhiều, như thế khi dương vật của tôi đâm vào mới thấy sướng."

Trương Linh cố gắng không rên rỉ, vì vẫn sợ có ai đó vào nhà vệ sinh.

"Chảy nước sao?" Lâm Thanh Khải hỏi.

"Uh'm." Trương Linh đem ngón tay dò xét tiếp xuống, sờ sờ miệng âm đạo, "Rất ướt, dính dính."

Lâm Thanh Khải khàn cổ họng: "Quả là rất hứng rồi."

Anh vuốt côn thịt lên xuống hai lần: "Muốn anh mút ngực cho không?"

Trương Linh nhắm mắt lại, nhớ lại cảm giác đầu lưỡi của anh chạm tới đầu vú ấm nóng: "Rất muốn."

"Dùng tay đang sờ âm vật bị dính nước kia." Lâm Thanh Khải dạy cô.

"Rất dính..."

"Chạm vào đầu vú."

Kể tiếp cũng có chút tự hiểu, Trương Linh dựa vào bàn năng dùng ngón tay xoa vòng quanh đầu vú.

"Có giống như tôi đang bú ngực của em không?" Lâm Thanh Khải dùng lực xoa dương vật.

"Giống... A...ummm..." Trương Linh cảm giác đầu vú của chính mình đang cứng dần lên: "Rất giống như anh đang mút lấy ngực em."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Muốn tôi rồi sao?

Trương Linh nhắm mắt lại, một màu tối đen, thính giác vì vậy mà càng trở nên mẫn cảm, giọng nói của Lâm Thanh Khải dường như trực tiếp đi từ lỗ tai vào tận cùng các tế bào trong thân thể cô.

"Muốn đầu lưỡi của tôi làm không?" âm thanh của anh khàn khàn.

Muốn...

Không chỉ là đầu lưỡi, cái gì của anh em cũng muốn.

Trương Linh nói: "Ừm"

Đầu vú trướng trướng, tay cô cầm lấy ngực trái của chính mình, thử nắn bóp.

Không đủ, cảm giác vẫn cực kỳ thiếu thốn.

Tay của Lâm Thanh Khải lớn hơn, đốt ngón tay thô to giống như có điện, mỗi lần chạm vào da thịt cô là thân thể liền trở nên mềm nhũn. Bàn tay anh có thể nắm trọn toàn bộ ngực, sức lực ở ngón tay cũng vừa đủ, có thể khiến cho cô trở nên tê dại.

Có chút... muốn bị anh xoa bóp.

Hô hấp của Lâm Thanh Khải cũng trở nên nặng nề hơn: "Tiểu dâm đảng, dương vật của tôi trướng cứng rồi, thật muốn đâm vào hai vú của em."

Trương Linh bị câu nói vô sỉ của anh mà càng trở nên kích thích hơn, phía dưới khó chịu, cô phải cọ xát hai cái đùi cùng một chỗ để dễ chịu hơn.

"Có phải là hứng không chịu được nữa rồi đúng không?" Lâm Thanh Khải hỏi.

"bây giờ... cực kỳ ngứa..." Trương Linh duỗi ngón tay tiến vào giữa hai chân, đầu ngón tay đè âm vật lại.

Đinh côn thịt của Lâm Thanh Khải đã có chất lỏng chảy ra, anh cầm lấy quần lót của Trương Linh cọ cọ vào.

"Chỗ ngứa đó..." anh thấp giọng hỏi: "Có muốn bị liếm không? Hay là muốn được đâm vào thao cho đỡ ngứa?"

Trương Linh lắc đầu cắn môi: "Không biết..."

"không biết sao?" Lâm Thanh Khải cười: "Tôi sẽ vừa liếm một bên, một bên sẽ dùng ngón giữa cắm sâu vào bên trong em mà thao, có được không?"

"aaa...." Trương Linh ngửa cổ, cô bị lời nói của anh làm cho nước mắt chực trào, không dám suy nghĩ theo lời nói của anh, Môi của Lâm Thanh Khải... ở chỗ đó...

"Có muốn không?" Anh không bỏ qua: "Muốn tôi liếm không? Không cần tay, tôi sẽ dùng lưỡi tiến vào lỗ nhỏ của em mà xuyên vào bên trong."

Ngón tay Trương Linh càng phát ra lực, âm vật giống như phát trường.

"Em chảy bao nhiêu nước thì tôi sẽ mút sạch bấy nhiêu." Lâm Thanh Khải khàn khàn nói: "chỗ đó chảy nước tôi cũng có thể hút đúng không?"

Trương Linh càng nghe anh nói, càng ngứa ngáy mãnh liệt, liền khó chịu đến không nổi mắt.

cô thở gấp, nhớ tới giấc mơ kia, cô bị anh cời sạch quần áo đè lên tường, dùng côn thịt thô to nóng hổi mà mạnh mẽ rút ra cắm vào.

Thật sự rất ngứa.

"có muốn dương vật của tôi đi vào không?" Lâm Thanh Khải nghe ra được cô đang rất hứng, càng cố tình trần trụi mà kích thích cô: "Dùng dương vật cứng rắn cắm vào trong tiểu huyết của em, vừa thô vừa cứng, dùng lực thật mạnh ở bên trong em mà đâm chọc..."

Trương Linh gất gao cắn môi, sâu trong âm đạo co rút mãnh liệt, giống như anh đang đi sâu vào bên trong, đâm mạnh vào vậy.

"Phun nước rồi sao?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Trương Linh sáng khoái đến khóc nức: "Quá nhiều... vẫn còn chưa ra hết..."

"MK." Lâm Thanh Khải hớn hên thờ: "Em bức chết tôi rồi."

Anh ngửa đầu mạnh mẽ xoa nắn côn thịt, tưởng tượng thấy cô đang trần trụi đâm thủy chảy ra dưới hạ thân, côn thịt càng trở nên căng trường.

Lúc này đầu óc Trương Linh đều trống rỗng.

Lần đầu tiên cô tự làm cho mình tới cao trào như vậy, thân thể mềm nhũn, đâm thủy phía dưới nhỏ giọt xuống sàn.

Rất lâu sau, Lâm Thanh Khải mới trả thấp rên rỉ một tiếng. tiếng hít thở dần trở nên bình thường.

"Giọng em thật đậm đặc, tôi chỉ cần nghe giọng em thôi mà cũng có thể bắn. Lâm Thanh Khải có phần cười.

Trương Linh hơi ngu ngốc vài giây, sau đó lấp lại câu nói của anh: "Anh bắn sao?"

"Bắn chứ." Lâm Thanh Khải nói: "Em kêu như vậy thì ai mà chịu cho nổi."

Bên đây bên kia lại phát ra tiếng sột soạt: "Bắn hết lên quần lót của em, rất nhiều."

Não bộ Trương Linh mờ mịt, ngồi xuống, ôm lấy đầu gối. Cũng không nghe rõ anh nói câu gì tiếp theo.

Thấy cô không phát ra tiếng động nào, Lâm Thanh Khải hỏi: "Làm sao vậy? Lên đỉnh quá sung nên mất sức quá hay sao?"

Trương Linh lắc đầu, sau đó mới nhớ tới đang gọi điện thoại nên anh sẽ không thể nhìn thấy.

cô gọi tên anh: "Lâm Thanh Khải."

"hả?"

Trương Linh cũng không biết mình đang muốn nói gì. chỉ cảm thấy trong tay cùng trong lòng đều trống rỗng, muốn bắt lấy cái gì đó. Cuối cùng lại chỉ gọi tên anh.

Điện thoại là một mảnh im lặng.

Qua một thời gian dài, Lâm Thanh Khải mới nở nụ cười: "Muốn tôi rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tại trường học (1)

Buổi tối cực kỳ yên tĩnh, Trương Linh cảm nhận được nhiệt độ kèm theo từng lời nói của anh tựa hồ như ảo giác. Cô đặt đầu lên đùi, đáy lòng có chút xao động.

Đầu bên kia điện thoại, Lâm Thanh Khải không để ý tới cô đang trầm mặc. Anh chỉ cho rằng là cô không muốn đáp, im lặng một lát lại nghe được giọng nói của cô truyền tới rất cẩn thận "Ừm".

Lâm Thanh Khải khước môi trước gọi lên độ cong nhàn nhạt. "Ngày mai tan học chờ anh ở cuối cầu thang."

Ngày hôm sau là thứ sáu. Đây là ngày đi học cuối cùng trong tuần, vì vậy các bạn học sinh đều vô cùng kích động. Đợi đến hết tiết cuối cùng của buổi chiều, đám bạn đã sớm đứng ngồi không yên. Giáo viên chủ nhiệm lại là người là nói nhiều, cho bài tập về nhà xong lại bắt đầu tổng kết tuần trước rồi lại sắp xếp kế hoạch tuần sau, kéo dài dây dưa không chịu thả người.

Tiếng chuông tan học vang lên một tiếng, lớp bên cạnh ồn ào như vỡ chợ, trên hành lang bắt đầu trở nên ồn ào, bóng người cứ nối tiếp nhau lướt qua.

Trương Linh ngồi ở bên trong vị trí gần cửa sổ, tim đập có phần nhanh.

Suy nghĩ đến việc sắp được gặp Lâm Thanh Khải, liền nhẹn không được trở nên căng thẳng. Nhất là tối qua lại... nói chuyện điện thoại cùng với anh rồi lại tự mình làm chuyện đó...

Lúc ấy cảm xúc bị câu dăng lên, bây giờ nghĩ lại lại cảm thấy xấu hổ không biết nên chết nơi nào thì tốt. Sau đó cô rửa mặt, dùng nước lạnh tạt vào mặt để tỉnh táo lại.

Chính mình lộng chính mình, phi thường, không còn mặt mũi. Cũng không biết Lâm Thanh Khải rốt cuộc là người như thế nào mà có thể làm đến bình bình thần thần như thế.

Vành tai cô nóng lên, bạn ngồi cùng bàn lấy cán bút đánh lên cánh tay cô, đè thấp giọng nói: "Bên ngoài!"

Trương Linh ngẩng đầu nhìn, tự động lướt qua tất cả những người đang đi ngoài hành lang kia mà nhìn thẳng vào Lâm Thanh Khải đang nhàn nhạt nhìn cô. Anh dựa lên lan can ngoài phòng học, nghe mấy bạn nam sinh lớp khác đang nói gì đó.

Tóc anh ngắn như là mới vừa cắt, thật sự nhìn lưu loát, nổi bật hẳn so với tất cả những người xung quanh. Anh nhìn Trương Linh, chân mày giương lên, xa xa nháy mắt một cái tặng cô như muốn nói.

Anh, ở đây, chờ, em

"Lâm Thanh Khải hình như là đang nhìn chúng ta phải không." Bạn ngồi cùng bàn nhìn, nhỏ giọng nói.

Trương Linh nhanh chóng rút tầm mắt về. Tiếp tục nhìn chăm chú trên bục giảng, giáo viên trên bục giảng vẫn đang chăm chú nói, nước miếng văng khắp nơi. Qua hai phút, cô vụng trộm chuyển tầm mắt nhìn ra ngoài, Lâm Thanh Khải đã dời ánh mắt rồi.

Anh xoay người, đưa lưng về phía cô. Áo sơ mi trắng dài tay, bờ vai rộng rãi mà thẳng tắp.

Ước chừng kéo dài gần nửa giờ, giáo viên mới nói đủ: "Được rồi, cả lớp về nhà đi."

Nháy mắt, cả phòng học liền trở nên âm ỉ.

Trương Linh bắt đầu chậm chậm bỏ sách vào cặp. Còn một vài thứ không thể nhét, ném vào cặp, rồi lại móc ra, lè mề kéo dài thời gian. Lè mề chào bạn ngồi cùng bàn, lại lè mề đi dọn dẹp vệ sinh phòng học, xung quanh dần dần không còn một ai nữa.

Lâm Thanh Khải bước đôi chân dài tiến vào, thuận chân đá lên cửa lớp.

Anh cũng không đi tới ghế ngồi. Trên vai lười biếng treo túi sách một bên vai, hai tay bỏ vào trong túi quần: "Hoá ra là em đang chờ anh."

Trương Linh đứng lên, định giải thích với anh.

Lâm Thanh Khải cười, thuận thế ngồi lên mép bàn: "Lại đây để cho anh mò mẫm một lát."

"Ồ chỗ này?" Trương Linh đỏ mặt.

"Uh"m."

Lâm Thanh Khải không muốn nói thêm gì, kéo cô đến trước người, cánh tay dài duỗi ra, nắm lấy tay cô đặt lên ngực: "Không phải là em muốn tôi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Tại trường học (2)

Trong lòng Trương Linh hơi ngập ngừng. Cô không tranh cãi gì, mà ngược lại lại có dũng khí đặt tay mình lên eo anh.

Quần áo của Lâm Thanh Khải là loại vải cao cấp mềm mại, từ trong lòng bàn tay cô có thể cảm thấy dường như cô đang trực tiếp chạm tới da thịt của anh, căng đầy ấm áp.

Trương Linh càng được nước càng lấn tới, cô lần mò giờ tay lên, túm túm áo anh đến nhấn lại.

Lâm Thanh Khải chui đầu vào hõm vai của cô, nhẹ đặt lên đó một nụ hôn.

"Người em thật thơm." thanh âm của anh nghe như ảo giác, anh ngậm chặt vành tai Trương Linh sau đó hơi thờ nặng nề mà mút hai lần.

Thất lưng Trương Linh vì thế mà trở nên mềm nhũn. Vành tai thịt non mẫn cảm đến lợi hại.

"Tôi qua tự mình sờ mó sao?" Lâm Thanh Khải cắn lỗ tai của cô.

Trương Linh trốn: "Đừng động vào lỗ tai..."

Lâm Thanh Khải nở nụ cười: "Vậy anh nên đây nên động vào chỗ nào?"

Trương Linh không đáp, sao đó lại kèm theo tiếng cò kè mặc cả: "Cũng đừng ở âm huyết..."

"Còn muốn ở âm huyết sao." Lâm Thanh Khải cười gian manh, cầm lấy tay phải của cô đặt lên ngực, được ngăn cách bởi nội y mà xoa nắn vài cái.

Anh hỏi cô: "Ngày hôm qua có tự xoa bóp vú của mình không?"

"... Có." Trương Linh vô cùng thật thà.

Lâm Thanh Khải nheo mắt lại: "Anh xoa sướng hơn, hay là em tự xoa sướng hơn?"

Trương Linh chân chờ, liếc anh một cái, lắc lắc đầu.

Lâm Thanh Khải hiểu ý. Anh dương lên khoe môi: "Xấu hổ cái gì, anh thích em, bởi vì em đậm đăng như thể này nên anh mới thích em đấy."

Anh thích em

Anh thích em đậm đăng như vậy...

Chỉ với ba chữ "anh thích em" kia, trong lòng Trương Linh liền trở nên mềm mại như hoàng hôn của mùa xuân.

Trên bảng đen vẫn còn tràn ngập các đề bài tập về nhà, Lâm Thanh Khải lười nhác tựa vào ở trên bàn học, một tay đưa ra phía sau thất lưng của cô, váy áo cô rất mỏng, Trương Linh có thể nhận thấy được ngón tay anh đang chạm trực tiếp tại sống lưng mình mà vuốt ve.

Tê tê, lại cực kỳ dễ chịu.

Điều này làm cho Trương Linh có ảo giác mãnh liệt rằng giữa hai người bọn họ đã trở nên cực kỳ thân mật.

Cô nắm lấy góc áo của anh, nhỏ giọng: "Muốn anh bóp."

Lâm Thanh Khải thấp giọng cười: "Vì sao?"

Trương Linh đặt đầu mình lên bả vai anh: "Cảm giác... rất mãnh liệt."

Hai người sát lại gần nhau, bàn tay đặt ở phía sau lưng cô của Lâm Thanh Khải càng thêm thuận tiện, ngón tay anh tím đến mép quần lót đang được ngăn cách bởi chiếc váy, như có như không dọc theo một đường thẳng đi xuống mà dò xét.

Trương Linh hơi giật mình xấu hổ đưa hông về phía trước để trốn tránh ngón tay của anh, nhưng tay anh lại không buông tha mà theo sát cô.

"Có cảm giác mãnh liệt gì?" Lại còn trêu chọc cô.

Trương Linh tựa đầu lên vai anh, nhỏ giọng: "Lập tức... cảm thấy thoải mái."

"Cặp vú được thoải mái thì phía dưới sẽ ẩm ướt đúng không?"

Tương Linh ừ một tiếng.

Yết hầu của Lâm Thanh Khải lên xuống, bàn tay cũng buông xuống, chạm đến mép váy bên trái, vén lên.

Tương Linh hoảng sợ, tránh đi tay anh.

Lâm Thanh Khải nhìn cô, nhàn nhạt nói: "Không muốn tôi đụng chạm?"

Tương Linh lắc đầu: "Chúng ta đang còn ở phòng học."

Lâm Thanh Khải hiển nhiên chỉ để ý duy nhất một vấn đề đó là cô không muốn cho anh đụng chạm. Anh cười: "Trong phòng học... không phải càng kích thích hơn sao?"

Anh đặt tay lên đùi cô, lòng bàn tay mon men theo đùi cô hướng lên phía trên.

Tương Linh giật nảy mình, cái cảm giác này như thể bị nhiễm phải điện lưu nóng cháy, bàn tay anh rất nóng, ở trên đùi cô mà ma sát, xoa nắn vài cái. Tương Linh không chịu nổi liền phát ra tiếng rên rỉ nhẹ.

Lâm Thanh Khải mở miệng, trong giọng nói dường như tràn ngập mùi tình dục: "Thật non mềm."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tại trường học (3)

Anh cúi đầu, cắn vành tai cô.

Bàn tay phía dưới tiếp tục thăm dò vào trong, tại bắp đùi cô khẽ nắn bóp vài cái rồi bóp dần đi lên.

Hô hấp của Tương Linh nhanh hơn, cô cảm nhận được đầu ngón tay của anh đang đẩy quần lót ra rất rõ ràng.

bên trong ẩm ướt. Thực ra lúc tan học, nhìn ra bên ngoài thấy anh đang đứng dựa người lên lan can thì cô đã bắt đầu ẩm ướt rồi.

Dường như Lâm Thanh Khải rất mãn nguyện khi ngón tay chạm tới chất dịch trắng mịn kia: "Chảy nước từ lúc nào?"

Tương Linh nói dối: "Vừa mới rồi..."

"Thật sao?" Lâm Thanh Khải cười.

Anh cũng không nói là không tin cô, chỉ là buông vành tai cô ra. Đầu lưỡi ẩm nóng liếm dọc xuống cổ, lưu lại trên xương quai xanh của cô một vầng da ửng hồng nhàn nhạt.

Cô nhất thời nhịn không được, kêu ra tiếng.

Tay Lâm Thanh Khải ở bên trong càng hướng vào sâu hơn, mò mẫm đến tiểu nhục huyết. Anh sờ ở đó, nơi mà tiểu huyết đạo đang ướt át mà vuốt ve qua lại: "Chỗ này là nơi non mềm nhất của em, đúng không?"

Toàn thân Tương Linh yếu ớt, nhất là nơi đang bị anh xoa nắn, Cô mềm nhũn tới không đứng dậy nổi, tay nắm chặt lấy eo của Lâm Thanh Khải, gật đầu.

"Tiểu huyết đạo." Lâm Thanh Khải trầm thấp nói.

Anh hơi cúi người, ôm lấy nửa người của Tương Linh đặt lên bàn.

ANH cởi quần lót của cô ra, sau đó tách hai chân cô.

Tương Linh chỉ cảm thấy tư thế này có phần xấu hổ, chân khép lại không được, mà mở ra như thế này cũng không được.

Hạ thân trần trụi, cảm giác không khí với nhiệt độ ngón tay anh dần bắt đầu.

"Lâm Thanh Khải..." cô có chút luống cuống.

"Không sao đâu." Lâm Thanh Khải thấp giọng: "Để anh nhìn tiểu hoa huyết."

Trời chiều hoàng hôn ánh vàng, chiếu lên bạc môi của Lâm Thanh Khải. Đáy mắt thanh sạch thường ngày bây giờ lại tràn đầy dục vọng.

Anh mở váy của Trương Linh ra.

Trương Linh chỉ có thể nhìn thấy ánh mắt của anh đang cụp xuống, nhưng theo bản năng cô cảm thấy được ánh mắt của anh mang theo nhiệt độ vô cùng nóng bỏng. Như là trực tiếp chạm vào điện, âm đạo tê tê dại dại, chất lỏng lại theo âm đạo theo khe hở đi xuống... tùy ý lại dâm mị.

Chỉ là bị nhìn như vậy, chỗ đó của cô liền co rút.

Lúc này Lâm Thanh Khải mới thực sự nhìn rõ chất lỏng trong suốt từ bên trong miệng nhỏ của cô chảy ra. Ánh mắt anh tối sầm lại, cười: "Có phải là rất kích thích không? Mới vừa rồi em vẫn đang nói chuyện với giáo viên, bạn học cùng lớp cũng mới vừa rồi khỏi, em liền dặng chân để anh nhìn hoa huyết."

Trương Linh bị anh nói đến lỗ tai ửng hồng, cô cong chân muốn tránh đi tầm mắt của anh, liền bị ngăn lại.

"Đã có ai khác nhìn qua chỗ này của em chưa?" Lâm Thanh Khải cầm một bên chân của cô.

Trương Linh im miệng lắc đầu.

"Ngoan." Lâm Thanh Khải sờ sờ tóc cô.

Anh dùng ngón tay tách hai mép tiểu âm đạo ướt chèm chẹp ra.

Hai mảnh thịt nhỏ mềm nhũn vây quanh hạt đậu tròn nhỏ ở giữa, anh nhìn chăm chăm vào chỗ đó, theo khe hở mà xoa nắn từ trên xuống dưới, động tác của ngón tay nhẹ nhàng mãi âm vật.

Giống như ngày đó anh dùng côn thịt mài cô vậy. Tất cả hạ thân đều bị ướt, dòng nước cứ chảy ra không ngừng, thậm chí còn nghe được ngón tay anh bị dính nước vang lên tiếng nhem nhẹp càng lúc càng lớn.

Lâm Thanh Khải nhìn xuống cô: "Chưa từng bị thao, tiểu bức đã kêu như vậy rồi."

"Aaa... không được..." Trương Linh nhủ mi lại.

"NGừa sao?" Lâm Thanh Khải khàn giọng hỏi.

Trương Linh gật đầu lung tung, cô bị loại cảm giác kích thích này làm cho choáng váng, thế nên lúc Lâm Thanh Khải cúi người nhìn xuống, có phần không kịp phản ứng.

Một giây sau, âm vật liền ẩm ướt hơn nữa.

Cực kỳ nhẹ nhàng nhưng cũng rất có lực, qua lại kích thích âm vật.

đầu lưỡi của Lâm Thanh Khải.

Não đại của Trương Linh không còn cảm nhận được gì nữa, cô rên rỉ ra tiếng.

Anh vùi đầu vào hạ thân của cô, đầu lưỡi vòng quanh âm vật liếm láp qua lại.

Mặt lưỡi có chút thô ráp, trượt lên trên một cái, dừng lại, ngậm chặt, hút vào trong miệng, khẽ cắn.

"Đừng liếm..." giọng nói của Trương Linh thất thanh.

Lâm Thanh Khải bóp chặt thất lưng của cô: "Liếm mới sướng hơn chứ."

Thất lưng Trương Linh không thể động đậy.

Lâm Thanh Khải vươn ra một bàn tay để cho cô cầm, nhưng miệng vẫn không ngừng lại động tác.

Đầu lưỡi của anh thậm chí hướng vào bên trong mà chọc, tựa hồ như muốn chui vào trong đó.

Trương Linh bị anh dùng lưỡi đâm vào lại càng ngứa: "Lâm Thanh Khải không được... anh đừng..."

Đầu lưỡi Lâm Thanh Khải ngược lại càng dùng lực lớn hơn mà xuyên vào bên trong, lại ra sức ngậm chặt hút sạch dâm thủy chảy ra của cô. Toàn thân Trương Linh run rẩy, nước phun trào ra ngoài.

Toàn phòng học đều là âm thanh thở dốc khàn khàn của cô.

Lâm Thanh Khải đứng thẳng, cầm anh ướt nhẹp vì bị chất lỏng bắn. Là dâm thủy của cô.

Tương Linh nhìn anh dơ tay, dùng mu bàn tay quệt một cái, lau đi. Anh nhìn vết nước, cười cười.

Tương Linh xấu hổ, Lâm Thanh Khải cúi người tới, nằm ở trên người cô, có chút trêu chọc: "Đến lúc anh dùng dương vật thao em, có thể sẽ cần rất nhiều đệm trải giường rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Muốn

Tương Linh lắc đầu, không đáp.

Mới vừa bắn ra, nhưng trong thân thể vẫn cảm thấy trống rỗng đến cùng cực.

Cô không quan tâm xấu hổ, ánh mắt nhìn Lâm Thanh Khải, hai cánh tay nhẹ nhàng đặt trên cổ của anh.

"Muốn ôm?" Lâm Thanh Khải hỏi.

"Ừm." Âm thanh của Tương Linh thanh âm mềm nhũn. Như muốn dán tại trên người anh.

khoé môi của Lâm Thanh Khải hơi cong lên: "Đổi tư thế anh ôm em."

anh đặt cô ngồi lên cạnh bàn, đối diện với anh đang đứng, tay cô mại bám lấy bả vai của anh. Nơi mềm mại vừa đạt cao trào hướng về phía anh.

Yên lặng một lát, Lâm Thanh Khải nghe cô nói cái gì đó rất nhỏ.

"Hả?" Anh không nghe rõ, khô sở nhượng mày hỏi lại.

"Vừa rồi..." Tương Linh chôn mặt tại vai anh, "Em tưởng như sắp chết đến nơi..."

Lâm Thanh Khải cười: "Sửng đến mức muốn chết sao?"

Tương Linh đặc biệt nhỏ giọng: "Cực kỳ thoải mái."

Chỉ cần nghĩ tới mặt anh chôn ở hạ thân của cô, Tương Linh liền dừng không được mà vẫn còn sợ run.

Đôi môi dùng để hôn môi cùng lưỡi, lại đi hôn tại nơi đó.

Nghĩ thôi cũng đã kích thích rồi.

"Cắm đi vào sẽ càng thoải mái." Lâm Thanh Khải thấp giọng.

Anh án theo thân thể của cô đẩy về phía trước.

Thất lưng của Linh chạm phải một thứ gì đó cứng rắn -- gốc thịt kia lại vừa cứng lên, làm tâm cô lại thêm dao động. Lần này không có váy hay quần lót che chắn, quy đầu nóng bỏng trực tiếp chạm tới tiểu hoa huyết. Ngực cô tê rần.

Anh kéo khoá quần từ lúc nào...

"Đã cứng lên cả nửa ngày." Lâm Thanh Khải thẳng lưng, đỉnh côn thịt thô nóng đặt tại cái miệng nhỏ ẩm ướt của cô, "Thấy em hứng như thế, nó liền trưởng to lên."

Tương Linh ưm một tiếng, nhũ đầu lông mày lại

cái đó đụng chạm một chút, chân cô liền nhũn đi một chút.

Toàn thân chỉ còn lại có đầu ngón tay vẫn còn khí lực, gắt gao cào cấu trên lưng Lâm Thanh Khải.

"Cứng quá..." Bị mài đến hốt hoảng, cô nhịn không được nói.

Lâm Thanh Khải trầm thấp đáp lại: "Nó đang muốn thao em."

Khát vọng trần trụi. Thứ cứng rắn đang ở đó, chỉ cần hơi chút dùng lực là có thể cắm vào bên trong cô ngay lập tức, nghĩ tới lại khiến bên trong cơ thể cô khản trương căng trương.

Muốn kiềm chế một chút cũng không xong.

vừa rồi Trương Linh vẫn còn lưu lại nước nên bắt đầu chảy ra. Đem hạ thể đang tiếp xúc của cả hai người biến thành một mảnh ướt đầm.

Côn thịt bắt đầu ẩm ướt, mơn dâm thủy mới chảy ra của cô mà chọc đi lên một chút, sử dụng lực một chút.

"A..." Thân thể Trương Linh thân thể tất cả như bị điện giật.

Cô có thể cảm nhận được đỉnh của nó, dường như đang muốn dùng lực chen vào trong thân thể mình mà luồn lách, giống như muốn phá vỡ cô ra vậy.

Cực kỳ ngứa, rất muốn.

"Cho anh thao không?" Lâm Thanh Khải nâng chiếc cằm nhỏ của cô lên.

Trương Linh bị dục vọng làm cho mù mịt, gật đầu: "Muốn..."

"Muốn dương vật?"

"Ừm..."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16-1

Quy đầu rất lớn, thông thả chạm vào miệng tiểu huyết.

Vừa mới tiến vào một chút, chỗ đó liền trở nên khó chịu, giống như là bị ai đó dùng răng cắn vậy. Bên trong co bóp lợi hại, ẩm ướt nóng rực gắt gao.

Lâm Thanh Khải hí một tiếng.

Trương Linh nằm ở trên vai anh, miệng há lớn hít thở không khí.

Hai chân cô cũng không dám khép lại một chỗ vì lỗ nhỏ rất đau, nhưng là cũng cực kỳ thoải mái. So với anh dùng tay nắm bóp âm vật thì lại càng thoải mái, so với Lâm Thanh Khải dùng đầu lưỡi liếm cũng vẫn thoải mái hơn nữa. Loại cảm giác ngứa ngáy bị anh dùng côn thịt đâm vào này, thật không có lời nào để diễn tả.

Lâm Thanh Khải cố kiềm chế rút ra, rồi lại đánh phá đi vào một chút, tại lối vào nhẹ nhàng cắm ra rút vào.

"Nơi này có sướng không?"

Trương Linh lắc đầu: "Vô cùng tê dại..."

"Em thật sự là dâm đảng." Lâm Thanh Khải nói.

anh cời bỏ khoá vấy kéo của cô. Bàn tay tiến vào, lọt nội y. Côn thịt không thể hướng thâm sâu tiến vào, khí lực đang tập trung ở các ngón tay, bắt được một bên vú của cô liền hung hăng xoa nắn.

Trương Linh bị anh cầm đến đau, thân thể muốn lùi về phía sau muốn trốn.

Lâm Thanh Khải lại án người đi lên, qua lớp quần áo mại ngấm chặt nắn vú của cô.

Anh hút dùng lực thật lớn mà hút mạnh. Côn thịt lại vẫn ở phía dưới bên trong cô. Tay của Trương Linh nắm lấy tóc anh, ngưỡng cổ rên rỉ.

Lâm Thanh Khải háat cầm lên, xem về mặt mê loạn của cô: "Còn chưa có thao đến bên trong, mà đã rên như vậy?"

miệng huyết của Trương Linh bị anh ma sát đến tê dại, muốn càng nhiều hơn nữa. Muốn để cho anh xuyên tới chỗ sâu nhất, va chạm cô.

Cô phát ra âm thanh cực kỳ phóng dăng: "... Vô cùng thoải mái."

"Thực dâm." Lâm Thanh Khải hướng tới nhũ hoa của cô khẽ cắn một cái, "miệng âm vật nóng quá, cắn nuốt đỉnh dương vật của anh sướng muốn chết." anh thật sự muốn lập tức đem toàn bộ côn thịt đâm đi vào, bởi hiện tại đã cương cứng đến phát đau.

Nhưng đây là lần đầu tiên của Trương Linh, nên cho dù thế nào, anh cũng không nên dùng lực một lần như vậy mà thao cô được.

Ngón tay anh vuốt xuống, xoa âm vật của Trương Linh: "Tiểu huyết sướng đến muốn phun nước rồi đứng không?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16-2

Thân thể Trương Linh run lên.

Thân thể nhạy cảm vừa mới đụng chạm âm vật mà cô đã liên tục không nổi, còn bị anh ma sát liên tục khiến cho hạ thân căng cứng lại.

"Cứ bắn nước tiểu lên dương vật của anh đi." Lâm Thanh Khải nhìn mi tâm cô nhử lại càng lúc càng chặt, tốc độ côn thịt cũng theo đó mà mạnh nhanh hơn.

Thật muốn cứ vậy mà cầm thẳng tới đáy, thao chết cô.

Thịt non tiểu huyết bị anh chọc lộng không ngừng nghỉ.

Trương Linh ngửa tới cực điểm, nước theo từng đợt đâm vào mà chảy ra, lại bị côn thịt của anh đánh phá, bắn vào lông đen của cả hai người.

Cô rên rỉ một tiếng, mềm nhũn trên người anh.

Lần này không đợi cô bình phục lại, Lâm Thanh Khải kéo bà vai cô tiếp tục ấn xuống.

Ngón tay để trước miệng huyết của cô, côn thịt trưởng đến thô theo chen vào: "Liếm cho anh nhé."

Lại khản căng lại mềm nhũn. Anh nhỏ giọng than nhẹ một tiếng.

Còn đang để phía dưới tràn đầy dâm thủy, đầu lưỡi liếm của Trương Linh, anh di chuyển côn thịt đi lên. Vốn là thăm dò va chạm đụng, lại không ngờ cô vươn lưỡi ra liếm vòng quanh chỗ đầu dương vật, liếm qua liếm lại.

"Đầu lưỡi thật dâm" Lâm Thanh Khải ngửa cổ hít khí, "Dùng lực liếm."

Chóp mũi Trương Linh đều là hương vị của anh, còn có cả của cô nữa. Cả hai trộn lẫn trong một chỗ, biến thành thuốc kích dục dâm mị.

Đầu lưỡi có thể cảm nhận được trên côn thịt anh dày đặc gân và nếp khúc.

"Ngậm chặt, mút khẽ mút." Lâm Thanh Khải xoa tóc của cô.

Chịu không nổi, anh tiện tay đè sau gáy của Trương Linh, tự mình rút ra thọc vào trong miệng của cô.

Miệng nhỏ với tiểu huyết thật giống nhau. Đã thế lại còn có đầu lưỡi mềm mại, lúc anh cắm vào thật mê mị như có hàng ngàn con kiến bò lên vậy.

Trương Linh cố gắng há hốc mồm thích ứng với thứ to lớn của anh. Thật thô, lúc tiến vào, đỉnh của anh dường như đã chạm tới cả yết hầu. Cuồng lòng chạm tới đôi má, cực kỳ nhanh chóng rút ra lại nhanh chóng chọc vào sát.

Động tác của anh càng lúc càng nhanh, cô có cảm giác không thoải mái, nhưng hạ thân lại không hiểu sao mà nước càng chảy càng nhiều.

Nhanh như vậy, kịch liệt như vậy. Nếu là tiểu huyết nhỏ phía dưới bị thao như vậy, nhất định đã bị thao đến mức phun nước mất rồi.

Cô nức nở, cảm giác côn thịt ở trong miệng cô trưởng càng lớn.

Hàm sắp không chứa nổi rồi, muốn gãi mất rồi.

"Anh sẽ bắn hết cho em uống, có được không?" Lâm Thanh Khải thở gấp.

Tương Linh gật đầu.

Lâm Thanh Khải dùng sức đâm rút vài cái, quy đầu chạm mạnh tới tận yết hầu của Tương Linh, thất lưng hơi buông lỏng, dí sát vào trong miệng cô.

(Vẫn chưa được thịt. Aizzz...)

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Muốn

Có chút dính dính, kèm theo nhiệt độ nóng hổi và hương vị của anh.

Tương Linh bị sặc, nhẹn không được ho khù khụ. Nhưng ngón tay của Lâm Thanh Khải vẫn giữ chặt gáy của cô, cảm giác xuất tình dồn dập kích thích, anh không thể không chế nổi mà than nhẹ một tiếng, dương vật run run tiếp tục hướng miệng cô mà liên tục đâm vào vài cái.

Đỉnh to lớn chen vào trong cô, Hòn phân nửa chất lỏng đậm đặc bị cô nuốt xuống, nhưng vẫn có một chút theo động tác của anh mà tràn ra khóe môi.

Thứ chất lỏng màu trắng đậm đặc, cùng với nước miếng bị thao biến thành hàng động đâm mị.

Lâm Thanh Khải hơi híp mắt lại, lấy lòng ngón tay lau cho cô.

Ánh mắt vô tội, cảm tình trắng trong thuần khiết, không biết ăn nói, đúng là của hiếm trên đời.

"Trong miệng còn nữa không?" Anh nhéo nhéo cái cằm của cô.

chiếc cằm nhỏ của Tương Linh vẫn còn dính ít tinh dịch, cô gật gật đầu.

Lâm Thanh Khải rút một tờ khăn giấy đặt trong lòng bàn tay, đưa tới bên miệng cô: "Nhả ra trong tay anh đi."

Tương Linh thích bộ dạng lúc này của anh, dục vọng không hề mất hết, từng động tác đều vô cùng sắc sảo. Cô cẩn thận nghe theo.

"Hết sạch chưa?" Lâm Thanh Khải hỏi.

"Rồi." Tương Linh ngửa mặt lên: "Muốn uống nước."

Anh mở nắp chai nước, đưa cho cô súc miệng.

Ánh sáng trong phòng học khá tối thật sự rất thoải mái, khiến cho có chút buồn ngủ rồi.

Tương Linh nhặt quần áo lên mặc vào, Lúc mặc áo lót, đang loay hoay cài khuy áo lại thì Lâm Thanh Khải bước tới từ sau lưng cô.

Bàn tay ấm áp tham tiến vào bên trong nội y, bao lấy trần trụi hai quả nhũ nhục: "Ngực sữa của em vừa đủ bàn tay anh."

Tương Linh nhỏ giọng lên án: "Vẫn hơi đau."

Lâm Thanh Khải trầm thấp cười: "Để anh xem nào."

Anh cời sạch nửa người trên của cô, mượn chút ánh nắng mặt trời lọt qua khe cửa nhìn thấy trên ngực nhũ có phiếm hồng của dấu tay để lại.

"Vừa rồi có chút chịu không nổi." Anh thấp giọng, "Vừa mới đâm vào trong em một cái, miệng nhỏ của em lên khăn căng."

Tương Linh muốn nói gì đó, mở miệng nhưng trong nháy mắt lại biến thành âm thanh "ừm".

Đầu lưỡi bị anh chiếm lấy.

Hai người dừng lại một chút, sau đó đi ra ngoài phòng học, đèn đường bên ngoài đã bắt đầu sáng.

Tại cổng lớn bắt gặp một nhóm học sinh vừa chơi thể thao xong.

Trong đó một người là bạn cùng phòng với Lâm Thanh Khải lên tiếng: "Sao vẫn còn ở lại trường, đi chơi cùng tớ không?"

Lâm Thanh Khải nép sát bên người Tương Linh: "Tớ đưa cô ấy về nhà trước đã."

"Bạn gái mới sao?" Người nọ dường như lúc này mới để ý tới Trương Linh, cười đến có chút hờ hững: "Đưa cô ấy theo cùng đi."

Lâm Thanh Khải từ chối, anh cup mắt xuống nhìn đồng hồ: "Có gì các cậu cứ điện thoại cho tôi."

Nhìn bọn họ nói chuyện, Trương Linh hạ thấp nhìn xuống bóng của Thanh Khải đổ trên mặt đất. Cao lớn, mạnh mẽ. Không ai nghĩ rằng một người như vậy mà vừa rồi đây tại phòng học anh còn thờ gấp đâm chọc trong miệng cô. Ôm cô, thậm chí là liếm cả đàng dưới cô.

Nhưng đó chỉ là cô nghĩ, chứ không nói ra. Đọc truyện tại wattpad của Huyền Namida để ủng editor.

Lâm Thanh Khải đưa cô đến dưới nhà. anh nhàn nhạt hát cảm: "Lên nhà đi."

"Vâng." Trương Linh cúi đầu đáp. Trong lòng có chút mất mát không nói nên lời. Cuối cùng là như thế này. Cô cùng với anh lúc ấy đã vô cùng thân thiết, giống như chỉ có thể nhor vào nhau mà sống, tại thân thể da thịt tham luyến mà không thể tách rời. Nhưng đến khi thân thể được thỏa mãn, anh lập tức lại biến thành Lâm Thanh Khải lạnh lùng, xa lạ.

Sao vậy?" Lâm Thanh Khải cười cười: "Không vui sao?"

"Không phải..." Trương Linh lắc đầu.

Lâm Thanh Khải im lặng không tiếng động nhìn cô một hồi, bàn tay từ trong túi quần rút ra cầm lấy tay cô, kéo vào góc tối.

Ánh đèn cực kỳ ít ỏi, trong lòng bàn tay anh nóng rực cả lên, dọc theo thân thể da thịt trơn mịn của cô mà vuốt ve, tiến ra phía sau đầu cô. sau đó cúi đầu, hôn lên môi cô.

Tìm Trương Linh dường như ngừng đập.

Cảm xúc tê râm mà ấm áp, là bờ môi của anh. Đầu lưỡi theo sát mà cạy mở hàng răng của cô, dùng lực tiến vào. Sự mềm dẻo trơn ảm, liếm láp đến mức khiến cho cả người cô lại nổi lên ngứa ngáy.

Trương Linh vẫn không hiểu ý, đầu lưỡi cô bị anh quấn lộng, tham lam gặm cắn, Cắn mút đến đầu lưỡi cô tê dại, đầu gối cô nhũn ra hết cả rồi.

Anh hôn cô.

Trương Linh bám chặt bờ vai của anh, trong lòng dâng trào cảm xúc không nói thành lời.

Cô muốn!

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nụ hôn đầu

Não đại mất không khí đến ù ù, cô ưỡn thân thể để càng tiếp sát với anh. Hơ thở hai người cận kề, nụ hôn duyên đến ái muội.

Cô thở hổn hển, lúc này Lâm Thanh Khải mới buông tha cho cô, hô hấp của hai người cùng chung tại một chỗ, anh hỏi: "Lần đầu hôn môi sao?"

"Vâng." Trương Linh dường như không còn chút sức lực nào, giọng nhỏ hết mức trả lời.

Lâm Thanh Khải cười, lại đưa môi tới: "Vậy để anh hôn lại lần nữa." (Na:Khải ca thật là yêu nghiệt.)

Sau này khi nhắc tới nụ hôn đầu, Trương Linh nhớ tới đầu tiên chính là buổi tối cùng ánh đèn ảm đạm và gió đêm. Tiếng xe cùng ánh đèn lướt qua, đi xa, ngón tay Lâm Thanh Khải đỡ gáy cô vừa dùng lực lại vừa ôn nhu.

Thật lâu sau, trong túi áo anh có tiếng điện thoại kêu lên, Lâm Thanh Khải lướt qua môi cô nhìn xuống màn hình, nhấn nút nghe.

Là mấy nam sinh kia giục anh đến, người này nói rất từ tốn, Trương Linh có thể nghe được giọng của đầu dây bên kia: "Còn thân mật chưa xong sao?" Bên má cô nổi lên hai vùng đỏ ửng, may là đang nấp trong chỗ tối nên không thể nhìn thấy. Lâm Thanh Khải vẫn như cũ, không phủ nhận cái gì hết, cũng không để tâm lắm mà chỉ đáp lại hai ba câu.

"Chúng tớ đang ở KTV, vẫn là cái chỗ mà trước nay thường hay tới đây, sau khi cậu đến..." câu tiếp theo Trương Linh không nghe được. Tay của Lâm Thanh Khải vươn tới trượt theo eo cô, sau đó hạ xuống vén váy lên, ngón giữa để vào hai chân: "Ướt rồi." Anh ghé sát tai cô nói nhỏ.

Tương Linh sợ trong điện thoại nghe thấy liên tiếp đến che cái micro của điện thoại anh. Lâm Thanh Khải cười, cầm lấy cổ tay cô rồi trả lời bên kia: "Được rồi, lát nữa tớ qua."

Lần đầu tiên Tương Linh biết, hôn môi cũng có thể có phản ứng. Muốn để cho anh hôn đến sâu nặng, vô tri vô giác, xương cốt đều nhuyễn đến chảy nước. Cô thậm chí còn không biết, nguyên nhân cô như vậy chính là vì đối tượng là anh.

Lâm Thanh Khải thu tay về: "Vừa rồi muốn làm cái gì vậy?"

Mất một lúc Tương Linh mới hiểu câu hỏi của anh, môi cô bị anh mút đến còn có chút tê dại, cảm giác lo được lo mất lúc này đã biến mất toàn bộ: "Hết buồn rồi." Lần này cô nói thật sự là thật tâm thật ý.

Lâm Thanh Khải có ý trêu chọc cô, cong khóe môi: "Như vậy là thích anh đúng không? Hôn một cái liền vui vẻ rồi."

Đúng vậy a.

Đúng là thích anh thật mà.

Tương Linh hé miệng cười.

"Còn cười được nữa." Lâm Thanh Khải bóp mũi cô: "Sớm muộn gì anh cũng thao khốc em."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Không quen

Mặt Tương Linh đỏ lên, tựa trán lên cửa sổ thủy tinh, nhìn bóng lưng anh đang rời đi. Bờ vai rộng rãi, thắt lưng hẹp lại, bước đi không nhanh không chậm, cả trái tim của cô như hồ đồ mất rồi. Cô cảm thấy, lần này và lần trước xuất ra... có chút không giống nhau.

Bởi vì loại cảm giác "không giống" này mà hai ngày nay cô nhìn chằm chằm vào điện thoại. Xấu hổ chờ anh chủ động liên lạc, chờ lâu mà anh cũng không gọi tới. Lúc này Tương Linh mới dần dần nhận ra, đối với Lâm Thanh Khải mà nói, anh hôn cô, đại khái cũng chỉ là muốn hôn mà thôi chứ không hề mang theo bất cứ ý nghĩa nào khác.

Nói mới ra, từ lúc bắt đầu, Lâm Thanh Khải cũng giống như bây giờ, anh phơi bày rõ ràng dự vọng của mình ra, nên không thể nói là anh lừa gạt cô được, mà anh cũng không có ép buộc cô.

Hay nói cách khác, cô đường đường chính chính muốn rơi vào tay gã, tự mình cam tâm tình nguyện phát sinh.

Tương Linh nằm dài trên giường, thờ dài một tiếng.

Buổi tối ngày chủ nhật, bạn học cùng bàn từ đằng sau đi tới, ném cho cô một gói khoai tây chiên trong đông đồ ăn vặt mang từ nhà tới: "Hôm đó cậu ở lại phòng học trễ mà đúng không? Có biết Lâm Thanh Khải tới tìm ai không?"

"Không." Tương Linh đặt cầm lên mép bàn, vẫn đưa ánh mắt mông lung nhìn vào nơi vô định. Ánh mắt cô chết, lòng cô cũng chết. Hôm đó nước chảy lên bàn rất nhiều, rên rỉ đến mức cổ họng đều khàn tiếng. Cô quét ánh mắt lên các bạn cùng lớp một lượt, lo lắng liệu có ai trong lớp biết chuyện không.

Và cô đã được trả lời rõ ràng, giờ nghỉ giải lao có người để dưới bàn cô ột mảnh giấy: "Cậu cùng với Lâm Thanh Khải là người yêu sao?"

Nét chữ này dường như rất quen. Tương Linh quay đầu nhìn lớp trưởng đang ngồi phía sau, quả nhiên lớp trưởng đang nhìn cô, sau khi thấy cô nhìn mình liền lập tức cúi đầu xuống.

Phản ứng này của cậu ta khiến cho Tương Linh cũng có chút lúng túng. Có khi nào cậu ta đã thấy cái gì không? Đọc truyện nhanh nhất tại wattpad của Huyền Namida.

May là lúc trên đường về ký túc xá, lớp trưởng đã nói sự thật: "Hôm thứ sáu đó tớ ở lại trường học bù, lúc về thì thấy cậu cùng với Lâm Thanh Khải cùng lên chung một chiếc taxi, nên tớ cho rằng hai người có phải hay không..."

"Không phải, không phải." Tương Linh nhẹ nhõm, phủ nhận xong còn bổ sung thêm: "Hai chúng tớ không quen nhau, hôm đó... chỉ là trùng hợp lên chung xe thôi."

Phía xa xa có vài nam sinh, có người không nhận được mà cười lên vui vẻ: "Không phải bạn gái mới, chỉ là đi chung xe thôi sao?"

Lâm Thanh Khải lười biếng giật giật môi, anh không biết người lớp trưởng đi chung với Trương Linh này, nhưng anh nhớ rõ giọng nói này, hôm đó tại phòng học bỏ hoang đã tỏ tình với Trương Linh.

Cùng lắm là mấy ngày nay không gặp, vị lớp trưởng đã có chút can đảm hơn. Hắn rất cao hứng, đẩy đẩy gojing kính: "Vậy thì tốt quá, thiếu chút nữa là hiểu lầm."

Không tốt chút nào. Trương Linh cúi đầu.

Lớp trưởng nắm chặt nắm tay lại như để cổ vũ cho chính mình: "Chuyện này... tớ muốn trưa ngày mai cùng cậu tới thư viện có được không?"

Trương Linh vừa định mở miệng từ chối, lớp trưởng đã nhanh chóng ngắt lời: "Giữa trưa ăn cơm xong, tầng bốn, tớ rất coi trọng lời hứa với cậu, nhất định phải tới đấy."

Tầng bốn là phòng sách cũ. Sắp xếp ở một nơi như vậy... chỗ nhiều sách cũ dễ chán như thế thì bình thường làm gì có mấy người đi qua lại.

Trương Linh do dự một chút, sau đó vẫn là nhận lời, cô nên nói rõ ràng với cậu ta. Chính cô tự ảo tưởng, cô cũng không nên để người khác phải ảo tưởng giống như mình.

Hôm đến gặp lớp trưởng, cô hòng cậu ta muốn nói, nhưng cuối cùng vẫn không nói ra được gì. Bất quá lần này đã có tính toán trước, cậu ta đã viết thư sẵn, nhét vào tay cô, xấu hổ chạy đi.

Trương Linh không mở thư ra cô đứng ở giữa hai giá sách, nhìn mảnh giấy được xếp ngay ngắn trong tay, tâm tư có chút trôi đi nơi xa.

Trước đây, tình cảm của cô đối với Lâm Thanh Khải cũng giống như thế này. Thích anh không có lý do gì cả, nhưng chính là chỉ cần nhìn một cái cũng sẽ trở nên sung sướng. Không dám nói chuyện, lại càng không dám tỏ lộ, hy vọng lớn nhất là anh có thể nhìn cô một cái, cười với cô một cái.

Cho tới bây giờ, rõ ràng là đã thân thiết hơn so với mong muốn của cô rất nhiều, nhưng càng ngày càng không đủ, ngược lại khi nhớ về những hoài niệm cũ, đơn giản thuần khiết, liền là đứng từ xa mà thầm yêu anh.

Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào, đổ sáng lên mặt sàn.

Cô cúi đầu nhìn mặt đất thấy có một bóng dáng, liền đó lập tức bị người ở phía sau ôm lấy.

Cánh tay đặt lên bắp đùi thon dài của cô, bàn tay ấm áp siết chặt, đặt lên vú trái của cô: "Không quen tôi sao?" Anh hỏi có chút ngạo mạn.

Trương Linh nhận ra hương vị trên người anh, theo bản năng vừa quay đầu lại, Lâm Thanh Khải liền chế trụ cằm của cô, đặt xuống môi cô một nụ hôn.

Ngực nhũ bị xoa đến run rẩy, thân thể tựa lên giá sách cũ, nặng nề kêu lên một tiếng "kéttttt....." sau đó, chỉ còn lại tiếng hít thở của hai người giao quần lấy nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Dạo đầu

Trong ngực, cánh tay, cùng với ngón tay siết ở dưới cằm đều không giống với lần trước. Anh cực kỳ dùng lực, đầu lưỡi tham tiến tới, quần lấy cô, quấy lên ham muốn mãnh liệt.

Trương Linh bị anh đè ở trên giá sách, hơi thở dần dần loạn.

Thần kinh toàn thân trở nên mất cảm tập trung lại ở trên môi, theo Lâm Thanh Khải liếm mát, sinh ra dòng điện tê dại tràn đến từng tế bào noron thần kinh trong tận xương cốt.

Ngực bị vuốt ve đến ngứa ngáy vô cùng. Cô trống rỗng, không nghĩ tới anh như thế nào lại ở chỗ này.

Đầu lưỡi hai người đối chọi nhau lại tách ra, Lâm Thanh Khải nhìn môi cô dính nước bọt, thấp giọng: "Bây giờ?"

"Hà?" Trong mắt Trương Linh quét qua tia nghi ngờ.

"Không phải em không quen tôi sao, " Lâm Thanh Khải cười, "Bây giờ đã rõ ràng rồi chứ?"

Trong lòng Trương Linh nhẹ nổi lên một tia yếu đuối.

Thư viện rất yên tĩnh, trong không khí tràn đầy mùi sách cũ, cô có phần giật dỗi, nghiêng đầu: "Không quen."

Vốn là không quen.

Lâm Thanh Khải nhìn cô một hồi, càng áp sát người cô: "Cần phải thao chết thì em mới phục?"

Tương Linh cứng đờ. Cảm nhận cực kỳ rõ ràng đỉnh cơn vật cứng rắn mặc dù đã cách hai lớp quần áo, nhưng nhiệt độ đều nóng đến có thể bỏng được vậy.

Cô rút chân về: "Anh muốn thế nào..."

"Hừm." Lâm Thanh Khải nhú mày, dương vật nâng lên đến mông của cô: "Vừa sờ vú của em một chút thôi mà đã cứng rắn rồi này."

Bàn tay to lớn duỗi ra phía trước, theo chiếc áo phông cô đang mặc mà luồn vào trong, đẩy áo lót của cô lên.

Tương Linh đang thất thần thì ngón tay nam sinh đã chạm đến da thịt nơi nhũ hoa: "Thật mềm." Anh trầm thấp cảm thán: "Hai ngày không chạm vào em mà tôi đã muốn phát điên lên rồi."

Tương Linh muốn rên rỉ ra tiếng nhưng không cam tâm liền cúi đầu, vừa lúc có thể thấy năm ngón tay thon dài của Lâm Thanh Khải đang quăn chặt lấy vú mình. Khớp xương theo động tác cầm nắm mà chuyển động, thịt mềm tràn ra qua các kẽ tay.

lần đầu tiên cô nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng không khỏi rung động. Đầu vú lại bị lòng bàn tay anh quất cọ, sớm đã cứng lên.

"Núm vú cũng cứng rắn rồi." Giọng nói của Lâm Thanh Khải có phần khàn, anh đổi lấy ngón cái và ngón trỏ khiêu khích, "Thấy sao?"

Tương Linh run giọng: "Chả sao cả..."

"Có phải hay không đang suy nghĩ?" Anh hỏi đến ái muội.

Tương Linh lắc đầu.

Lâm Thanh Khải cười cười, cơn thịnh nộ chợt chà sát qua lại vào người cô: "Ngoan nào."

Tương Linh cảm thấy xấu hổ cắn môi. Cực kỳ ẩm ướt, cực kỳ...

Lâm Thanh Khải vươn cánh tay xuống, mò mẫm giữa hai chân cô: "Cậu ta có biết em như thế này không?"

"Xoa bóp đôi ngực sữa hai lần, nước đã chảy tràn đầy đùi rồi."

"... Ai?" Tương Linh hốt hoảng, sau đó chợt nhớ đến lớp trưởng lúc nãy.

Lâm Thanh Khải không trả lời.

Anh hướng trên vành tai cô mà khẽ cắn, bàn tay tham tiến vào eo váy, trực tiếp đẩy quần lót ra. Ngón giữa cong lên, dọc theo âm đạo ẩm ướt mà khẽ ấn.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Dùng ngón tay

Tương Linh nhú mày nhăn nheo, nơi âm vật cực kì ngứa ngáy, anh cố tình chuyển động vòng quanh, vài lần lướt qua mà không hề chạm vào, ngực lại căng khó chịu.

"A..." Tương Linh mở lớn miệng thờ, cô bám chặt lấy cánh tay anh, lòng ngón tay lại chạm đến cửa huyết, cơ bắp trên cánh tay ghi xuống đầu ngón tay thuận thế đi vào một chút.

Cơn thịnh đang ở mông cô giật giật, trưởng lớn hết cỡ.

"Thật nhỏ hẹp." Lâm Thanh Khải thốt gấp, khẽ động đẩy đốt ngón tay.

Hai chân Trương Linh khép chặt vào nhau lại bị anh tách ra, ngón tay theo dâm thủ chen lách tại một chỗ, rút ra, lại chọc vào.

Cô khép hờ mắt, muốn rên rỉ thành tiếng.

Ngón tay anh không khác với dương vật hôm đó là mấy, nhưng linh hoạt hơn, mài nhẵn nếp nhăn bên trong, cô bị mài đến vừa mỗi vừa sung phía dưới Trương Linh gắt gao siết chặt.

"đừng cần." Lâm Thanh Khải cười nhẹ: "Gấp như vậy, là muốn tôi thao em sao?"

"Ừm." Trương Linh thiếp trên người anh, trong nháy mắt, cô rất muốn dương vật kia tiến vào bên trong thân thể này, thô thô, nóng nóng, lại vô cùng lớn.

Lâm Thanh Khải nói: "Thích ngón tay hay là?"

Trương Linh gian nan suy xét: "Đều thích."

Mắt Lâm Thanh Khải nặng nề, ngón tay thử thăm dò vào bên trong một ít: "Nếu đau thì nói với tôi."

Trương Linh vẫn cánh tay a như cũ, không thể nói rõ là chống cự hay là khát vọng.

Ngón tay tìm kiếm vào sâu, huyết thịt cô thật sự sít sao, trơn mềm ngấm chặt ngón tay anh. Trên trán Lâm Thanh Khải có giọt mồ hôi.

Côn thịt cứng rắn phát đau, ngón tay dùng sức thao đến thủy xuất ra.

Động tác của anh có chút mạnh, lòng ngón tay thô ráp chà xát tại một điểm, Trương Linh "a" một tiếng.

"Đau?" Lâm Thanh Khải dừng lại.

"khôn..." Cô thờ nhẹ rên rỉ: "Rất sướng..."

Giống như toàn bộ chỗ ngứa đều hội tụ lại một chỗ, anh vừa chạm vào, cô lập tức lại xò.

trống mắt Lâm Thanh Khải hơi híp, hiểu được.

Anh liền dùng ngón tay chà sát tại một chỗ: "Dễ như vậy sao."

Trương Linh nhìn không được, cả người đều như ở trên đầu ngón tay anh: "Đừng..." cô van xin anh: "Bên trong thật là khó chịu..."

"Đừng như thế nào?"

Trương Linh mơ hồ: "Lập tức..."

Muốn nói gì đó, âm điệu lại đột nhiên tăng thêm càng khiến cho anh thêm phần động lực.

"Nói đừng mà lại rên dâm đang như vậy." Lâm Thanh Khải cố ý dụ dỗ cô: "Tôi không đóng cửa."

Trương Linh ngay lập tức im bật, cô cắn môi, những tiếng rên rỉ nhỏ vụn theo kẽ răng tràn ra bên ngoài.

"Quay mặt lại, hôn tôi." Lâm Thanh Khải thấp giọng.

Trương Linh nghe lời quay đầu lại, môi liền bị anh mút lấy, hạ thân một đợt lại một đợt muốn cao hơn, cũng sắp tới cao trào, ngón tay cô nắm chặt lấy tay anh trắng bệch.

Lâm Thanh Khải cắn mút môi lưỡi của cô, tay trái cũng dò xét đi xuống, tìm được âm vật sưng lên, dùng đầu ngón tay kìm chặt lại, rất nhanh rút ra cắm vào giữa huyết thịt đang gắt gao cần.

Tiếng rên rỉ của cô bị anh nuốt lấy.

Mẹ nó thực nhanh, nếu là dương vật thì lần này chắc chắn là bị cần đến bắn.

Yết hầu Lâm Thanh Khải chuyển động, gập đầu ngón tay.

Phía dưới huyết thịt càng lúc càng siết chặt, dâm thủy không ngừng theo ngón tay anh mà tràn ra.

Lâm Thanh Khải dòi môi.

"rất dễ chịu sao?" anh kéo thân cô tới, ôm tại trong ngực.

Hai đầu gối của Trương Linh dường như không còn khả lực, trán cô đặt trên bả vai anh, thấp giọng thở dốc.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Xương cốt Trương Linh đều đã có chút tê dại, phía dưới giống như vẫn còn đang giữ nguyên hình dạng như khi ngón tay anh tiến vào, hơi hơi co rút.

"Cực kỳ thoải mái." Cô nhỏ giọng trả lời.

Lâm Thanh Khải cười cười: "Nhìn tôi nói."

Mặt Trương Linh bỗng nóng lên.

Lâm Thanh Khải im lặng nhìn cô, trong mắt dấy lên một đợt sóng ngầm.

Quần áo vẫn ngổn ngang, ngực vẫn trần trụi lộ ra hơn nửa, mơ hồ có thể nhìn thấy dấu tay nắn bóp của anh. Bụng dưới anh căng thẳng, dơ tay đụng chạm môi của cô.

"Muốn anh liếm sao?"

Anh cầm tay cô kéo khóa quần, Trương Linh không hiểu ý ngừng đầu, ánh mắt vô cảm, nhìn đến chiếc quần lót màu đen bị thứ thô cứng nhô ra, đỉnh đã có dấu vết ẩm ướt.

Trong lòng cô không lý do mà căng thẳng, mới chỉ đầu ngón tay chạm ở đỉnh mà bên trong gốc đã giật giật.

"Lấy ra." Lâm Thanh Khải cầm tay cô ấn lên mặt.

lòng bàn tay Trương Linh như bị phồng.

Côn thịt thực cứng, bốn phía vẫn là bồng bồng gân xanh, Rõ ràng không phải lần đầu tiên thấy, nhưng vẫn lại là giống như trực tiếp lọt vào trong mắt.

Thân thể không khỏi không nhớ lại cảm giác bị nó cắm đi vào lần trước, cô để sát vào, dùng đầu lưỡi thăm dò chạm nhẹ.

Mềm mềm trơn bóng, Lâm Thanh Khải nhìn không được thờ dài một tiếng.

"Thật sướng..." anh nắm lấy tóc cô: "Há mồm ngậm vào toàn bộ đi."

Lần thứ hai mà thôi, động tác của Trương Linh còn có chút không quen. Lâm Thanh Khải rất có kiên nhẫn dạy cho cô, giọng nói mát mẻ, mang theo ức chế không thờ nổi.

Trương Linh cho rằng anh còn có thể bắn trong miệng mình, nhưng đến chỗ sau cùng anh lại kéo cô lại.

Lâm Thanh Khải đề cô ở trên giá sách, thân thủ hướng giữa hai chân sờ soạng một cái, cười: "Liếm dương vật cho tôi, em ẩm ướt cái gì?"

"không có." Trương Linh nói dối: "Đó là vừa rồi..."

Thân thể anh nóng cháy, lưng cô kề sát ngực, Cũng không vạch trần cô, vén váy lên, côn thịt từ phía sau lưng tiến vào giữa hai chân: "Bắn tới chỗ này của em, được không?"

Trương Linh mơ hồ không đáp lại, dương vật nóng bỏng ở giữa đùi mạnh mẽ rút ra cắm vào rút ra cắm vào.

Mới vừa rồi Lâm Thanh Khải không dám ra sức lộn, lúc này sắp đến lúc xuất tinh thì động tác vừa nhanh vừa mạnh. Tuy bị ngăn cách bởi một tầng quần lót ướt đầm nhưng nơi âm vật non mềm ẩm ướt vẫn bị ma sát kịch liệt.

Trương Linh vốn mím môi mà bị anh làm đến nhịn không được phát ra tiếng. Mơ mơ màng màng nhớ tới cái gì đó: "Ừa..."

"Là lừa em thôi." Lâm Thanh Khải bên cạnh thờ gấp, hôn lên vành tai cô: "Khóa rồi... hí... Chân lại kẹp chặt một chỗ rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 23

Tay Trương Linh vịn ở giá sách, bên tai là tất cả âm thanh khàn khàn phóng đại của anh, cô khép chặt hai chân, Lâm Thanh Khải xuyên vào càng nhanh, lúc bắn ra, anh áp sát tai cô mà rên rỉ một tiếng

Trương Linh bị âm thanh kích thích này làm cho nổi cả da gà,quyến rũ không nói nên lời.

Hai người vẫn duy trì tư thế này một lát, hô hấp Lâm Thanh Khải liên tục tại cổ cô.

Anh như có như không đặt một nụ hôn lên làn da của cô, "Nghẹn chết." Anh thấp giọng: "Nếu em không phải là lần đầu tiên thì tiết thể dục lúc sáng tôi đã thông suốt rồi."

Trương Linh nghĩ muốn xác nhận, hỏi: "Anh không cùng người khác..."

"Hả?" Lâm Thanh Khải có chút không chút để ý, tay vẫn vuốt ve đôi ngực của cô.

Trương Linh đột nhiên không dám tiếp tục hỏi. Cô sợ là tự mình đa tình, sợ anh sẽ nói là không tìm người khác, huống hồ nếu thật sự không tìm người khác thì sao chứ? Chấm dứt chuyện này, chẳng lẽ sẽ thích cô sao?

Vừa ngưng lại lời nói, không khí bỗng dừng cũng theo đó mà ngưng trệ.

Im lặng một lát, Lâm Thanh Khải nở nụ cười, anh nắm lấy tay cô đang bám trên giá sách: "Không."

Trương Linh mấp máy môi, nhìn biểu tình lúc này của anh: "Không?"

"Ừ." Lâm Thanh Khải lên tiếng, không giải thích gì thêm, anh chuyển đề tài: "Thứ đồ chơi này, em vẫn muốn sao?"

Trương Linh nhìn trong lòng bàn tay vẫn đang cầm lá thư của lớp trưởng, trải qua trận ý loạn tình mê đã sớm bị nhấn nhúm lại.

Trương Linh xấu hổ, tốt xấu thì cũng là tâm ý của người khác cho dù không thể nhận thì như thế này cũng có chút quá đáng rồi. Cô vuốt vuốt lại bỏ vào trong túi áo: "Muốn."

Cô không nghĩ là Lâm Thanh Khải biết trong này viết gì nên biểu hiện thực tự nhiên, cẩn thận cất kỹ, sửa sửa lại quần áo sau đó ngẩng đầu.

Đụng phải tầm mắt của Lâm Thanh Khải, anh dơ tay, vuốt xuôi gương mặt cô: Em có thể tùy tiện nhận lấy như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 24: Dấu hôn

Trương Linh bị anh hỏi, miệng theo bản năng phủ nhận: "Thật ra không phải..."

Cô không biết vì sao lại có chút cảm giác hổ thẹn.

Lâm Thanh Khải cười cười.

Có nam sinh đưa thư tỏ tình cho cô, chuyện này cũng không ngoài dự tính của anh, bất kể là ngoại hình hay tính cách thì Trương Linh đều là kiểu con gái làm cho người ta thích mình. Ít nhất thì theo anh cảm thấy là như thế.

Chính là... khó có chút tránh khỏi bức bối.

Lòng ngón tay anh trượt xuống trên da cô, dừng lại sau gáy.

"Nhưng anh... làm sao mà biết được." lúc Trương Linh nói chuyện da thịt tê rần theo đầu ngón tay chuyển động.

Lâm Thanh Khải không trả lời. Cúi đầu xuống, dán môi lên cổ cô.

Lúc này, đa số mọi người đã vào phòng học chính để ngủ trưa. Thư viện cũng không có mấy tienegsbuowcs chân qạ lại, chỉ có vài tiếng cười đùa từ hướng sân bóng rổ.

Tiếng cười đùa này đã trở nên xa xôi mơ hồ trong đầu Trương Linh, cô nhanh nắm chặt lấy vạt áo T-shirt của anh, cảm thấy mảnh da trên đầu lưỡi anh càng nóng bỏng.

"Sắp tới giờ học rồi..." Cô nói.

Hồ hấp của Lâm Thanh Khải nóng rực "Àn." Anh đáp lời, liếm thêm chỗ này một chút.

Toàn bộ cổ cô đều bị anh găm nút thành tê dại, Cô mềm nhũn: "Anh... nhẹ chút.... sẽ để lại dấu hôn."

Đến lúc này Lâm Thanh Khải mới cười ra tiếng: "Sao thế, trên người em tôi từng để lại dấu ấn sao?"

"Nhưng lần trước..." Trương Linh có chút xấu hổ nhớ lại: "Sau thứ sáu hôm đấy, em tắm rửa hai ngày rồi mà trên ngực vẫn có."

Ngón tay anh dùng lực, thân cũng dùng sức, cỏi nội y của cô ra, tất cả đều có dấu tay cùng dấu hôn.

"Sao không nói với tôi?" bàn tay Thanh Khải đặt lên, nhẹ nhàng nheo ngực cô một cái.

Trương Linh lúng ta lúng túng, Bởi vì anh không có liên lạc với tôi mà - lời này muốn nói ra, nhưng liền là ghen lại cô hòng rồi.

Kỳ thực từ đầu cô không dám chủ động tìm anh, cảm thấy cái anh muốn là thân thể nên mới có thể liên quan tới cô, nếu không phải lúc như vậy thì cô không biết bản thân giữ vị trí gì trong lòng anh.

Lâm Thanh Khải nhìn vẻ mặt của cô, trầm thấp nói: "Lại nghĩ linh tinh gì rồi đúng không?"

"Không có." Trương Linh nhẹ giọng phản bác.

Cách quần áo của cô, Lâm Thanh Khải chạm vào đầu vú cô: "Liền là chỉ có lúc làm thì em mới thành thật được."

Trương Linh vừa thẹn vừa giận, mặt đỏ tai hồng nhỏ giọng phản bác: "Mới không có. "

Khóe môi Lâm Thanh Khải hơi cong: "Cho em nói lại."

"Mới không có."

Anh nhìn cô cười: "Em dám chắc không?"

Trương Linh giật mình, Lâm Thanh Khải rút tay lại đặt nơi ngực trái, thấp giọng cười: "Tôi phát hiện ở nơi này của tôi, lá gan em càng lúc càng lớn rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

Đốt ngón tay khẽ vẩn lấy lọn tóc của cô ra phía sau tai.

Hai người đi xuống lầu, giờ tự học giữa trưa đã tan từ lâu rồi.

Trên sân trường đều không có mấy bóng người, ánh mặt trời cũng bị những cành lá xum xuê che chắn tạo nên lốm đốm trên mặt đất.

Trương Linh dẫm mũi chân trên những vết lốm đốm trên đất, tâm tư rối bời, không ngừng nghĩ tới câu nói của anh.

Không sẽ tìm tới bất kỳ cô gái nào khác ngoài cô. Anh nói, cô cũng rất tin anh.

Cô lặng lẽ ngắm nhìn Lâm Thanh Khải.

Mặc dù là quan hệ chỉ có vậy, nhưng một câu nói vô ý của anh cũng đủ để làm cho cô thấy hạnh phúc.

Lâm Thanh Khải nhận thấy được tầm mắt của cô, đang định nói gì đó thì phía sau có người kêu: "Trương Linh!"

Tương Linh vừa quay đầu lại, là bạn học cùng bàn với cô, đang ngồi ở trong xe ô tô, nhanh chóng vọt qua chỗ cô.

Phanh "kít" một tiếng, xe ngay bên cạnh cô.

Nhìn nhìn cô, lại nhìn Lâm Thanh Khải một chút, bạn học cùng bàn rất ngạc nhiên: "Hai người đang hẹn hò?"

Bạn học vẫn nghĩ là giọng nói của mình rất nhỏ rồi.

Chỉ là mặt Tương Linh vẫn đột nhiên nóng bừng lên, âm thanh cao lên vài phần: "Không phải. Không có. Làm sao có chuyện đó."

Ba lần phủ nhận liên tục.

Thân thể cũng đồng thời cách xa một chút.

Ánh mắt Lâm Thanh Khải bị ánh mặt trời chiếu lên thoáng híp mắt, tấm lưng rộng rãi lười nhác đứng đó thong dong nhìn Tương Linh.

Thật đúng là chỉ lúc cởi hết quần áo thì cô mới có thể thành thật được.

Bạn học cùng bàn có vẻ hơi nghi ngờ, nhưng ở trước mặt Lâm Thanh Khải cũng kìm chế lại, nhìn nhìn đồng hồ: "Có ngồi chung xe với tớ luôn không?"

"Được." Tương Linh mở cửa xe ngồi vào phía sau.

Đi ra khỏi, cô mới dám xoay đầu cẩn thận nhìn Lâm Thanh Khải.

Lâm Thanh Khải đứng dưới gốc cây xum xuê, chân dài, thắt lưng hẹp, ánh mắt thật thanh tịnh.

Anh đi toilet rút một điều thuốc rồi mới về lớp học.

Tiếng chuông vào học vang lên, xng quanh âm ỉ âm thanh, mấy nam sinh đang nghịch điện thoại thấy anh đi vào liền ngẩng đầu hỏi: "Đi đâu vậy, lúc này chơi bóng mà tìm cậu khắp nơi không thấy."

Lâm Thanh Khải đi đến vị trí cạnh cửa sổ, tùy ý trả lời: "Có chút việc."

"Cái gì--"

Có cậu nam sinh hỏi được nửa câu thì tầm mắt chợt chạm tới bả vai anh, chợt dừng một chút rồi sau đó cười đến có vài phần ý đồ: "Xem ra là đi làm chuyện tốt a."

Trên ngón tay trắng trẻo cs một sợi tóc dài.

Ánh mắt Lâm Thanh Khải nhìn đến, nâng lên cảm xuống, không yên lòng lại dùng ngón trỏ vẽ vòng tròn.

Sợi tóc đen nhánh, dài mà mềm mại, quấn chặt lấy ngón tay, nhẹ nhàng lấy đi một chút ái muội cùng sùng nịnh.

Tác giả: Thật ra nếu như là những thị văn bình thường khác thì đã được thị từ lâu, nhưng mà ta muốn nó phải có trật tự, đi theo từng bước rồi mới thị thì sẽ hay hơn a.

Na: hai chương gần đây toàn thánh của anh nhà. Haizzz

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Sau khi trở về, Tương Linh chột dạ một hồi lâu.

Bạn ngồi cùng bàn cố gắng hỏi về Lâm Thanh Khải nhưng Tương Linh ương ngạnh nhất quyết nói không biết là không biết.

Kết quả đến ngày hôm sau liền bị bại lộ chân tướng.

Hôm nay lúc đang ăn cơm trưa, bạn ngồi cùng bàn lấy ra hai giấy phép nghỉ học thần bí cười hề hề. Nói là gần trường có một quán ăn nhỏ vừa khai trương, rất ngon.

Lúc hai người đến đó thì bên trong tiệm cơ hồ đã đầy người ngồi rồi, bên ngoài quán còn xếp hàng dài để được vào.

Hai người chia việc, Trương Linh xếp hàng, bạn cùng bàn đi tìm chỗ ngồi.

Một lát sau bạn cùng bàn vẫy tay với cô: "ở đây ở đây."

Trương Linh vừa bước chân theo liền cứng đờ.

Bàn bốn người, kẻ đối diện đang vô cùng cao hứng, vẻ mặt nhàn nhạt, Lâm Thanh Khải. Tay anh đặt trên mép bàn, khẽ nâng cằm, tầm mắt lướt qua, yên tĩnh nhìn cô.

Trương Linh đối mặt với anh, chớp mắt một cái, hơi nín thở, chậm rãi đi qua, ngồi xuống.

"Tớ không có cố ý ngồi ở đây đâu." Bạn ngồi cùng bàn ghé sát tai cô, nhẹ giọng giải thích: "Chỉ là không còn chỗ trống nào để ngồi nữa, vừa khéo bàn này hai người lại vừa ăn xong đã đi rồi..."

Trương Linh cầm lấy chén nước trên bàn, ánh mắt hạ thấp: "Ừm." Cô không dám ngẩng đầu, nhưng vẫn có thể nhận thấy được ánh mắt mang theo nhiệt độ của Lâm Thanh Khải đang nhìn mình.

Ở bên này hai người đang nhẹ giọng nói chuyện, bên kia thì Lâm Thanh Khải cùng với một nam sinh khác đang cúi mặt, bỗng nhiên hất nhìn lên: "Ồi trời, đây chẳng phải là người..."

Người nào?

Tâm tư của Trương Linh dao động, sau khi nghe Lâm Thanh Khải nói với nam sinh kia một câu: "Đổi chỗ đi, cậu ngồi bên trong."

Mặt cô đỏ lên.

Nam sinh kia rất nhanh phản ứng kịp, vội nhả đứng lên: "Đổi, đổi."

Cửa hàng này không lớn, sao mấy người này có thể ngồi ăn lâu như vậy chứ, bàn ăn cũng rất hẹp, phi thường chật chội.

Chân Lâm Thanh Khải dài, không có chỗ để chân lại không kiêng dè ý tứ mà đạp phải chân cô.

Trương Linh mặc quần đùi, hai cái đùi trần trỗng ngăn cách với lớp quần jean của anh mà nhận ra nhiệt độ cơ thể quen thuộc.

Có vài phần nóng.

Cô muốn tránh, do dự lại không trốn. Chân nhẹ nhàng tựa vào chân anh, tùy ý để luồng điện tê tê kia tuôn đi khắp cơ thể.

Trong quán ăn cực kỳ ồn ào, vậy mà ở phía dưới bàn lại có thể làm như vậy, thật đúng là vừa giấu diếm lại vô cùng thân thiết.

Bọn họ đã đến đây một lát, nên không lâu sau đó cũng ăn xong mà rời đi, trước khi Lâm Thanh Khải rời đi cũng không nói gì chỉ liếc mắt nhìn cô một cái: "Đi nhé."

"À... Vâng," trong lòng Trương Linh thở nhẹ một hơi, lại mang theo chút thất vọng, lén lút ngẩng đầu lên, thấy anh đang đứng ở quầy tính tiền bên cạnh, chờ lấy tiền lẻ, cúi xuống bấm điện thoại.

Điện thoại trong túi cô rung lên.

"Quần ngắn quá."

Trương Linh giấu đầu hờ đuôi hắng giọng, cúi đầu một chút, lại nhìn lên. Lâm Thanh Khải đã không còn ở trong quán nữa rồi, nhưng có hai nhân viên quán mang hai chai nước lạnh đi tới, đặt ở trên bàn của hai cô.

"Lâm Thanh Khải mua?" Bạn ngồi cùng bàn hỏi, mắt sáng rực như đèn pha.

Trương Linh bối rối, cúi đầu muốn nói cảm ơn nhưng bấm mãi không xong, lại có tin nhắn của Lâm Thanh Khải gửi đến: "Chân em mèm chút nữa đã làm tôi cứng rần."

Na xin lỗi mới ed được một nửa chương thôi nhưng giờ Na phải đi làm rồi, không ed thêm được nên đành up tạm nửa chương trước vậy, hihi

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 26-2: Đi làm em (2)

Trên đường trở về, Trương Linh và bạn cùng bàn tách ra, không đi chung với nhau.

Hành lang bên này có điều hòa mát, không biết là vị kiến trúc sư nào đưa ra ý kiến thiết kế cây hoa tử đằng ở phía đằng kia thật phong cảnh hữu tình.

Màn đêm thật yên tĩnh, dường như đèn đường cũng không còn năng lượng. Thân hình anh cao lớn, ngồi một mình ở phía xa, có chút xa cách.

Trương Linh chần chừ bước tới bên cạnh anh: "Em vừa rồi đi mua ít đồ nên hơi muộn một chút."

Lâm Thanh Khải ngẩng đầu nhìn cô, cánh tay ôm lấy eo cô, đem người cô vòng đến phía trước, cười cười: "Vừa rồi sao lại căng thẳng như thế hả? Sợ tôi ở trước mặt mọi người chạm vào em hay sao?"

"Không có." Anh ôm cô như vậy, Trương Linh không biết nên đặt tay chỗ nào cho thích hợp, do dự một chút lại đặt lên bả vai anh.

Bàn tay Lâm Thanh Khải lướt qua, lúc đụng tới mép quần thì Trương Linh mới dường như nhớ tới gfi đó, nhận không được nói: "Quần của em cũng không phải là ngắn, Chẳng phải nó được gọi là quần đùi sao? Quần đùi thì tất cả mọi người đều giống như vậy, đều chỉ dài ngắn đấy thôi."

Lòng ngón tay Lâm Thanh Khải quần đến bên hông cô, cười: "Người khác sao? Người khác nhân lúc tôi ăn cơm mà cạo vào chân tôi sao?"

"Em không có cạo anh..." Nói đến về sau thì âm thanh của Trương Linh nhỏ xuống, thật xấu hổ vì lời nói dối này.

Lâm Thanh Khải nhìn cô.

"Ngồi trên đùi tôi." Anh nâng tay kéo thân thể cô xuống.

Trương Linh nghiêng người, ngồi ở trên người anh, cánh tay quàng qua cổ, tầm nhìn ảm đạm, ánh mắt rất gần, dường như nghe thấy được cả hô hấp của nhau. KHOẢNG cách giữa hai môi tựa hồ đã chạm vào nhau. Đọc truyện nhanh nhất tại Wattpad của Huyền Namida.

Nhưng Lâm Thanh Khải vẫn chỉ nhìn cô.

Trương Linh cắn cắn môi, thử ghé sát qua hôn anh, môi mỏng mà ôn nhuận, có nhận nhận mùi thuốc lá.

Hút thuốc sao? Ý nghĩ vừa lướt qua liền tan biến, học theo cách anh hôn cô mà nhẹ nhàng mút vào.

Ngón tay của Lâm Thanh Khải đặt trên đùi cô nắm chặt lấy đùi thon, tiếng nói nhỏ đến mức dường như không thể nghe thấy: "Đầu lưỡi."

"hả?"

"Dùng đầu lưỡi."

yết hầu Trương Linh có chút khô, cô thờ gaais hai cái lấy lại ô xi, lại vuron cầm qua, dùng đầu lưỡi thăm dò, lập tức lại bị Lâm Thanh Khải ngậm chặt.

Cả Hai người đều thờ dốc, hô hấp dường như đang đè nén lại. Trương Linh gần như xụi lơ.

"Đù không?" Đuôi mắt Lâm Thanh Khải đậm ý cười.

Mặt Trương Linh đỏ lên, tim đập dồn dập.

Cô thật thích hôn anh.

Qua một lúc, Lâm Thanh Khải thấp giọng: "Bây giờ thực sự cứng rồi."

Chỗ quần jean phồng nhô cao lên, chạm và mông Trương Linh, khiến cho tim cô đập lồi hai nhịp.

Lâm Thanh Khải cười rộ lên, kéo tay cuura cô, dương vật cách qua lớp quần jean nhô lên: "Kim nén quá lâu rồi." Anh nói: "Mỗi ngày... anh đều muốn thao chết em"

Cố gắng để khuôn mặt không biểu lộ quá nhiều cảm xúc, chỉ là nhiệt độ cơ thể vẫn là chân thật nhất. Phía dưới Trương Linh không khỏi co thắt, co rúm người lại.

"Muốn sao?" Lâm Thanh Khải khẽ cắn cắn của cô.

Tay của Lâm Thanh Khải vói vào bên trong quần đùi của cô, chậm rãi khơi gợi ra sự ẩm ướt.

"Tôi thứ bảy này không về nhà nhé. Được không?"

Đầu óc Trương Linh nhất thời trống rỗng, không biết là có hiểu ý của anh hay không mà mở miệng ra hỏi một câu vô nghĩa: "Muốn... đi chỗ nào?"

Lâm Thanh Khải kể sát tai của cô, thờ nhẹ: "Đi làm em."

Na: Mong là chương sau thật thật huhu...

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cam tâm tình nguyện

Bốn ngày sau thứ bảy hôm đó, thì bốn ngày Trương Linh tâm hoảng ý loạn.

Suy đi tính lại đứng ngồi không yên.

Thật sự là trong lòng cô vẫn đang rất cố gắng, cũng biết sẽ có ngày hôm nay rồi, nhưng lại không nghĩ là sớm như vậy, đây là chuyện bạn giường cả đời đây.

Không nói ai xa lạ, ngay cả bạn cùng bàn cũng đã trải qua vài ba mối tình rồi, thường xuyên có nhiều nữ sinh khác bàn tán sau lưng là cô ấy đã đến bệnh viện phá thai.

Trương Linh vô ý miệt mài theo đuổi cách sống người ta nhìn nhận về mình nên luôn giữ chuẩn mực. Nhưng thật tình mà nói, so với quan niệm và cách nhìn của người khác thì bản thân mình càng nên nghĩ cho mình nhiều hơn, thân thể là của mình, tình cảm dục vọng cũng đều là của mình.

Cô thích Lâm Thanh Khải, chỉ muốn được thân mật với anh, mặc kệ mối quan hệ này có kết quả hay không.

Rất cực cũng chờ được đến giờ tan học thêm vào chủ nhật, Trương Linh đi chậm rì rì phía sau đồng bạn.

Lâm Thanh Khải cùng với vài nam sinh khác đứng cùng một chỗ, anh đưa lưng về phía cô, áo sơ mi trắng, quần âu đen đơn giản. Sạch sẽ và xuất chúng như thường ngày.

Trương Linh nhìn thấy anh, hướng về phía anh bước hai bước, lại đứng lại.

Rõ ràng chút lý trí còn sót lại đang gian nan giãy dụa, vừa vừa nhìn thấy bóng lưng của anh lại lập tức nghĩ đến chạy tới ôm anh.

Xung quanh ồn ào, xe tới đón học sinh tan trường trải dài không thấy điểm cuối.

Cô cứ đứng ở đằng kia như vậy, nhìn anh thật lâu.

Lúc đấy trong lòng cô lại vang lên sự quyết tâm, nếu thật sự không có "về sau" thì cô cũng sẽ không hối hận.

Vẫn là nam sinh đi chung với Lâm Thanh Khải phát hiện ra cô, kêu Lâm Thanh Khải một tiếng, Lâm Thanh Khải quay đầu, nhìn thấy cô, khóe môi nhàn nhạt phẩy cười.

Trương Linh nhìn thấy bước chân của anh đi về hướng này, đám nam sinh ở sau cũng nói nói cười cười đi theo lại.

Đến gần, Lâm Thanh Khải rút tay từ trong túi quần ra, thật tự nhiên đón lấy cặp sách của cô: "Đói không?"

"Một chút." Trương Linh thành thật trả lời.

Lâm Thanh Khải cười: "Đi thôi." anh miễn cưỡng đem túi sách đặt trên vai: "Dẫn em đi ăn ngon."

Mấy nam sinh kia vui đùa vài câu, đoàn người dọc theo đường đi với nhau.

Bọn họ không biết vô tình hay cố ý mà bọn họ đi chung với nhau, để cho hai người cùng ở tít phía sau. Truyện chỉ được đăng tại Wattpad - Huyền Namida.

Hai người đi rất gần nhau, thân thể bất chợt khẽ chạm vài cái, Trương Linh trong lòng như có quỷ, liền trộm nhìn anh một cái, lại trộm nhìn xuống cánh tay đang chạm vào nhau, rồi nhìn tới túi sách của mình trên vai anh.

"Lâm Thanh Khải." Cô nhỏ giọng kêu.

Lâm Thanh Khải nghiêng đầu, Trương Linh vốn tràn ngập dũng khí, muốn đi khoác tay anh thử xem, nhưng vừa bị anh nhìn liền trở nên dao động: "Không

có gì."

Lâm Thanh Khải cười cười: "Đến rồi." Anh giơ ngón tay lên chỉ vào phía trước.

Tương Linh liếc anh một cái, cẩn thận đặt tay trái mình vào túi anh.

Anh nắm lấy bàn tay cô trong túi.

Vừa lúc này có nam sinh quay đầu hét lớn: "Là ở nơi này sao?"

Theo bản năng Tương Linh rút tay về, nhưng là đang bị anh nắm chặt rồi.

Lâm Thanh Khải không nhanh không chậm đan ngón tay vào tay cô, trả lời: "Ừm."

Làn da ngón tay rất mềm mại, rất mẫn cảm, Tương Linh khép hờ mắt cảm nhận lấy tay bọn họ đang ở cùng nhau, trong lòng có một đợt sóng nhỏ tràn ra.

Nếu là anh... cô cam tâm tình nguyện.

Bởi vì, có lẽ về sau sẽ không bao giờ sẽ lại thích một người đến như vậy nữa.

Cô cũng siết chặt lấy những ngón tay đang đan vào nhau của hai người.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Khách sạn vô cùng ồn ào tiếng người.

Bọn họ nhiều người, cùng đi lên phòng đã đặt sẵn ở trên tầng hai. Lúc đi lên trên đó gặp một toán người đi xuống.

Cầu thang rộng rãi, Lâm Thanh Khải buông tay Tương Linh ra, đem cô che chắn ở phía sau.

Toán người này có cả nam lẫn nữ, nhìn qua có vẻ đã có tuổi, đi đầu tiên quay g lại nhìn bọn họ: "Linh Linh?" Giọng nói có chút không xác định.

Tương Linh sững sốt, Lâm Thanh Khải dừng chân lại, cùng với cô quay đầu nhìn lại phía sau.

"Là em thật sao?" Người kia đeo kính gọng vàng, thoạt nhìn đã cảm thấy được là người hào hoa phong nhã tinh anh phong độ của người trí thức người trí thức. Người kia cũng nhìn Lâm Thanh Khải một cái: "Bạn trai đây sao?"

Tương Linh đỏ mặt, do dự kêu lên một tiếng: "Anh."

Lâm Thanh Khải nhướn mày, nhìn cô. Hai người nhẹ giọng nói chuyện với nhau và câu, sau đó người kia giơ tay xoa đầu Tương Linh.

Có vẻ như cô cực kỳ quen với hành động này nên không hề có ý trốn tránh.

"Em còn có anh trai?" Hai người hướng ghế đi tới, Lâm Thanh Khải hỏi.

"Anh ấy là con của bác hàng xóm." Tương Linh giải thích tỉ mỉ: "bây giờ anh ấy đang học đại học, việc học rất tốt, thỉnh thoảng bố mẹ kêu anh ấy dạy kèm cho em học nữa, cho nên cũng gọi là quen biết."

Đại học... không trách được.

Thần sắc của Lâm Thanh Khải nhàn nhạt, bộ dáng như con một sách chính hiệu.

Các bạn nam sinh khác đã sớm ngồi quanh bàn, để lại hai ghế trống cạnh nhau cho anh.

Lâm Thanh Khải ngồi xuống ghế.

Xung quanh có chút ồn ào. Tương Linh cảm thấy thích những lúc như thế này, có cả bạn bè của Lâm Thanh Khải đi chung, cảm giác thật gần gũi với cuộc sống của anh.

Có người mang rượu tới, bọn họ rót cho Tương Linh khiêu khích cô uống vài ngụm.

Lâm Thanh Khải ngăn cản.

Vài người cười rộ lên, không ép buộc cô quá. bắt quá đây chỉ là một chút lễ nghi khi quen biết, cũng không sao. Nam sinh mà lần trước ăn cơm cùng đột nhiên lên tiếng: "Trương Linh cũng thật là lợi hại nha. Tôi nói chuyện hôm trước cho mọi người nghe, cả ngày hôm đó nữ sinh lớp tôi đã chung tay điều tra về cô..."

Nói đến đây rồi thôi, cũng không nói thêm gì. Hắn bị Lâm Thanh Khải liếc mắt qua, hắn liền hi hi ha ha cười giả là chuyển sang chủ đề khác. truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad của Huyền Namida.

Đôi đũa trong tay Trương Linh buông xuống, cô giả vờ như không nghe thấy gì, gấp một miếng rau trộn ngó sen vào bát.

Trái lại cô biết rõ Lâm Thanh Khải có hàng ngàn nữ sinh khác vây quanh anh, chỉ là nghe trực tiếp từ chính miệng người khác nói thì lại là một chuyện khác.

Không khí trong phòng ăn cũng biến đổi rất nhiều.

Lâm Thanh Khải nghiêng đầu nhìn cô một lát, cánh tay đưa đến trên ghế dựa sau lưng cô, lười nhác nghiêng người: "Ghen sao?"

Anh cũng uống một chút rượu, hô hấp nóng hơn so với bình thường, làm cho cô cảm thấy gứa ngứa ở tai.

Trương Linh định nói "Không có." thì anh đã thuận thế ôm lấy vai cô, cười trâm thắp đến ái muội: "Anh cũng không đụng chạm ai ngoài em."

Bàn tay anh cũng nóng hơn rất nhiều so với bình thường.

Nhiệt độ cơ thể nóng rực, mang theo ý vị thâm trường giống như một tín hiệu khác chế. Chớp mắt Trương Linh trở về lúc hai người phát sinh mọi chuyện. Cô thẳng lưng, có phần cứng người.

yết hầu Lâm Thanh Khải trượt lên xuống, lòng bàn tay vuốt một đường trên làn da của cô, lại vuốt trở về.

Thật mềm mại.

Tiếp đó, Trương Linh thực không nghe rõ những người ngồi chung bàn cơm đang thảo luận về chuyện gì rồi.

Trong đầu cô không kiểm chế được mà vô ý nhớ lại đoạn phim mà cô xem hôm trước.

...sau khi hai nhân vật chính hôn môi, tim cô gái đập nhanh như trống gỗ, cởi quần áo, vuốt ve... Những điều này đã làm nhiều đến quen thuộc như động tác ướt át nước chảy khi ở trên giường vậy, Nếu là nhân vật đổi thành cô với Lâm Thanh Khải thì sao. Chỉ mới tưởng tượng thôi mà cũng đặc biệt là cho người khác nóng bừng mặt lên rồi.

Cô căng thẳng nắm chặt đôi đũa trong tay.

Lâm Thanh Khải gấp cho cô vào món đồ ăn, anh không tham gia nhiều vào những cuộc nói chuyện khác của mọi người. Sau khi ăn xong, vẫn thuận tay cầm túi sách của cô: "Anh đưa em về."

"Được." Mấy vị nam sinh chính đang thương lượng với nhau là nên đi chơi game hay đi karaoke, nhiệt tình vẫy tay chào hai người: "Hẹn gặp lại nhé bạn học Trương Linh."

"Tạm biệt." Trương Linh lễ phép nhìn bọn hắn mỉm cười.

Lâm Thanh Khải nhìn cô đắm chiêu, môi nở nụ cười. Anh không nhanh không chậm đi theo cô rồi khỏi đó.

Chín giờ mười phút tối, trên đường vẫn còn rất nhiều người qua lại. Tiếng la hét ồn ã của mọi người ở phía sau càng ngày càng xa.

Hai người đứng vẫy taxi ở bên đường, Trương Linh ngồi vào trước, Lâm Thanh Khải tiến vào theo sau. Đọc địa chỉ nhà cho tài xế.

Bên trong xe yên tĩnh, chỉ có tiếng nhạc radio vang vọng, Trương Linh nhìn ra ngoài hai cột đèn đường, có chút miệng khô lưỡi hanh, tay đặt trên đầu gối vịn vẹo.

Lâm Thanh Khải cup mắt nhìn xuống, lòng bàn tay đưa tới đặt trên tay cô.

Một cái đụng chạm rất nhẹ cũng khiến cho lòng hiểu ít nhiều mà không cần nói ra. Đầu ngón tay Trương Linh cuộn tròn, bị anh cầm nắm chơi đùa: "Căng thẳng sao?" Hỏi thật nhỏ giọng.

Trương Linh nhìn anh lắc lắc đầu.

Lâm Thanh Khải cười tươi, cầm tay cô đặt lên đùi mình.

Xuống xe, lên lầu, mở cửa.

Cô đứng trước một gian phòng, chân tay luống cuống không biết nên làm gì.

Căn phòng tối đen như mực, xác gác lập tức trở nên nhạy bén. Thân thể nóng bỏng cùng khí tức đều như bị phóng đại lên.

Vô số lần.

bên hông bị cánh tay ôm lấy, lưng bị dán bởi một nhiệt độ quen thuộc đến run rẩy. Trương Linh không khỏi co rúm người lại, bắt lấy cánh tay anh như muốn cản lại.

"Sao?" Hô hấp Lâm Thanh Khải đã có điểm gấp gáp.

Trong nháy mắt đó có chút do dự, sau cùng là bản năng, rất nhanh buông ra: "Không..." Trương Linh ngẩng cổ chạm vào bờ môi của anh.

Lâm Thanh Khải vừa trở nên trầm mặc đã lại nhiệt liệt hưởng ứng.

Thân thể kéo về sau lưng hăng áp ở trên cửa. Anh từ phía trên cúi xuống, quần vào đầu lưỡi mềm nhuyễn linh hoạt.

Trong nháy mắt Trương Linh cơ hồ liên ẩm ướt rồi.

Na: Lần này chắc chắn ăn rồi nè, tác giả nhậy quá giờ mới cho thịt. ăn chay muốn lòi họng huhu

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Cái gì cô cũng không biết nữa, chỉ cảm thấy vô lực, toàn bộ đều dựa vào bản năng để đón hùa ý anh.

Răng môi nhe răng cắn nát nhau, Trương Linh quàng tay vào cổ anh, quần áo bị xóc lên, nội y căng chặt, tay anh lần mò theo.

Bàn tay dò xét đi lên, cời trần trụi bộ ngực sữa, ấn theo đó, bàn tay đặt ở trên đầu ngực, như có như không cọ xát.

Trương Linh nghiêng môi đi, thở hổn hển: "Đau..."

Còn chưa kịp nói xong lại bị anh chặn môi lại. Lâm Thanh Khải hôn đến vội vàng, một tay khác dọc theo bờ hông đi xuống, lưu lại trên da cô một trận điện lưu.

Trương Linh bị anh giầy vò đến ngứa, thắt lưng của anh nhích một cái ra phía trước, thứ còn thịt cứng nóng của anh liên đụng tới nơi mẫn cảm. Thân thể cô như muốn trốn chạy lại bị anh giữ chặt.

"Đau ở đâu?"

"Tay anh dùng sức nhẹ một chút." Trương Linh nhẹ giọng.

Ngón tay Lâm Thanh Khải càng dùng sức mạnh hơn: "Ngực này không phải là để cho anh cầm sao?" Giọng anh trầm thấp: "Càng đau thì em mới càng sướng."

"Ừm..." Trương Linh cũng không rõ là đau, hay chỉ là ngứa nữa. Cô bám lấy cánh tay của Lâm Thanh Khải, vành tai bên phải bị anh ngậm chặt, lại bị liếm cắn.

Cô nhìn không được kêu một tiếng, nghiêng đầu trốn. Lâm Thanh Khải lại liếm mát vài cái, dọc theo cổ của cô trượt xuống. Thở một hơi mạnh đi xuống sau đó chiếu thẳng vào bộ ngực thịt.

Biết là đèn không sáng, anh hẳn không thấy được nơi đó, nhưng là vẫn có thể cảm nhận rõ ràng tầm mắt của anh ở trên bộ ngực đang run rẩy của cô.

:Lòng bàn tay của Trương Linh rịn ra mồ hôi: "Đừng nhìn như vậy..."

Lâm Thanh Khải cười: "Còn chỗ nào anh chưa nhìn đủ sao?" anh cúi đầu hôn lên ngực trái một cái: "Ngực em thật thơm."

Mặt Trương Linh nóng thật sự. Chỉ cảm thấy lần này anh chạm vào, cảm giác quen thuộc đến khoái cảm.

Cô cần môi, nói gì đó rất nhỏ.

"Đang nghĩ gì?" Đầu lưỡi của Lâm Thanh Khải đang trượt đi trượt lại ở đằng kia nghe không rõ.

Chính là không bật đèn nên dục vọng bên dưới dày vò liên không kiêng kị gì mà ưỡn ngực, hướng ngực vào trong miệng anh mà đưa tới: "Muốn được anh bú mút..."

Hô hấp của Lâm Thanh Khải kị kiềm hãm "Thực dám dâng."

Tương Linh không tranh cãi, đầu vú bị anh ngậm vào ẩm nóng trong khoang miệng, cô run rẩy "A" ra tiếng.

Lâm Thanh Khải cắn nhũ thịt, đầu lưỡi liếm ngòi, tay đưa xuống bên dưới đáy quần lót của cô ra, thuận thực chạm tới âm vật.

Tương Linh rất nhanh liền chịu không nổi.

"Ngứa sao?"

Đầu óc cô trống rỗng: "Hả?"

"Tiểu huyết chảy nước..." Lâm Thanh Khải đặt ngón tay ở khe hở: "Có muốn anh liếm không?"

Mới hỏi một câu thôi mà đầu ngón tay anh đã nhanh chóng ướt đầm, giọng nói của Tương Linh có vài phần khó chịu, Lâm Thanh Khải hạ thấp đầu xuống, vén váy cô lên, hôn vào nơi đó của cô.

Tương Linh lớn tiếng rên rỉ.

Lâm Thanh Khải ngậm chặt hai mảnh thịt non mịn, đầu lưỡi rà dọc theo mép âm vật, mút ra tiếng "chặc chặt".

ngón tay Tương Linh trống rỗng muốn nắm lấy cái gì đó: "Không được rồi... a... anh đừng cắn... ngứa..."

Giọng cô mềm nhũn, Lâm Thanh Khải lại càng kích thích, đầu lưỡi chọc nhẹ vào bên trong rồi lại rút ra, động tác tựa như lúc ân ái.

có vài cái Tương Linh cảm giác được như đầu lưỡi của anh thật sự đi vào, giống như lần trước anh dùng ngón tay vậy, nhưng anh chỉ dừng lại nhục bích bên trong liếm qua lại như muốn tìm kiếm cái gì đó.

Cô cơ hồ bị loại khoái cảm này biến thành dờ khóc dờ cười Hai cái đùi không còn một chút khí lực nào, đứng không nổi rồi. Chỉ còn trông vào Lâm Thanh Khải đưa tay chống đỡ.

"Muốn ra rồi..." Cô nức nở: "Anh đừng..."

Giọng nói nhẹ xuống, thịt mềm bên trong gắt gao co bóp, nước bắn ra. Cô thậm chí nghe được âm thanh Lâm Thanh Khải nuốt ở phía dưới.

Tương Linh kích thích đến cực hạn, chân mềm nhũn, thân mình vô lực ngã xuống.

"Thích như vậy sao?" Lâm Thanh Khải kéo cô: "Nuốt hết nước vào miệng."

"Ừm" Cô vui đầu trong lòng anh, chớp mũi lại ngửi thấy mùi vị quen thuộc.

yết hầu Lâm Thanh Khải trượt lên xuống, anh bế bồng cô ném lên giường, tay cởi áo T-shirt, sau đó dùng chính thân mình đè trên người cô lại.

Chân tay Tương Linh vẫn còn vô lực, mỗi một tác thịt đều vẫn còn tê dại, thân thể anh nóng bỏng phủ lên, cơ bắp săn chắc vô cùng.

Nhu cầu thèm khát từ bên trong cơ thể tràn ra, cô vươn tay đặt lên lưng anh, thật rắn chắc.

Lâm Thanh Khải nửa váy của cô, sau đó tự cởi khóa quần, dương vật thô cứng từ lâu phóng ra ở chính giữa hai đùi cô.

"Muốn không?" Anh ở giữa chân cô ma sát vài cái: "Cứng rắn không chịu nổi rồi."

Tương Linh rất nhẹ nhàng, gật đầu.

Lâm Thanh Khải rên khẽ một tiếng, tay cầm lấy côn thịt ma sát giữa âm thần của miệng huyết.

Thần kinh toàn thân Tương Linh dường như đều tập trung tại một điểm duy nhất, đỉnh đầu thật thô, có thể biết lợi hại ra sao rồi. Đột ngột một cái chọc lỏng vào, cô không nhịn được kêu ra tiếng.

"Nóng quá."

Lâm Thanh Khải cúi đầu chạm vào trên môi cô, cổ họng khàn khàn: "Thao vào đi."

Ngón tay Trương Linh càng nắm chặt, thân thể ở trước mắt anh không còn chút khí lực chống đỡ. Là vì vừa rồi cao trào còn chưa hoàn toàn kết thúc, nhục bích co rút.

Lâm Thanh Khải bị quán chặt cúi đầu rên rỉ một tiếng: "Đừng cần."

Anh không đi vào nhiều lần, lại rút ra, thử thăm dò bên trong.

Bởi vì tối đen mà dây thần kinh trở nên phi thường mẫn cảm, chân cô đặt ở eo anh, có thể nhận ra rõ ràng sự xâm nhập của côn thịt, mỗi lần xâm nhập là một lần cơ thắt lưng co rút lại.

Cô khó nhịn hếch thắt lưng ra phía trước.

"Sốt ruột?" Lâm Thanh Khải vẫn có chút đè nén.

Trương Linh thở gấp: "Có thể rồi..."

Tay Lâm Thanh Khải đưa xuống dò xét một phen, cười: "Ga trái giuwofg đều ẩm ướt rồi."

Trương Linh biết lần đầu sẽ đau, nên đã chuẩn bị tâm lý tốt rồi. Lâm Thanh Khải hôn cô, một tay kia khiêu khích âm vật, lòng ngón tay se se một hồi lâu quanh chỗ đó, để chất lỏng ẩm ướt chảy ra nhiều hơn.

Căn phòng yên tĩnh chỉ còn tiếng thở của hai người.

Anh dùng sức, đi vào.

Ngón tay Trương Linh siết chặt.

Sau một lúc, con đầu bót đi, Trương Linh theo bản năng chân hơi co quắp lại. Côn thịt thô to nóng hổi ở trong thân thể, cảm giác thật dị thường. Nhắm mắt lại, cô thậm chí có thể tưởng tượng ra hình dáng của nó đang được nhục thịt bên trong buộc chặt quanh thân.

"Lại cần." Lòng ngón tay của Lâm Thanh Khải xoa âm vật: "Muốn anh bắn sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Cô rên nhẹ, ôm chặt lấy anh, chưa bao giờ thân mật đến mức như thế này.

Lâm Thanh Khải vươn đầu lưỡi liếm ra phía sau tai cô: "Cảm giác như thế nào?"

Trương Linh ừm một tiếng: "Rất lớn... Rất đau." Ý tứ oán giận sâu sắc, nhưng lại làm anh vô cùng đắc chí.

"Lớn thì mới làm em sướng được." Lâm Thanh Khải nói: "Có nhịn suốt mấy tháng, cuối cùng cũng có thể thao vào."

Tai Trương Linh nóng lên, đầu ngón tay cô quắp, có một loại cảm giác thỏa mãn.

"Được rồi...." cô nhỏ giọng nói.

Lâm Thanh Khải thẳng lưng động vài cái, thấy cô không kêu đau, động tác liền không kiêng kị. Ban đầu Trương Linh còn định cố gắng chịu đựng không rên ra tiếng, nhưng mỗi lần anh đi vào, vừa nhanh vừa mạnh đều là cho cô mất đi phương hướng...

Lúc rút ra ngoài, cô còn chưa kịp thích ứng thì anh đã rất nhanh cắm vào lại, dương vật vừa thô vừa cứng, mỗi lần đâm vào đều hướng tới nơi sâu nhất. Thậm chí thông qua nội bích cô còn có thể cảm nhận được trên thân con có bồng bồng gân xanh nổi lên.

"A..." Trương Linh nắm chặt lấy cánh tay anh, thân thể bị anh động đến không chịu nổi: "Rất quá... nhẹ một chút."

Lâm Thanh Khải ngược lại càng mãnh liệt, càng đâm thì bên trong huyết thịt lại càng ướt, tựa như mọi ngõ ngách đều có thể tràn ra dâm thủy.

Một mảnh tối đen, dâm dịch bị đánh phá ra âm thanh thật dâm mị.

"Nghe thấy không?" Giữa háng của anh tràn ngập kích thích, cảm tới, lông mao của hai người quán quanh một chỗ, dâm thủy chảy ra dính trên lông tạo ra

từng đám bọt nhon nhót.

Tương Linh bị cảm giác khoái cảm này lấp đầy đại não, hàm hồ ừm một tiếng.

"Thực đảm." Ngón tay của Lâm Thanh Khải cầm lấy núm vú của cô: "Tiểu huyết chật hẹp, kẹp chết anh rồi."

Nói xong, cố ý hung hăng hướng bên trong đánh phá một chút, Tương Linh bị đâm khoái đến kêu ra tiếng: "A..."

Thanh âm đảm mị không nói nên lời.

Côn thịt Lâm Thanh Khải lại cứng lên vài phần, anh cảm tới đáy, nếp nhăn ở thịt mềm bị đánh phá: "Bị dương vật thô ráp này can có khó chịu không?"

"Thích..." Tương Linh nhỏ giọng rên rỉ.

"Lại nói những lời đảm đàng nữa rồi." Lâm Thanh Khải cắn vành tai cô.

Anh rút côn thịt ra, lại lập tức toàn bộ đánh phá vào, lại rút nhanh ra. Mỗi lần cắm đi vào, cô lại kêu một tiếng. Nhục huyết bao vây lấy côn thịt nóng bỏng, hướng một chỗ mà lui tới, đè ép côn thịt. Anh không chút lưu tình, đâm vào.

Phía dưới của Tương Linh tê dai đến tận cùng, trào ra một cổ chất lỏng, bị anh đâm mạnh vào trong huyết, căng ngựa. Cô kêu mang theo nước nỏ: "KHông được... Em... Ra..."

Dương vật của Lâm Thanh Khải chôn ở trong cơ thể cô, Côn thịt nóng bỏng, mỗi tác thịt mềm đều bị căng đến tràn đầy.

"Cao trào rồi sao?" Anh biết rõ còn có hỏi.

Chân Tương Linh gắt gao quấn trên eo anh, sâu trong thân thể không ngừng co rút. Âm thanh của cô có phần trầm khàn: "Đủ rồi."

Lâm Thanh Khải thấp giọng cười: "Chỗ nào đủ rồi? Tiểu huyết vẫn còn đang cắn mút anh đây này."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Khoái cảm tràn ra toàn thân, Tương Linh nhìn không được rên rỉ: "Không cần" cô giống như đang bám lấy bè gỗ duy nhất trên dòng sông, gắt gao bắt lấy cánh tay của anh.

Lâm Thanh Khải phủ thân, nói bên tai cô: "Anh thao em còn chưa đủ sao?"

Thất lạng anh lại thông thả đóng đưa lên xuống, côn thịt xâm nhập ra vào nơi lầy lội.

Thật chặt.

Rõ ràng là chưa từng bị ai đụng chạm tới, thế nhưng huyết lý lại giống như trời sinh. Qua cao trào rồi vẫn còn cắn mút vô cùng chặt chẽ.

lúc này Tương Linh vô cùng miễn cưỡng, động tác rút ra cắm vào chậm chạp, nhưng mỗi lần lại rất lâu. Dâm thủy không ngừng trào ra, bị dương vật kéo ra bên ngoài, theo bắp đùi hai người chảy xuống.

Drap giường rất nhanh ướt sũng.

Lâm Thanh Khải đứng thẳng, đè nặng đùi cô, trùng trùng khuấy đảo: "Nằm sắp đi, anh sẽ can em từ phía sau."

Tương Linh nghe lời xoay người, cánh tay Lâm Thanh Khải vừa nhấc, thuận thế vươn tay tới chiếc đèn đầu giường.

Cô vừa nằm sắp, trước mắt đột nhiên sáng ngời, phản ứng có điều kiện liền lấy tay che mặt: "Sao lại bật đèn?"

Lâm Thanh Khải cười: "Thao thì cũng đã thao, còn sợ anh nhìn thấy?"

Cánh tay anh vòng trở lại, nửa quỳ xuống giường, đem côn thịt để lại nơi mệnh huyết.

Tóc Tương Linh dài, cúi xuống xoã trên giường, mơ hồ rên rỉ.

Tư thế này đi vào rất sâu, côn thịt Lâm Thanh Khải lại ngay trước huyết, khi cắm vào trong nhục bích làm căng tràn những nếp nhăn nhỏ, ngúa run lên. Nháy mắt Trương Linh mềm nhũn, "a" Một tiếng, hông cô sập xuống giường.

Lại bị Lâm Thanh Khải kéo về.

"Sướng đến thế sao?" Anh buông tay mình khỏi hông cô, đưa tới nơi bí mật mà nhẹ nhàng xoa: "Đây có phải là chỗ mẫn cảm nhất?"

Ngứa ngáy toàn thân Trương Linh dường như đều chuyển đến tại chỗ kia, bị dương vật của anh cố ý nghiền nát, ngón tay ma sát càng kích thích: "Sướng quá..." Trương Linh nhỏ giọng.

"Tê đại sao?" Đầu lưỡi Lâm Thanh Khải dọc theo xương sống lưng của cô liếm đi lên: "Khó chịu?"

Trên lưng cũng rất ngứa.

Đầu ngón tay Trương Linh nắm chặt drap giường, choáng váng: "Anh đừng tới chỗ kia liền thôi mái..."

"Chỗ nào?" Lâm Thanh Khải vô cùng nhẫn nại hỏi

Ngọn đèn không quá sáng, chiếu ra thất lưng với đường cong của hông, anh híp mắt nhìn cô động, bộ lông màu đen giữa hai chân ướt át. truyện chỉ được đăng duy nhất tại wattpad của Huyền Namida.

Ánh mắt hạ thấp xuống liền có thể nhìn thấy dương vật của anh vẫn đang ở đó chưa tiến vào. Hai mảnh thịt non đỏ tươi.

Ngón tay anh xoa xoa.

Hạt đậu nhỏ giữa âm vật của Trương Linh bị ngón tay anh ma sát, bên trong co rúm lại phun ra càng nhiều nước hơn. Cả người cô khó chịu: "Bên trong chỗ kia..."

Lâm Thanh Khải cố ý đụng phải chỗ đó mạnh một chút: "Chỗ đó muốn dương vật của anh thao rồi hả?"

Trương Linh thiếu chút nữa khóc ra nước mắt, cô quay đầu khẩn cầu: "Muốn... Muốn anh thao em."

"Em như vậy thật không thể chịu nổi mà." Lâm Thanh Khải hưng hăng vỗ hông cô một cái: "Vừa thanh khiết vừa dâm dăng."

Lần đầu tiên liền trở thành dâm dăng đến như vậy rồi.

Anh nuốt nước bọt, toàn bộ rút ra, lại sáp nhập hoàn toàn vào bên trong.

Thân mình Trương Linh bị đẩy về đằng trước, so với lúc nãy dương vật đi vào càng sâu hơn, kỳ thực còn có một chút có một chút đau, nhưng còn hơn cả thế chính là tứ chi tê dại.

Cô muốn hét lớn nhưng lại cảm thấy xấu hổ, lấy tay che miệng mà nhỏ giọng rên rỉ.

Côn thịt cấp tốc ra vào đến phát súng, anh kêu rên vài tiếng, bàn tay đánh vào hông cô: "Kêu lên."

Trương Linh nhin vài nhịp, cuối cùng nhin không được cô quay đầu: "Anh...a... nhẹ... á.... nhẹ chút..."

"Không nhẹ được." Lâm Thanh Khải nghiêng người về phía trước nắm chặt lấy cằm của cô, ghé sát tai cô hôn nhẹ lên đó: "Anh nhất định phải thao chết em."

Na nói gần hết, nhưng thật ra mới có nửa truyện thôi. với cả bộ này vẫn còn đang sáng tác, chưa hoàn nên chắc vẫn còn dài. ^^

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Thân thể vừa nặng vừa gấp gáp, Trương Linh bị lời nói của anh làm cho càng thêm hưng phấn, thân thể không chịu nổi dường như nằm sấp đến trên giường.

Lâm Thanh Khải áp xuống tới, tay phải đặt ở bụng dưới gần chỗ đó của cô, nâng cái hông cô hướng về phía trước đón ý nói đùa dương vật ra vào.

nhục bích bị quét đến trường khó nhìn, Trương Linh muốn trốn về phía trước, lại bị anh giữ chặt không thể động đậy. Cô khóc hu hu ra tenegs, cảm giác

cứ như vậy sẽ bị anh giết chết mất. Rõ ràng không phải như thế, dự vọng ở trong Lâm Thanh Khải đáng lẽ ra có thể thanh tỉnh mà khắc chế mới đúng.

Cô chau mày lại bị anh xuyên vào một cái như muốn tới cao trào.

Huyệt thịt giống như có vô số cái miệng nhỏ, ở trên còn thịt nặng nề mà cắn. Thịnh thoảng còn có chất dịch ẩm áp đánh ở trên thân gây. Lâm Thanh Khải bị kích thích thờ dài, động tác dưới háng rất cực chậm lại.

Miệng Trương Linh há to để hô hấp, khoái cảm lần này kéo dài ngời sức tưởng tượng, bên trong thịt còn vừa kéo vừa co rút, mỗi một lần co rút đều có thể ép thêm cảm giác ngứa ngáy khó chịu.

"Sớm đã muốn can em từ phía sau rồi." Lâm Thanh Khải vén lọn tóc bị bết dính trên mặt bởi mồ hôi của cô: "Có phải như vậy cảm đến rất sâu đúng không?"

Trương Linh gối đầu lên cánh tay anh, thờ khẽ, ánh mắt nhìn anh, ánh sáng vàng nhạt của căn phòng làm cho cô cảm thấy không gian có chút hoang dã cùng ôn nhu.

"Ừm." Cô đáp: "Anh có sướng không?"

Lâm Thanh Khải cười rộ lên.

Một lát sau anh mới nói: "Sướng." Tay anh giờ lên đụng vào vành tai cô một cái: "Bị em kẹp đến chết vì sướng rồi."

Trương Linh vui mặt vào đắp giường.

Bàn tay Lâm Thanh Khải đi xuống, theo xương sống lưng của cô: "Cho anh một lát nữa nhé?"

Trương Linh xấu hổ: "Ừm."

Anh chôn ở trong cơ thể cô, còn thịt nhảy vài cái rồi cứng ên, Trương Linh bị đâm cho rên rỉ khóc không thành tiếng.

Cô cho rằng bản thân đã làm hai lần rồi, hẳn là sẽ không có cảm giác gì nữa mới đúng, chỉ là Lâm Thanh Khải thờ gấp vào tai cô, Dương vật càng thô cứng, ra vào vô cùng mãnh liệt, mỗi lần đều trướng chen lách ở bên trong thịt mềm...

Vẫn là cực kỳ ngứa...

động tác đánh phá liên tục tạo ra tiếng nước, Lâm Thanh Khải ma sát điểm mẫn cảm trên nội bích, lấy ngón tay khảy lỏng âm vật, gây qua gây lại: "Sao còn nhiều nước như vậy, sướng hả?"

Toàn bộ thân thể đều bị anh nắm trong tay, tinh thần của Trương Linh mơ hồ: "Bị anh thao... nên... mới như vậy... ừ..."

Lâm Thanh Khải dùng sức hướng chỗ sâu nhất đâm tới hai lần: "Anh đâm chết em, muốn không?"

"Muốn..."

Hô hấp Lâm Thanh Khải dồn dập, còn thịt cực thần tốc hướng trong thân thể cô mà đánh phá. Thân mình Trương Linh căng cứng, anh ở trước mặt mơ hồ lại văng lên một lần nước.

Cô vô lực, bị khoái cảm làm cho mơ hồ, phiêu phiêu đang đang lại nghĩ tới bình thường Lâm Thanh Khải phong kinh vân đạm là thế, so sánh với bây giờ cảm thấy vừa chân thật lại vừa hư ảo.

Lần này xong xuôi, ngay cả đầu ngón tay Trương Linh cũng không còn khí lực. Lâm Thanh Khải châm một điếu thuốc, đứng ở bên giường nhìn cô: "Có tắm rửa không?"

Trương Linh khó nhọc lấy hơi, nói: "Cũng khỏe lên rồi."

Lâm Thanh Khải cười: "Để anh công em vào nhà tắm."

Trương Linh cũng không hiểu được lời này anh nói có nghiêm túc hay không, chỉ là cô đang rất mệt liền hô lớn: "Được."

Lâm Thanh Khải nhìn cô một lát, Khoanh tay dí điếu thuốc vừa cháy vào gạt tàn: "Lại đây."

Là thật sao?

Trương Linh bấu môi một cái.

Khóe miệng Lâm Thanh Khải gọi lên nét cong, kéo cô qua: "Che cái gì, có chỗ nào trên người em mà anh còn chưa thấy đâu."

Trương Linh túm chặt chân không chịu buông. Tuy rằng cái cần làm đều đã làm qua, nhưng khi chuyện đó kết thúc lại trần truồng mà đối diện với anh như

thế này, khó tránh khỏi có chút xấu hổ.

Hơn nữa... còn bật đèn.

"Có buông tay hay không?"

Tương Linh lắc đầu, thà chết cũng không buông.

Lâm Thanh Khải cười, một chân bước qua người cô, quỳ gối xuống, đem người cô kẹp ở giữa.

Tương Linh vận vẹo... không nhúc nhích được.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, Lâm Thanh Khải cúi đầu thấp xuống.

Tương Linh hai tay bị anh siết chặt trên đỉnh đầu, không chạy đâu cho thoát được.

Tìm cô bỗng dưng đập nhẹ, môi Lâm Thanh Khải liền dán lên môi cô.

Thật kỳ lạ. Sau một hồi lăn lộn trên giường, Tương Linh cảm thấy rằng, này giữa hai người bọn họ chỉ thuần túy là một cái hôn môi mà thôi.

Na vừa đi làm về là lao vào máy tính để ed co các nàng đây, quần áo còn chưa kịp thay. hic

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

Gương phòng tắm rất lớn, chiếm hơn nửa mặt tường.

Bồn rửa tay lát đá cẩm thạch, phong cách giống như phòng khách sạn điển hình. Trên người Tương Linh không còn chút sức lực, bị anh đặt ngồi ở trên bồn. Có chút lạnh.

"Cùng nhau tắm?" tay Lâm Thanh Khải chống tại bên người cô.

Tại Tương Linh tê rần, xấu hổ quay mặt đi nơi khác: "Không cần..."

"Sao vậy?"

Cô nhắm mắt lại: "Có cảm giác... dâm dăng."

Hai từ cuối cùng nói nhỏ đến mức không thể nghe thấy.

Nhưng Lâm Thanh Khải lại nghe rất rõ. Có chút ngơ ngác, cười: "Như vừa rồi mới gọi là dâm dăng."

Hình ảnh hai người ở trên giường thờ hào hển liêu chết triền miên quấn lấy nhau vẫn còn ở trong đầu, bị anh nhắc tới, cô càng chột dạ.

"Xấu hổ cái gì?" Lâm Thanh Khải nâng tay捏o cằm cô một cái.

Cô ấp úng đáp lại, Tầm mắt hạ thấp xuống, nhìn thấy trên cánh tay anh có vài vết hồng. Là khi cao trào cô bị thao đến chịu không nổi liền dùng móng tay cào cấu anh.

Tìm Tương Linh đập rất nhẹ.

Dấu vết của cô...

"Cái này..." Tương Linh chỉ chỉ, muốn nói cái gì đó lại không biết nói như thế nào.

Lâm Thanh Khải nhìn theo ngón tay cô, nhún vai: "Bị dương vật thao vài cái liền xù lông như con mèo hoang."

Tương Linh há hốc mồm muốn phản bác, tay anh liền trượt theo cổ cô đi xuống, kéo tấm chăn cô đang cầm che trước ngực, lột vứt ra.

Đèn sáng vừa đủ, nước cũng vừa đủ ấm.

Trong phòng tắm rất nhanh tràn ngập hơi nước. Thân thể của hai người mờ mờ ảo ảo chiếu vào trong gương.

Tương Linh có thể nhìn thấy thân mình trần trụi với hai luồng nhũ thịt của chính mình ở trong gương. NGón tay anh chậm rãi thoa sữa tắm khắp người cô, thoa đến khi bọt trắng mịn.

Lý trí bảo phải dời mắt đi khỏi người anh, nhưng thể nào lại không thể di chuyển được.

"Ngực em có phải bị anh bóp đến lớn hơn rồi đúng không?" Đầu ngón tay anh theo nhũ hoa xoa nắn.

Tương Linh nhìn ngón tay anh bao quanh nói ra, lại đi lên, lòng bàn tay ấm nóng. Thị giác và bàn tay anh tựa hồ như là hai thứ châm ngòi tê dại vào trong thân thể cô. Cô cắn cắn môi: Ừm."

Lâm Thanh Khải ngắt hai cái núm, tay phải hạ xuống: "Từ nay về sau mỗi ngày đều cho anh ăn, có được không?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Người đàn ông của cô

Tương Linh nhin không được phát ra âm thanh, cổ tay anh dùng lực tiến vào giữa hai chân, thậm chí có thể nhìn thấy ngón giữa của anh chọc vào, Âm vật bị lòng ngón tay ma sát trở nên cứng lên.

Cô chau mày lại: "... Anh muốn nói là... chỗ nào?"

Lâm Thanh Khải nở nụ cười: "Em nghĩ bị anh ăn chỗ nào? Chỗ nào là ngứa nhất?"

Cô cố gắng chịu đựng không hé răng nói nửa chữ.

"Tách chân ra." Anh nhìn gương mặt hồng nhật trong gương.

Tương Linh không thuận theo: "Anh nói là tắm rửa..."

"Rửa bên trong." Lâm Thanh Khải chạm vào lỗ tai của cô, âm thanh cực thấp.

Chân bị tách ra, cánh tay anh mắc kẹt tại nơi đó, đầu ngón tay chọc lộng vài cái ở cửa huyết, chui đi vào. Tương Linh kêu lên một tiếng nho nhỏ.

Lâm Thanh Khải nhìn biểu cảm dâm lên của cô, lòng ngón tay qua lại cọ xát nơi nhục bích, ngứa quen đường cũ dễ dàng tìm được điểm mẫn cảm nhất của cô.

Cả người Tương Linh mềm nhuyễn trên người anh: "Ngón tay... a... Lại đi vào. "

"Hửm?" Lâm Thanh Khải để côn thịt sau thất lưng cô: "Dương vật lại muốn thao em rồi."

"Anh vừa mới..."

"Không đủ." Lâm Thanh Khải rút ngon tay bên trong cô lôi ra cả miếng thịt đang cắn chặt lấy ngón tay: "Can em cả đêm."

Tương Linh bị lời nói của anh làm cho tinh thần tan rã, anh kêu "ừ ừ a a", thấy dương vật của anh lại càng trưởng lớn hơn nữa, Lòng ngón tay chạm vào chỗ nào chỗ đấy liền ngứa ngáy không dứt, nơi ngón tay không chạm tới lại có chút trống vắng đến hờn dỗi, muốn thứ thô nóng kia đâm mạnh vài cái.

Cô quay đầu nhìn Lâm Thanh Khải.

"Muốn càng thô to hơn càng đâm vào mạnh mẽ hơn sao?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Cô mím môi, mộng theo bản năng hướng côn thịt của anh mà cọ cọ. Lâm Thanh Khải đem ngón tay lại đâm vào rồi lại rút xuất ra, mang theo một cổ dịch trong suốt.

Dâm thủy cùng với nước ắm từ vòi sen trượt xuống đùi. Tương Linh ngân lên một tiếng.

"Đâm đặng." Lâm Thanh Khải vỗ vào mông cô một cái: "Lại lên đỉnh nữa rồi."

Côn thịt theo sát sau liền từ phía sau đâm vào.

Tay Trương Linh chống tại cửa thủy tinh trong suốt ở dưới vòi sen, thất lưng hăm đi xuống, kiều mông bị anh sáp lạ.

Nhìn vào gương nhìn không thể nhìn thấy được chỗ hai người đang kết hợp, còn cả biểu cảm khó nhìn của cô nữa. Lúc này mỗi lần Lâm Thanh Khải thúc vào đều vừa sâu vừa mạnh, tay nắm lấy thất lưng cô đón hùa ý, ra vào đều rất nhanh.

Trương Linh cảm thấy chỗ ngứa nhất kia dường như là bị ma sát đến không có gián đoạn: "Không đứng nổi mất..." cô nói, giọng nói đều có chút biến đổi: "Ngứa quá."

Cánh tay Lâm Thanh Khải lên vươn tới áp trên ngực cô: "Xuyên vào em thật sướng." Côn thịt của anh rút ra cắm vào càng mạnh: "Thật muốn cứ đâm vào em mãi như thế này, đâm chết em."

Ngón tay Trương Linh nắm chặt cánh tay của anh, phía dưới bị cọ sát đến vừa xót lại vừa đau. âm thanh ra vào lẫn với tiếng nước, vang trong không gian bịt kín lại càng trở nên kích thích.

Cô không nhớ được rồi là đã bao nhiêu lần, chỉ cảm thấy nước ở phía dưới cứ như đang tràn ra như suối, càng bị đánh phá càng nhiều.

Cuối cùng, Lâm Thanh Khải cúi đầu cắn vành tai cô, đầu lưỡi liếm một vòng. Trong thế giới của Trương Linh chỉ còn lại tiếng hừ nhẹ và thở dốc của anh.

Lần này... cô thật sự không còn chút sức lực nào nữa. Bị anh tắm rửa cho rồi ôm về đặt trên giường.

Có thể được anh ôm cũng là tốt lắm rồi. Cô nằm sấp trên giường nhìn tk đang quần khăn tắm quanh người.

Tắm lưng to lớn, đường cong lưng mở rộng, cơ bắp cao lớn săn chắc.

Lần đầu tiên Trương Linh nhìn thấy người đàn ông cùng tuổi mình cởi trần, người đàn ông của cô.

Mặc kệ về sau sẽ thế nào, ít nhất là lúc này đây, anh chỉ thuộc về cô.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Tỉnh giấc

Lúc này đây giữa hai người tồn tại một thế giới nhỏ bé, yếu ớt, độc lập.

điện thoại của cô vang lên, Lâm Thanh Khải đang bước tới đó thuận tay cầm lấy cho cô. Lướt qua màn hình, tên hiển thị là 'anh trai'.

Lâm Thanh Khải nhàn nhạt lên tiếng, tắt đèn đi.

Anh nhìn thấy cái tên hiển thị trên màn hình hoàn toàn là không phải cố ý, Trương Linh nằm vội vào chăn, đang muốn bấm điện thoại trả lời thì đệm giường lún xuống, thân thể mang theo sữa tắm dề lên người cô.

Ngón tay Cô phản thô ráp với vào bắp đùi cô.

Một tay Trương Linh bấm phím tắt, tay kia đặt trên lưng anh: "Dừng lại."

Lòng ngón tay Lâm Thanh Khải đang dấn trên âm vật của cô nhẹ nhàng vuốt xoa: "Hình như là sưng lên, đau không?"

Trong lòng Trương Linh mềm nhũn: "Một chút thôi." cô nhỏ giọng nói.

"Vừa sờ em đã liền không khổng chế nổi rồi." Lâm Thanh Khải thấp giọng: "Cực kỳ nhiều nước, vẫn muốn nuốt anh?"

"Hả?" Trương Linh ôm anh: "Lần sau anh làm nhẹ chút."

Lâm Thanh Khải nở nụ cười: "Được."

Trong phòng an tĩnh lại, trần nhà tối như mực, có thể nghe thấy được tiếng ô tô gầm rít chen qua khe cửa sổ.

Lâm Thanh Khải hạ môi xuống, một phen mút trọn vành tai cùng cổ cô.

Trương Linh vỗ về lưng của anh, điểm điểm nhận thấy bắp thịt đường vân trên người anh, ngẫu nhiên vẫn là tràn ra âm thanh rên rỉ nhỏ nhỏ.

Cô cực kỳ thích loại yên tĩnh mà lại thân mật này. Sau đó, cô dần chìm vào giấc ngủ.

Một đêm này Trương Linh không được ngủ yên ổn.

Một mình một giường mười mấy năm, đột nhiên bên người nhiều ra một người, vô luận như thế nào thì cũng có điểm chưa kịp thích ứng.

Sau khi tỉnh giấc cô theo quán tính định lật người, hơi chút động, trên lưng bị cánh tay nặng trĩu đè lên.

Hơi có chút nóng, nhiệt độ da thịt của đàn ông.

Tương Linh giật mình một lát, sau đó mới chậm rì rì nhớ ra.

... Lên giường a.

cô thờ nhẹ.

Lúc này không biết là mấy giờ, nhưng trong phòng vẫn còn tối.

Từ phía sau lưng Lâm Thanh Khải ôm qua va cô, hơi thở đều đặn trầm hoãn, đang ngủ rất say.

Tương Linh sợ đánh thức anh dậy, không dám lộn xộn nữa. Trong lòng lại bỗng nhiên trùng xuống.

Cảm giác không chân thật chút nào.

Nhận thức nói rằng, từ lúc hai người quen nhau tới lúc này, tựa hồ đều không chân thật.

CÔ do dự một chút, rất nhẹ đem lòng bàn tay áp vào trên mu bàn tay của Lâm Thanh Khải.

Muốn càng nhiều.

Muốn toàn bộ của anh.

Đường như nhận thấy được cánh tay bên hông thu chặt hơn một chút, Lâm Thanh Khải trong cơn buồn ngủ mơ hồ: "Hử?"

"Không có gì." Trương Linh nhẹ giọng đáp.

Lâm Thanh Khải lười biếng lười biếng nhấc cổ tay, cầm lấy ngón tay cô vào trong lòng bàn tay.

Trương Linh yên tĩnh nằm. Bàn tay bên hông lại thông thả dọc theo làn da dao động đi lên.

Lòng bàn tay thật nóng, ngón tay thô ráp.

Hô hấp của cô bị kìm hãm.

Tay Lâm Thanh Khải liền áp vào ngực cô, ngừng một lát.

"Rất nhanh." anh thấp giọng.

Đầu Trương Linh trống rỗng, cô cầm lấy tay anh, chưa nghĩ ra nên nói gì anh lại tiếp tục tiếp đi.

Lại mở mắt ra, trời đã sáng hẳn.

Rèm cửa sổ còn chưa kéo nhưng ánh mặt trời đã xuyên qua khe hở của tấm vải dệt mà tiến vào, căn phòng tràn ngập ánh sáng.

Bên cạnh không có ai, yên tĩnh đến trống rỗng.

Nằm sau một lúc lâu Trương Linh mới phản ứng, ngồi dậy ôm lấy chân, chậm rãi suy đoán Lâm Thanh Khải đã đi đâu.

Không lẽ là... anh đi rồi?

Mấy phút đồng hồ sau, thanh âm từ ngoài cửa truyền vào cô mới giật mình. Thân mình nhanh chóng liền nằm vật xuống như cũ.

Đầu óc vừa rồi còn bận suy nghĩ. Không nghĩ là anh quay trở ại, cô đang để trần, quần áo còn chưa mặc.

Cô đem chính mình ôm thật chặt, gất gao nhắm mắt lại.

Cửa bị đẩy ra, lại đóng "cạch" một tiếng.

Tiếng bước chân từ xa tới gần, anh mang vào trong phòng một thân không khí tươi mát.

Dường như là anh đi rửa tay, sau đó là tiếng bật lửa, mùi khói thuốc.

Chờ một chút, lại không nghe thấy động tĩnh gì nữa, Trương Linh không chịu nổi liền vụng trộm nhìn sang anh một chút.

Lâm Thanh Khải đứng gần cửa sổ, thuốc trên tay đã tắt. Mặt anh cũng đang hướng về bên này, bốn mắt nhìn nhau, chính là nhàn hạc cười cô.

Ngực Trương Linh run lên bần bật, tầm mắt muốn né không được mà không né cũng không xong. Nhìn khỏe mỗi anh đang cong lên.

"Tình?" Anh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Thuốc tiêu viêm

"Tình rồi?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Tương Linh theo bản năng kéo chăn: "Ừm." Tuy nhiên cô đúng là giấu đầu hở đuôi, vươn tay ra tìm điện thoại: "Mấy giờ rồi?"

"Hơn mười giờ." Lâm Thanh Khải đáp, không nhanh không chậm đi tới: "Đói sao?"

Tương Linh lắc đầu: "Chưa đói."

Lâm Thanh Khải đứng ở bên giường, nhìn cánh tay cô đang sò soạng lung tung trên giường, cười cười, cầm lấy điện thoại trên bàn đưa cho cô.

Trên màn hình vẫn là tin nhắn tối qua, khung tin đánh chữ chỉ mới nhập có hai chữ, vẫn còn chưa gửi đi.

Tương Linh chột dạ một trận, ấn gửi đi.

Bên kia rất nhanh trả lời lại, tiếng di động vang lên.

Lâm Thanh Khải nhú mồm, tay trượt theo thân thể cô trong chăn đi xuống: "Trước mặt anh mà dám nhắn tin với người con trai khác?"

"Là anh trai của em." Tương Linh lui thân mình né tránh: "Nói với em về chuyện học thêm, tối qua không về nhà để học sao."

Lâm Thanh Khải hừ một tiếng, lòng bàn tay trên thân thể trần trụi của cô chạy loạn một lát, không chút che dấu ý định tìm đến nhũ thịt.

Mặt Tương Linh dần nóng lên.

Cô đang trần như nhộng, anh lại mặc quần áo chỉnh tề, ngón tay mang theo vài phần không khí mát mẻ từ bên ngoài.

Qua lớp chăn, cô nhấn tay anh, giữ lại: "Đừng nhúc nhích."

"Không muốn sao?" Lâm Thanh Khải nhìn về mặt của cô: "Núm vú đều đã cứng lên rồi."

"Đừng." Tương Linh nhẹ giọng nói: "Còn sưng đau."

Ánh mắt Lâm Thanh Khải tối lại: "Sưng chỗ nào?"

Anh hỏi tự nhiên đến mức Tương Linh không thể trả lời được. Rõ như ban ngày rồi còn gì, cửa sổ còn hé mở, âm thanh của những người bên ngoài có thể nghe thấy được rõ ràng. Cảm giác xấu hổ trào dâng.

Lâm Thanh Khải cười, ngón tay tham tiến giữa hai chân vén đẩy hai lần: "Ồ đây sao?"

"Ừm..." Tương Linh nhỏ giọng đáp.

Giữa hai chân ẩm ướt, đầu ngón tay vừa trượt đi qua đã nghĩ đi xuống.

Hô hấp Lâm Thanh Khải trầm trầm, cúi người chạm vào vành tai của cô: "Gọi anh một tiếng, anh sẽ lập tức nghe em..."

Tương Linh bị hơi thở của anh xâm chiếm đến tận màng nhĩ, tê dại: "Gọi cái gì?"

"Em nghĩ là gọi cái gì?"

Tương Linh cắn cắn môi dưới, hoàn bờ vai của anh.

Quần áo vải dẹt thiếp ở trên người, có chút mát. Phía dưới cơ bắp lại căng đầy ấm áp.

Ý niệm các loại ái muội không trong sáng, đầu cô rối bời, cuối cùng vẫn là kêu ba chữ: "Lâm Thanh Khải?"

Anh cười rộ lên, đang định nói gì thì điện thoại bị ném ở một bên vang lên.

điện thoại nhà.

Đầu Tương Linh ong ong lên, lập tức bị kéo trở về hiện thực. Chuông điện thoại kêu một hồi lâu mới dám bấm nghe: "Mẹ?"

Mẹ cô hỏi sao cô còn chưa về.

Lúc trước cô nghĩ sáng chủ nhật sẽ trở về nhà, cuối cùng là chủ nhật, đồng hồ báo thức không vang lên nên bây giờ tình đây thì đã là giữa trưa rồi.

Tương Linh muốn trả lời, nhưng vì rối rắm nên chưa thông suốt.

Hay lại Lâm Thanh Khải đưa cô về?

Cứ đến thẳng nhà cô ăn cơm, nếu có ai hỏi thì cô kêu là bạn trai luôn cũng không sao...

Tương Linh đang hỗn loạn suy nghĩ thì Lâm Thanh Khải đưa cho cô một hộp thuốc, tiêu viêm (Thuốc giảm sưng tấy, viêm nhiễm).

Hóa ra Lâm Thanh Khải đi ra ngoài lâu như vậy là vì hộp thuốc này? Vậy mà lúc đó suýt nữa cô đã nghĩ là anh bỏ rơi cô rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37

Chiều hôm nay nắng vàng ươm.

Cô chỉ có vài giờ đồng hồ thu xếp sách vở, sửa sang lại quần áo, còn phải làm cho xong bài tập làm thêm. Vội vội vàng vàng chuẩn bị ra khỏi cửa, đúng lúc cô vừa vặn tay kéo thì cửa cũng mở ra.

Anh trai hàng xóm mang theo chìa khóa xe: "Vừa khéo anh cũng đi qua trường học của em có chút việc, để anh đưa em đi."

"Tốt quá." Tương Linh cười: "Anh mua xe rồi à?"

"học kỳ này khá nhiều chuyện, chạy tới chạy lui mệt lắm, mua cái xe đi cho dễ dàng một chút."

Tương Linh gật đầu thay cho lời nói, đi xuống lầu.

Kỳ thực cô rất sợ lại bị anh hỏi về chuyện Lâm Thanh Khải, may là trên đường đi thuận lợi, hai người chỉ nói chuyện phiếm vài câu về thành tích học tập với cuộc sống thường nhật.

Đoạn đường cuối, đi qua cái khúc cua, dừng lại ở trước cửa quán net gần trường học.

Ở đằng kia có một nhóm nam sinh đang tụm lại, cười nói rôm rả, trong số đó hình như là có vài người tối qua đi ăn cơm cùng với cô.

Dường như có một nam sinh hướng về cửa sổ đen của xe nhìn một cái, Tương Linh không biết là gì mà tự nhiên cúi đầu. Đợi chạy thêm một chút nữa, nhìn qua gương chiếu hậu, lại nhìn thấy trong đám người này có hình dáng quen thuộc.

Anh đã thay đổi quần áo, áo T-shirt màu trắng và quần thể thao.

Ánh mắt Tương Linh ngừng trên người anh.

Hơi nghiêng đầu, Lâm Thanh Khải đang nghe nam sinh bên cạnh nói cái gì đó, nhấc mắt lên, nhìn về phía cô.

Thoáng qua đối diện gương chiếu hậu, Tương Linh không rõ anh có thấy cô rõ hay không nhưng mặt đã tự giác nóng lên rồi.

Mới thấy mới đây thôi, trong đêm tối trần trụi phóng tung tiếng thờ khê, bị kéo chặn che lấp dưới lớp vải, vô cùng xấu hổ.

Đến cổng trường, anh trai hàng xóm hạ cửa sổ xuống, hướng quán nét rồi cườ cười: "Muốn đứng ở đây chờ ai?"

Tương Linh sững sốt: "Không đợi, không đợi ai cả."

Cô muốn xuống xe, nói câu cảm ơn rồi cầm lấy cặp sách mà chạy vào lớp học.

Chạy xong, lại cảm thấy bản thân có chút không đúng, điện thoại có tin nhắn đến báo là "tự học cuối tuần"...

Nói chuyện với Lâm Thanh Khải sau khi tan học thứ sáu hôm đó, anh nói đợi ở cổng trường chờ cô, cô nhắn tin lại nói là "được".

...Sau đó...

Khách sạn... Khách sạn... Nhớ lại một chút, cảm giác tựa hồ như không chân thực. Chỉ có bị tiến vào trong thân thể, còn giữ lại một ít lực đạo cùng độ ấm của anh.

Tương Linh nâng cảm lên, đem hộp thuốc "tiêu viêm" này vào trong hộp nhựa nhỏ đặt ở bên gối.

Bạn cùng phòng đang túm tụm lại tán gẫu, còn cô thì mở tin nhắn của Lâm Thanh Khải ra, nhìn chăm chăm vào khung nhập tin nhắn. Lại đóng, lại mở ra xem. Đọc truyện nhanh nhất tại wattpad của Huyền Namida.

Anh không gửi lại cho cô tin nhắn nào cả, cô cũng không biết nên nhắn gì cho đúng.

Lòng tự cao lại dâng lên, chung quy là cũng có gì đó không đúng rồi.

Giống như là có chút đánh giá bản thân quá cao vậy.

Tương Linh thờ dài, vùi mặt vào trong gối.

Sáng sớm hôm sau, bạn cùng bàn đánh thức cô dậy.

"Mau tới trường không muộn đấy." Bạn cùng bàn đã rửa mặt xong: "Chủ nhật cậu đi ăn trộm bom hay sao mà ngủ như chết vậy?"

Tương Linh còn mê man, xoa nhẹ mắt một lát, mí mắt sập sập, có chút sưng.

Lật người, sờ điện thoại nhìn đồng hồ.

Có tin nhắn mới.

Hôm qua lúc mười hai giờ bốn mươi lăm phút tối: "Ngủ rồi à?"

Cách đây năm phút: "Ngủ ngon."

(Na: sáng rồi không kêu dậy đi học còn chúc ngủ ngon. Cách trả thù của người ghen tuông thật là...)

Cô ngồi vọt dậy.

Lâm Thanh Khải.

Xế chiều là tiết tự học, sắp đến ngày kỷ niệm thành lập trường, chủ nhiệm lớp bảo lớp trưởng đưa cả lớp tới sân thể dục. Đi qua vài lớp năm nhất, sau đó là lớp của Lâm Thanh Khải cũng đang học thể dục.

Lớp thể dục lúc đó đang thoải mái, vài người chạy cho nóng người, nữ sinh thì chủ yếu tán gẫu, nam sinh thì chơi bóng.

Lâm Thanh Khải vừa bị thay thế, anh nâng cổ tay lau mồ hôi, ngồi vào dãy ghế mở bình nước.

Tương Linh dường như thấy tầm mắt anh nhàn nhạt đi tới chỗ cô, nhất thời căng thẳng muốn xỉu rồi. Bạn ngồi cùng bàn đang ở một bên túm lấy áo cô: "Cậu còn chưa nói cho tớ biết quan hệ của hai người là như thế nào."

Cô không nói gì, chỉ giả vờ như không nghe thấy.

"Không sai đâu." Một bạn nam sinh ngồi ở phía đối diện giống như hoàng thượng tuyển chọn phi tần, một đám bàn qua tám lại: "Chân dài nhất."

"Ngực này lớn thật."

"Ngực kia hơi nhỏ nhì."

Lâm Thanh Khải ngửng cổ uống miếng nước.

"Người này này, ở giữa ấy." Giọng nói của nam sinh thấp xuống: "Ngực này sờ... nhất định rất sướng."

Mấy người thay đổi ánh mắt, cười rộ lên kỳ quái.

Lâm Thanh Khải khoanh tay, đem bình nước khoáng đặt trên đất.

Anh nhìn mấy người bạn của mình: "Miệng các cậu phun ra từ nào cho sạch sẽ một chút đi."

"Sao vậy." Bọn họ tạm dừng, nhìn Lâm Thanh Khải, lại nhìn Tương Linh: "Không thể nào."

Lâm Thanh Khải liếc mắt bọn họ một cái, không nói gì.

Nam sinh kia ngơ ngác một lát, mặt mày sáng rực, cười sát lại người Lâm Thanh Khải: "Làm rồi?"

Ánh mắt Lâm Thanh Khải khóa trên mặt hắn, thần sắc lạnh lùng: "Cút."

Nam sinh có vẻ khó chịu, im lặng một lát, sau đó ngượng ngùng vẫy vẫy cánh tay: "Đi một chút đi, đi uống nước."

Tương Linh chỉ nhìn thấy bọn họ châu đầu ghé tai châu đầu ghé tai nhau, sau đó tất cả rời khỏi, Lâm Thanh Khải cũng đứng lên.

Tầm mắt cô đi theo bóng lưng của anh.

"Còn cả lần trước nữa..." Bạn cùng bàn vẫn đang thuyên luyên: "Hắn đến lớp chúng ta lần đó, là tìm cậu, đúng không?"

Tương Linh thu hồi mắt, không yên lòng ừ một tiếng.

Đang lúc cô căng thẳng lại rồi đi như vậy, có chút mất mát.

"Vậy thì cuối cùng cậu nghĩ quan hệ của hai người là gì? Nói tóe biết đi."

Tương Linh nghĩ nghĩ: "Rất lâu rồi."

"Là bao lâu?"

Cô nhìn vào vô định, thỉnh thoảng góc áo lại bị gạt mạnh: "Trời ơi?" Bạn cùng bàn hét lớn.

Tương Linh ngẩng đầu nhìn, Lâm Thanh Khải đang đứng dưới bóng cây trước mặt.

Thấy cô nhìn mình, anh nâng cằm: "Lại đây."

... Không đi!

Bạn cùng lớp đang tán gẫu với nhau liên im bất, xì xào bàn tán nghiêng đầu nhìn cô xem xét.

Tương Linh đỏ mặt, chậm rì rì đi đến cạnh anh.

"Bôi thuốc chưa?" Lâm Thanh Khải nhìn cô.

Giữa thanh thiên bạch nhật như thế này, tại sao anh lại hỏi vấn đề này? Tương Linh nhìn xung quang một chút, nói vô cùng nhỏ: "Bôi rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Bình thường cô rất ít làm người ta để mắt đến, nhưng lúc này nói chuyện này thì mỗi một sợi lông tơ trên cơ thể đều không được tự nhiên.

Lâm Thanh Khải trông có vẻ như thoải mái, nghe cô trả lời như vậy lại hỏi: "Vậy ở chỗ khác có khó chịu ở đâu không?"

Ngữ khí tự nhiên tựa như tối nay em muốn ăn gì vậy.

Tương Linh lúng ta lúng túng lắc đầu: "KHông có."

"Ừm." Lâm Thanh Khải ừ một tiếng, dừng một chút gương mặt nhìn về phía sau lưng cô.

Anh nhận ra là lớp trưởng của lớp Tương Linh, người ở thư viện lần trước.

Lớp trưởng cũng lúc này mới biết quan hệ của Tương Linh với anh, biểu hiện trên khuôn mặt có vẻ phức tạp, không những phức tạp mà còn mang theo cả sợ hãi. Bị anh quét mắt một cái thì đến kẻ ngốc còn phải sợ nữa là.

(Na: Cái này là anh đang ghen hay là đang dẫn mặt vậy, haha.)

Tầm mắt Lâm Thanh Khải thu trở về.

"Nếu không thoải mái ở chỗ nào thì nói với anh." Tiếp tục dận dò.

"Được."

Tương Linh nhu thuận đáp ứng. Một đợt gió thổi qua, vài chiếc lá bay bay, xoay vài vòng rồi rơi xuống, dừng lại ở trên vai cô, cô không phát hiện ra, nhưng Lâm Thanh Khải nhìn thấy, khóe môi khẽ cong lên, anh gio tay phải lên.

Đầu ngón tay ấm áp tiếp xúc lên vai, giọng anh mang theo ý cười, nói ra bốn chữ không rõ ý tứ: "Còn lưu dấu tay?"

Tương Linh không hiểu: "Hà?"

Lâm Thanh Khải liếc cô một cái, cười rộ lên.

Ở phía sau, sắc mặt của lớp trưởng tối đen lại, quay đầu đi, gượng cười đáp lại những bạn học xung quanh.

Lâm Thanh Khải cúi đầu phúi nấy chiếc lá trên vai cô: "Mấy ngày nay anh không có ở trường, muốn nói chuyện với em một chút."

"Đi đâu?" Tương Linh nhanh miệng hỏi, sau khi thốt ra lại cảm thấy phản ứng của mình quá nhanh, vội im lặng.

Lâm Thanh Khải đáp: "Anh trai anh kết hôn, ở nước ngoài, cả nhà phải xuất ngoại một thời gian."

Một thời gian là bao lâu chứ.

Trong lòng Tương Linh căng thẳng, gật gật đầu.

Lâm Thanh Khải nhìn cô, thấp giọng cười: "Đến lúc về anh sẽ bắt cóc em, khiến cho em mềm nhũn đến không thể nhắc nổi người dạy."

Tương Linh gật đầu. Sau đó mới chợt nhận ra trong lời nói của anh có ẩn ý, lỗ tai lập tức đỏ bừng lên.

Xấu xa.

Mấy ngày nay không có anh vô cùng thông thả cùng trống vắng.

Kỳ thực nếu lúc Lâm Thanh Khải ở trường học không tìm cô thì hai người cũng không hề chạm mặt nhau một lần nào, nghĩ tới đó, Tương Linh lại cảm thấy vườn trường bỗng nhiên to lớn đến lạ lùng.

Nhìn chỗ nào cũng không thấy có điểm dừng.

Bạn ngồi cùng bàn hỏi vài lần, lại không thể hỏi được gì, liền bỏ qua sự tò mò mà đứng dậy. Sau lần gặp gỡ trong truyền thuyết kia thì nữ sinh theo đuổi Lâm Thanh Khải dường như đều bỏ cuộc, chỉ còn mỗi cô bên cạnh anh, trong lòng tự nhiên hiện ra hai chữ: "Cố lên."

Tương Linh suy nghĩ lung tung, nghĩ đến một biện pháp nhanh chóng nhất để được gặp anh. Đó là mỗi ngày đều liên lạc với anh.

Cô ngượng ngùng chủ động liên hệ anh.

Vấn việc lên giường cũng là anh tình cô nguyện, cô không thể để cho Lâm Thanh Khải nghĩ rằng đó chỉ là "ngủ một giấc" mà thôi.

Cô nhất định sẽ dính chặt lấy anh. Nếu như sau này... cô cũng sẽ không cho phép "sau này" gì hết, mối quan hệ này nhất định cô sẽ phụ trách giữ gìn nó.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Lâm Thanh Khải trở về

Chỉ một chữ "thiên", nhện không lập tức bấm vào phím gửi. Vừa gửi xong lại đổi ý, muốn thu hồi lại tin nhắn.

Lo lắng nhìn điện thoại một lát, hơn nửa tiếng sau Lâm Thanh Khải mới nhắn tin trả lời cô bằng một dấu chấm hỏi.

Tương Linh sớm đã có câu trả lời trong đầu chỉ đợi nhập chữ mà gửi đi nữa thôi: "Xin lỗi. Gửi nhầm."

Cũng không biết Lâm Thanh Khải có trả lời lại hay không nữa.

điện thoại lại rung, Thanh Khải gửi cho cô một tấm hình.

Chụp có hơi mờ, nhưng có thể nhìn ra là ở bên bờ biển. Biển cùng với trời xanh hòa thành một mảnh, xa xa có hôn lễ màn sa cùng ống nhị và hoa. Vô cùng lãng mạn.

Môi cô bắt gặp cong lên.

Có thể là vì nhìn quá lâu, buổi tối nằm ngủ cô liền mơ thấy anh.

Hôn môi thật lâu, đầu lưỡi anh vòng quanh lưỡi cô, nóng bỏng. Bối cảnh hư hư thật thật, giống như ở đêm đó ở trong phòng khách sạn, cũng giống như phòng ngủ của cô vậy. Giường thật mềm mại, thân thể anh rất nặng, mỗi một lần đâm vào đều chân thật đến run rẩy.

Khi mở mắt ra, bên dưới đã ẩm ướt.

Tương Linh ôm gối ở trong màn đêm yên tĩnh tối đen.

Có chút nhớ nhung anh.

Kỷ niệm ngày thành lập trường diễn ra vô cùng long trọng. Lớp cô là hợp xướng, thay đổi đai đeo váy lễ phục.

Trước khi bắt đầu, anh trai hàng xóm gọi điện thoại đến. Hấn nói muốn tới xem, hỏi cô vị trí diễn ra. Cong cong queo queo, nói mãi cũng không rõ được, Tương Linh liền dứt khoát chạy tới cổng trường đón hấn.

(Na: Chưa biết "anh trai hàng xóm" giữ vai trò gì, có phải phản diện hay không nhưng Na cứ xưng danh là "hấn" để dễ bề phân biệt với Khải ca.)

Đèn đường sớm bật, trên đường người đến người đi nhao nhao ầm ĩ.

Anh trai hàng xóm ôm bó hoa đứng ở trên vỉa hè, nhìn cô vẫy tay. Đến gần, hấn đưa hoa cho cô, cười: "Ăn mặc như vậy đúng là giống đại cô nương rồi."

Tương Linh nhận hoa, cũng cười: "Cảm ơn anh."

Thình lình có một chiếc xe dừng lại bên người. Màu đen, đèn xe lóe lóe, ghế trước cửa vừa mở ra, một bắp chân dài bước xuống.

Lâm Thanh Khải khom lưng, ánh mắt từ trên thân bọn họ xẹt qua, ngừng trên người cô vài giây.

Tương Linh nhìn anh, chống cánh tay với người trong xe nói gì đó, sau đó đóng cửa xe lại, tài xế liền thông thả lái xe đi.

Lâm Thanh Khải nhìn theo một lát, nghiêng đầu.

Thần sắc trong veo, đáy mắt bị đèn đường chiếu vào hơi nhợt nhạt.

Mấy ngày không gặp, lúc gặp lại thì cô đang mặc lễ phục hóa trang, Tương Linh không hiểu sao có chút căng thẳng. Cô hơi khàn khàn: "Anh trở về rồi?"

"Về rồi." Lâm Thanh Khải đáp, lông mi buông xuống dưới, nhìn nhìn trên cổ tay cô: "Còn chưa bắt đầu sao?"

"Chưa."

Ba người một đường hướng tới hội trường mà đi tới.

Trong lòng tôi rồi một nùi. Chỉ đi cùng với anh như vậy, trí nhớ thân thể tựa như tự động tỉnh lại, tự nhiên lại muốn xích lại gần một chút.

Đáng tiếc lại có người khác ở đây.

Hình như là anh râm đen đi một chút.

Cô đưa anh trai hàng xóm tới chỗ ghế trống, không tự giác quay đầu nhìn Lâm Thanh Khải xem.

Toàn bộ hội trường đều chật ních người, nhìn quanh mấy lần cũng không thấy anh. Cô thất vọng, chậm rì rì đi vào sau hậu trường.

Đi đến thang lầu bên cạnh, anh gọi điện thoại cho cô.

Tương Linh háng gọng, bấm phím nghe.

"Không thấy anh đâu cả." cô queo vào mặt sau hành lang, ló đầu ra nhìn vào trong: "Ồ đâu..."

"Ồ đây" Cánh cửa bên tay phải phòng thay quần áo mở ra, thanh âm quen thuộc cùng với tiếng nói trong điện thoại trùng khớp với nhau.

Tương Linh bỗng dừng quay đầu, Lâm Thanh Khải đưa lưng về phía bên trong ngọn đèn.

Tìm cô rạo rức đập thình thịch, tay bị anh nắm lấy kéo vào bên trong.

Người chủ trì bên ngoài đã lên sân khấu, uy uy uy điều chỉnh thử microphone.

Hơi thở nóng bừng của Lâm Thanh Khải dừng ở trên cổ cô: "Sao lại mặc như vậy?"

Lưng có Tương Linh có chút cứng ngắc đè ở trên cửa: "Lớp em biểu diễn hợp xướng, ai cũng mặc như thế này hết."

"Hàng xóm đó của em, đến đây để xem em hộp xướng?"

"Anh ấy nói vừa khéo có rãnh..." Trương Linh giải thích: "Biết được trường em có lễ hội nên thuận tiện tới xem."

Lâm Thanh Khải mím môi, đánh giá: "Thật rãnh rồi."

Trương Linh không thể biết được ý tứ của anh trong câu nói này vì anh đứng ngược với ánh đèn, không thể nhìn thấy biểu cảm khuôn mặt, thật muốn nhìn anh lúc này.

Lâm Thanh Khải nâng tay nắm lấy cổ cô, ánh mắt u ám: "Mặc như thế này là để bù đắp cho anh sao?"

Cô đang ngẩn ngơ, môi anh liền rơi xuống.

Anh như kẻ khát nước lâu ngày, từng tắc từng tắc mút sạch lưỡi cô. Đầu lưỡi cũng nóng như thân thể anh vậy. Tay Trương Linh không tự giác mà đặt lên eo của anh, khẽ thờ.

Bàn tay Lâm Thanh Khải nắm giữ lấy ngực cô, cách tầng vải sa xoa nhẹ.

Sờ thực sướng.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Trong phòng thay đồ (1)

Tay cô dọc theo lưng anh vuốt đi lên, ngứa cổ, một chút đốn ý hùa.

Buồng thay đồ yên tĩnh, âm thanh ái muội vang lên vô cùng rõ ràng.

Cách một tấm cửa, người chủ trì đang rất nhiệt tình nói qua micro đầy vang vọng. Bối cảnh âm nhạc, từng đợt vỗ tay và cười lớn, tiếng động lớn nháo lại sôi trào.

"Bao giờ thì hộp xướng?" Lâm Thanh Khải nghiêng môi đi, hơi thở nóng loạn.

Hô hấp của Trương Linh cũng hơi có chút bất ổn: "Gần cuối." Cô chậm chạp hoàn hồn.

Lâm Thanh Khải ừm một tiếng.

Ánh đèn rất sáng, hai người lại rất gần. Trương Linh có thể thấy rõ ràng trong mắt anh có mảnh hắc ám nhân nhật quen thuộc. Là sắc thái của tình dục.

Trong lòng cô giật giật vài cái.

Tầm mắt dán lại nụ cười của Lâm Thanh Khải. Anh nâng tay, lòng ngón tay cọ môi dưới của cô, lau đi vết son.

Lại giương mắt nhìn cô.

Mặt Trương Linh nóng lên, đỏ bừng: "Cũng là muốn bù đắp một chút."

Cổ cô nóng lên, một nụ hôn đặt ở bên tai. Hơi thở ấm nóng, liếm mát đi xuống.

Trong cổ họng Trương Linh tràn ra âm thanh nhỏ.

Thật lâu không bị anh chạm qua, chỉ như vậy liền có chút tê dại khó cưỡng lại.

Đầu lưỡi linh hoạt, liếm vài vòng, lại dọc theo bên gáy đi xuống.

Nửa người Trương Linh mềm nhũn, tay bấu lấy vai anh: "Đừng hôn ở đó... Ra ngoài sẽ bị người ta nhìn ra."

Hô hấp Lâm Thanh Khải phả vào xương quai xanh của cô, có chút ngứa. Từ giờ Na sẽ không chen ngang vào truyện nữa để các nàng đọc cho thoải mái. Nhưng nhớ đọc tại wattpad để ủng hộ Na nhé.

"Sợ ai nhìn thấy?"

Tương Linh mê man, không thể hiểu rõ ẩn ý của anh ám chỉ điều gì.

"Dám lăng nhăng với người khác..." Dừng một chút, thanh âm anh trầm thấp: "Lần sau sẽ thao em trước mặt hân, muốn không?"

Hả? Cái gì? Với ai?

Tương Linh xấu hổ: "Em không có lăng nhăng."

Giọng nói phản bác cũng yếu hân đi, vẩy bị xúc lên, ngón tay anh theo bên chân vòng vào bên trong.

"Chỗ này sưng lắm đúng không?"

Tương Linh cắn cắn môi: "Ừm..."

Cách quần lót, Lâm Thanh Khải xoa nhẹ âm vật, ngón giữa lại dọc theo khe hở thăm dò vào trong.

Tương Linh rên rỉ kiềm chế trong cổ họng. Muốn đẩy anh ra. Lại bị ngón tay anh kéo trụ lại, nơi mềm mại đã trở nên ẩm, miếng vải dẹt đã có vài chỗ ướt: "Em thường tự thủ dâm như vậy sao?"

"Không có..." Tương Linh cảm thấy tư thế này thao vào sẽ rất sâu, rất lợi hại. Cô nhẹ giọng tranh cãi: "Em không có như vậy."

Lâm Thanh Khải rất thích nhìn cô tranh cãi như thế này, như con mèo nhỏ kêu meo meo vì bị đồ oan vậy. Mỗi anh cong lên, tiếng nói càng thấp: "Thật sao?"

Anh buông lỏng cánh tay của cô, lòng ngón tay đi vào, áp vào trên chỗ non mềm của âm vật.

Sâu trong thân thể dường như vô cùng nhớ anh, hơi chút cọ xát, liền co rúm lại phun ra một cổ chất lỏng ngứa ngáy. Tương Linh hô hấp có chút gấp gáp.

"Hay là chỗ mẫn cảm này..." Lâm Thanh Khải nó trong cổ họng: "Buổi tối nghĩ tới không?"

Cô do dự rồi lắc đầu. Phủ nhận xong lại thành thật, đỏ mặt thú nhận: "Nghĩ tới một lần."

Hầu kết Lâm Thanh Khải cao thấp trượt trượt: "Chỉ một lần?"

"Ừm."

"Nghĩ như thế nào?" anh hỏi.

cánh tay Tương Linh bám vào vai anh, mặt cũng vui vào bả vai: "Giống như lần trước vậy..."

Lâm Thanh Khải cười: "Bị cấm vào rất thích đúng không?"

Tương Linh nhẹ gật đầu.

"Chưa cấm vào mà đã ướt cả bàn tay anh rồi." Anh vuốt phía dưới, địa phương bị tiến vào trơn bóng vì nước: "Tiểu huyệt ngứa không?"

Cổ họng Tương Linh có chút khô khan: "Đừng hỏi nữa." Cô cắn nhẹ lên vai anh.

Lâm Thanh Khải bị cô cắn, đốt ngón tay hơi chui vào bên trong.

Cái miệng nhỏ ngậm chặt lấy ngón tay. Tương Linh tê rần, thờ hân hân vài cái.

"Thật dâm."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Càng lún càng sâu

"Thật dâm." Mỗi Lâm Thanh Khải đụng tới trên vành tai cô: "Vừa nhìn em như vậy đã nghĩ đè em mà thao."

"Em còn phải biểu diễn nữa." Tương Linh nhỏ giọng: "Cần phải giữ sức."

Nói cái gì đến cũng sẽ đến, điện thoại của cô reo lên.

Bạn ngồi cùng bàn ở phía bên ngoài đang tìm cô, hô lớn hỏi mọi người cô đang ở đâu, chủ nhiệm lớp muốn tập trung mọi người, luyện tập vài lần trước khi lên sân khấu.

Tương Linh sợ bị ai đó phát hiện ra giọng mình không ổn, định điều chỉnh giọng một chút rồi mới lên tiếng trả lời.

Lâm Thanh Khải khép hờ mắt nhìn cô, cuối cùng cánh tay lại kéo qua eo cô, dùng lực đẩy về phía trước.

Thân mình bị đẩy ra phía trước, lơ đãng lại đứng giữa hai chân của anh.

Mặt Tương Linh nóng lên: "Anh cứng lên rồi..."

Lâm Thanh Khải ừm một tiếng, néo một cái vào ngực cô: "Tối nay cho anh liếm..."

Cũng may anh mặc quần rộng, có thể che bớt phần nào, Tương Linh bước từng bước nhỏ đi ra khỏi cửa như muốn bỏ chạy.

Lâm Thanh Khải nhìn bóng lưng của cô đang đi ra ngoài, anh thu tầm mắt về, đi vào toilet.

Cứng rắn đến khó chịu. Anh tựa lên cánh cửa phòng kế bên, đốt điếu thuốc ngậm lấy, tay anh chậm rãi cảm lấy điếu thuốc thờ một hơi dài. Đốt ngón tay vừa rồi ở phía dưới của cô nên còn dính một ít chất lỏng nhờn nhờn, còn giữ chút cảm xúc khít khao cùng mùi hương.

Anh khép hờ mắt, Trong đầu thông thả về ra đầu vú vênh cao củ Tương Linh, mông rất tròn. Mỗi tiếng rên rĩ cũng thật dâm dăng.

Tưởng tượng không tiếng động cũng đủ hấp dẫn. Hầu kết của anh trượt lên xuống, nắm ngón tay nắm chặt, hừ một tiếng.

Lúc rửa tay xong định đi ra thì một cánh cửa toilet cũng vừa mở.

Bước ra là một người đàn ông đeo kính, dáng vẻ tao nhã, Lâm Thanh Khải như ngớ ngẩn một cái.

Hai người nhìn nhau một lát. Người kia cười với anh tựa hồ như vô cùng thân mật, Lâm Thanh Khải nhàn nhạt bĩu môi, xoay người rời khỏi.

Cái gì mà anh trai hàng xóm chứ.

Tương Linh không hiểu, nhưng anh không phải là tên ngốc.

Tiết mục biểu diễn không có gì khác lạ, chỉ là cả lớp cùng nhau hát một bài hợp xướng.

Sau khi chấm dứt, Tương Linh vào phòng thay quần áo. Bạn cùng bàn nói chuyện gì đó về việc thảo luận tiết mục vừa rồi, cô nghe câu được câu không.

Cảm thấy trong không khí vẫn còn lưu lại hương vị của Lâm Thanh Khải.

Mấy ngày nay, cô chỉ nghĩ là mình nhớ anh, đến tận lúc này mới nhận ra, hóa ra cô cũng nhớ cả thân thể của anh nữa.

Thất lực mạnh mẽ, nhiệt độ cơ thể nóng bỏng, cơ bắp ần ần cất chứa sức mạnh, tất cả dường như đều mang ý nghĩa kín đáo.

điện thoại lại vang lên.

Anh trai hàng xóm nói muốn đi về trước. Cô vội buộc tóc lại, ít ra cũng nên đưa anh ấy tới tận cổng trường.

Một đường như cũ, anh hỏi nhiều câu: "Vẫn còn muốn vào A đại* à?"

(*A đại: đại học A)

"Muốn." Tương Linh gật đầu.

"Muốn thì có lên." ANh trai hàng xóm ôn hòa cười cười: "Đang là thời điểm then chốt của cấp ba, tâm tư nên tập trung vào việc học nhiều hơn, em thấy có đúng không?"

Tương Linh hơi run sợ một chút, đáp vâng.

Bất quá đạo lý và lý trí luôn là hai chuyện khác nhau, Có khi đáng ra nên làm, nhưng lại không làm.

Tương Linh cũng không biết, kết quả này là mù quáng cố chấp, hay là trên người Lâm Thanh Khải có ma lực khiến cho cô không thể kiềm chế được chính mình nữa.

Tóm lại, cô chính là say đắm. Một đầu chui vào, sau đó tự nhiên càng lún càng sâu.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42

Cô quay lại hội trường.

Tiết mục nhàm chán, cứ lê tục như thế thêm vài giờ nữa. Lúc này, thỉnh phòng sớm bề bộn. Nơi nơi đều là chỗ trống, còn số người ngồi ở phía đằng kia thì đang tán gẫu cười hi hi ha ha.

Tương Linh hơi mang tâm sự, không quá chuyên tâm vào việc của lớp mình.

Cảm thấy có chỗ nào đó không đúng. Bạn ngồi cùng bàn lắc đầu chuyển hướng đi nơi khác, vừa thấy cô thì vẻ mặt liền sáng sủa lên, liếc liếc mắt ý bảo cái gì đấy.

Cô có chút chột dạ, đi về phía trước vài bước, lúc này mới nhận ra. Tâm mắt hướng sang bên một chút.

Cách bọn họ một cái hành lang nhỏ hẹp, Lâm Thanh Khải đang yên tĩnh ngồi ở đằng kia, hơi có chút trầm mặc.

Nguyên một hàng ghế đều trống không, chỉ mỗi anh ngồi đó, đang nhìn lên sân khấu, không biết là đang suy nghĩ cái gì.

Ngực Tương Linh mềm nhũn.

Cũng may không tới gần quá, Lâm Thanh Khải dường như nhận thấy được gì đó, nghiêng mặt qua bên này.

Cô bước tới gần anh.

Tương Linh đứng bên cạnh anh, có hơi co rúm người lại, chỉ chỉ tay về phía cửa ra vào: "Em vừa tiễn anh trai hàng xóm về."

Ngữ khí nói chuyện thật là tự nhiên, không biết thế nào, sau khi nói xong lại lập tức nhớ đến câu nói kia của anh.

Trước mặt anh trai hàng xóm...

Tai cô nóng lên rồi.

Lâm Thanh Khải như cười như không ừ một tiếng. Lười biếng đứng lên: "Em tắt điện thoại nên anh đến tìm em."

Xung quanh rất yên tĩnh, âm thanh của anh trở nên rõ ràng.

Tương Linh có thể thoáng nhìn thấy được vẻ mặt kỳ dị của bạn cùng bàn.

Cô đỏ mặt ừm một tiếng, sau đó liền im bật.

Hai người trầm mặc một khắc.

Lâm Thanh Khải hất cằm nhìn lên sân khấu: "Còn xem không?"

"Không xem." Tương Linh lắc đầu.

Anh liền xách túi xách lên: "Vậy thì đi."

Tiếng nói vừa dứt, bạn cùng bàn nhanh chóng ở phía sau lưng họ khụ khụ hai tiếng.

Tương Linh theo bản năng đi tiếp vài bước sau đó dừng lại, lùi về: "Cái kia... hoa, cậu về ký túc xá lấy giùm tờ trước nhé."

Lâm Thanh Khải không nói gì, lặng lẽ rũ mắt xuống.

Sau hội trường à đêm hè.

Anh chưa nói muốn đi đâu, Tương Linh chỉ im lặng đi theo anh.

Đèn đường nhạt nhẽo. Bóng dáng hai người rơi trên mặt đất, một trước một sau, thật vì diệu liền cùng một chỗ.

Cong cong quẹo quẹo dọc theo căn tin, thư viện, quầy bán quà vặt, sau cùng là phòng học cũ đã bỏ hoang từ lâu.

Cửa sau không khóa. Đẩy vào trong kêu "két" một tiếng.

Lâm Thanh Khải nâng tay bấm bật đèn.

Túi sách của hai người bị anh tùy tiện đặt ở một bên, đá lên cửa.

Cuối cùng một loạt bàn học cũ đã được đẩy về một góc ở đằng kia, Lâm Thanh Khải dựa nửa g lên tường, Trương Linh chậm chậm đi qua.

Anh ôm eo cô. Tay phải theo vạt áo ngấn tay tham tiến vào. Gạt mở yếm khoá nội y, lại vòng trở về, nắm ngón tay lỏng trụ một bên nhũ thịt.

Cảm giác da thịt trần trụi thân mật nhau.

Hô hấp của Trương Linh hỗn loạn.

Anh không nắm chặt, đốt ngón tay chỉ hơi tiến nhũ trong thịt, lại nói ra. Trên ngón tay có vết chai chà sát qua lại trên đầu ngực hai lần, cô cảm nhận được rõ ràng chỗ phía trên đỉnh ngực kia.

"Cứng như đá nhỉ?" Lâm Thanh Khải trêu chọc cô.

Thân thể Trương Linh mềm nhuyễn, mới vừa rời ở phòng thay quần áo vốn đã bị gọi lên một nửa, lúc này anh vừa chạm vào người cô cũng đã rất suy nghĩ tới.

"Ummm..."

Hiển nhiên Lâm Thanh Khải cũng không thể nhẫn nại thêm nữa, cách xa cô vài ngày, anh lúc này đã cứng rắn đến muốn sáp cô.

Bàn tay anh tiến vào giữa đùi cô: "Nước đã chảy đủ ướt rồi à?"

Quần lót ướt, Trương Linh có thể phát giác được động tác của ngón tay anh. Đầu ngón tay đi vào, tác hai mảnh thịt mềm ra, để ở giữa cái lỗ miệng nhỏ kia, thử đâm đâm vào bên trong thăm dò.

Cô cắn môi dưới: "Có thể rồi."

"Sợ em đau." âm thanh của Lâm Thanh Khải trầm khàn.

Ngón giữa vẫn cắm đi vào một ít, chất lỏng ấm áp bị đốt ngón tay thon dài khuấy đảo bên trong tạo nên tiếng vang nhỏ.

Trương Linh rên rỉ.

Thịt mềm bao phủ nhanh chóng, quần chật lấy đốt ngón tay, hấp vào sâu hơn bên trong. Như là đang muốn nhiều hơn.

"Lỗ nhỏ thật mẫn cảm." Lâm Thanh Khải nhếch cằm nhìn cô: "Mới một ngón tay liền kêu rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43

Trương Linh vừa thẹn lại vừa khó nhịn, cúi đầu, môi đụng môi anh một cái.

Nhiên sau đó dường như đều là bản năng, từng tác vào bên trong. Gặp sờ cái đã ra rồi.

Lòng ngón tay của anh dựng thẳng lên, qua lại chồ đó. Trương Linh rên rỉ hơi lớn lại bị môi anh chặn lại. Ngứa ngứa không chịu nổi.

Cao trào tới rất nhanh, có chút mãnh liệt.

Phía dưới cô căng thẳng, co rút lại kịch liệt. Ngứa tới cực điểm, dịch từ bên trong tràn ra ngoài. Thậm chí cô còn có thể nghe thấy được âm thanh mà chất lỏng chảy xuống theo ngón tay anh.

Nhiên sau đó cả người đều mềm nhũn ngã trên người anh.

"Thích như vậy sao." Lâm Thanh Khải cười: "Vẫn còn muốn nữa sao?"

Tương Linh mím môi không nói gì. Anh liền cầm lấy tay cô vói vào trong quần mình.

Thật thô to, chạm vào lòng bàn tay cô hai lần.

Ngón tay Tương Linh đặt ở đó chỉ cảm thấy vừa vương vừa nóng. Lâm Thanh Khải hừ nhẹ: "Kiểm tra."

"Rất lớn." Tương Linh nhỏ giọng.

Lâm Thanh Khải bọc ngón tay cô ở trên dương vật di động lên xuống: "Muốn nó sáp không?"

*Sáp: đồng nghĩa với "thao, can, đâm,..." nói chung là sự giao phối, haha...

Rõ ràng là đã lên đến cứng rắn, anh chỉ là đang nói vậy mà thôi, phía dưới vẫn tê rần. Tương Linh giấu mặt vào lòng anh: "Ừm..."

"Tự bỏ vào đi." Lâm Thanh Khải nheo mắt cầm cô một cái.

Lần đầu tiên bị anh đụng chạm vào ngày hôm đó, chính là loại tư thế này. Ngồi trên người anh, bị thứ cứng rắn của anh trướng lớn đâm vào đến tận nơi sâu nhất.

Tương Linh có chút chùn gân tay.

Đỉnh đầu bị ngón tay cô giữ lấy, dâm thủy chảy theo xuống, thân nhục bỗng đều trở nên ướt trơn bóng.

Cô thử đặt tại miệng huyết rồi đâm vào bên trong. Không thể đi vào được, ngược lại là Lâm Thanh Khải không nhịn được mà giữ lấy eo của cô, hếch hông đi lên: "Buông tay."

Tương Linh liền bám lấy cánh tay của anh.

Phía dưới bị đỉnh quy đầu chậm rãi chống đỡ, đặc biệt thoải mái. Tri giác toàn thân đều tập trung lại một điểm kia, có chút nóng, chỗ sâu còn ngứa ngáy khó nhịn.

"Có đau không?" Cô họng Lâm Thanh Khải khản đặc dường như mất tiếng.

Tương Linh lắc đầu. Anh liền tiến sâu vào.

Tương Linh ngửa cổ... sâu quá. Dường như xuyên tới tận cùng.

Chỗ thịt ẩm mềm kia vừa nhanh, vừa chặt chẽ bao lấy cả căn dương vật. Lâm Thanh Khải thở dài một tiếng: "Thật sướng."

Tận cùng của thịt non nóng ẩm, đỉnh dương vật đâm thẳng vào lập tức bị cắn ngậm chặn bít quy đầu.

Sướng đến run hết cả người lên.

Lâm Thanh Khải nheo mắt, xoa mông cô: "Thân thể em thật đẹp."

Không uống công anh vừa về nước đã chạy ngay đến gặp cô ngay trong buổi tối như thế này.

Tương Linh hàm hồ "ừm" một tiếng.

Thân thể cô không dám làm gì, ghé dựa phòng học không cao, cô cứ như vậy ngồi trên đùi anh, chân có thể thả xuống trên đất. Lại không cảm thấy được gì, chỉ có thể thấy chỗ tối tư mật này đang bị cơn thịt của anh gắt gao đâm vào đỉnh.

Cực nóng mà mạnh mẽ...

"Sâu quá rồi..." Giọng nói của cô mềm nhũn, dường như là giận dỗi.

"Không thích?" Lâm Thanh Khải nhếch môi cười: "Không phải vừa rồi vội vã muốn sao."

Tương Linh bấu môi, nâng cánh tay, thân thể nghiêng về phía trước. Đỉnh đầu thô cứng đi qua nơi mềm mại, ma sát một trận điện ma, Cô nhịn không được "aaa" hét ra tiếng.

Lâm Thanh Khải cúi đầu hừ lạnh.

"Dùng eo." Hô hấp của anh kim chế vài phần: "Nuốt dương vật như thế, dùng eo đưa đẩy từ trước ra sau, rồi sau ra trước."

Đầu ngón tay Trương Linh không còn chút sức lực, cô làm theo lời anh, thứ kia lập tức cắm chặt vào trong cô, cắm đến kích thích.

Không nổi hai lần, cô liền xấu hổ ôm lấy cổ anh: "Anh động đi."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44

Lâm Thanh Khải vừa cười, động thân hướng trong cơ thể cô dùng sức sáp hai lần.

"Sướng không?"

"Ừm..." Trương Linh khó nhịn đáp: "Rất sâu." Âm cuối còn nhẹ như gió thoảng, thắt lưng bị anh nắm lấy, côn thịt trạc tiến vào.

Chỗ sâu nhất liên tiếp bị đụng vào, tầng tầng lớp lớp ngứa ngáy cùng khoái cảm quét qua, cứ một lớp lại một lớp sóng nổi dậy.

Tiếng rên rỉ của cô dần dần không nhịn được tràn ra khỏi cuống họng.

Nghe vào tai, không hiểu sao lại nhớ tới chàng vụng về ngày hôm đó, cô ở ngoài cửa nghe lén Lâm Thanh Khải đang nhìn cô gái trong điện thoại rên rỉ.

Phóng đảng, bị làm tới thoải mái cực hạn.

KHÔNG biết lý do là vì gì mà trong lòng tê rần, hai chân càng trở nên mềm nhũn.

Thịt mềm nóng bỏng trào ra tại một chỗ, cả côn thịt đều được bao quấn lấy trong đó, bị nột bích cắn nuốt.

Lâm Thanh Khải đè nén rên rỉ, Ngón tay từ thắt lưng đi lên, tiện tay gọi lên vạt áo.

Đèn rất sáng, nội y sớm đã bị quăng trên bàn, hai khóa nhũ Nặng trĩu theo động tác của hai người mà run rẩy.

"Ngực em thật dâm dăng." Ánh mắt anh nắm giữa một bên, lòng ngón tay ôm lấy bên còn lại.

Ánh mắt anh thực nóng, trước ngực Trương Linh tê tê, muốn lấy tay che trước ngực lại bị ngón tay anh giữ lấy: "Tự nâng ngực lên để cho anh mút hả?"

Xấu hổ đến mức không biết nói gì đành im lặng không tiếng động.

Trương Linh cắn cắn môi, đưa thân mình ra phía trước.

Bạc môi ẩm ướt, hơi thở nóng rực, đầu vú bị khiêu khích. Hô hấp của cô trở nên gấp gáp, nhìn thấy rất rõ ràng Lâm Thanh Khải lấy đầu lưỡi liếm trên ngực mình.

Cảm xúc tron ẩm, lật lưỡi có chút thô ráp.

Cô nhẹ nhàng kêu ra tiếng.

Lâm Thanh Khải cười nhìn cô, Trương Linh xấu hổ ngoảnh mặt sang bên khác.

Mặc kệ bắt đầu như thế nào, cô thích anh lúc này. Ánh mắt bị dục vọng ăn mòn không còn sáng suốt, mỗi ngón tay đều nóng bỏng.

Hai giây sau, đầu vú cô bị quấn vào trong khoang miệng, lưỡi anh trượt vòng quanh một vòng, ngay sau đó liền bị anh cắn mút, ngậm vào chắc chắn ra tiếng.

Cô bị biến thành rên rỉ không ngừng. Dương vật bên trong thân thể vẫn còn cứng rắn, thông thả ma sát. Giống như muốn tiến đâm vào bên trong da thịt cô thật cật lực. Khoái cảm dần dần tăng lên, tràn qua mỗi kẽ chân lông.

"Sắp rồi..." Cô hơi ngưỡn cổ, theo bản năng hơi động mông, cổ ý quấy động côn thịt.

Lâm Thanh Khải một tay đỡ thắt lưng của cô ép sát mình, một tay lại tiến vào giữa đùi cô, tìm được âm vật, nhẹ xoa nắn, cả trong cả ngoài đều bị anh nắm trong tay, Trương Linh cảm thấy bản thân cơ hồ như muốn chết.

"Tiểu bực bị thao chảy ra thật nhiều nước." Anh nhìn cô.

"Bởi vì.. a... bởi vì vô cùng... thoải mái..." Tương Linh nhỏ giọng, lời nói bị anh đâm khiến cho đứt quãng: "Như vậy tất sự rất thoải mái..."

Yết hầu Lâm Thanh Khải trượt lên xuống, còn thịt lại trùng trùng đi vào: "Em sướng chứ?"

"Ừm..." Tương Linh gất gao ôm lấy cổ anh, chỉ lo thờ dốc, giữa hai chân bị anh rút toàn bộ ra rồi lại nhập toàn bộ vào, mỗi tác thịt đều bị ma sát đến cực điểm.

Lại một lần tiến vào, anh cố ý đi tới nơi mẫn cảm nhất bên trong cơ thể của cô, ngứa ngáy tràn ngập như muốn nổ tung, Tương Linh cắn vai anh, bên dưới phun mạnh ra nước.

"Bắn ướt hết cả quần anh rồi." Lâm Thanh Khải nắm mộng cô một cái.

Tương Linh vẫn còn dư lại đợt khoái cảm vừa rồi, phía dưới co giật mạnh, lại vẫn bị dương vật của anh sấp sấp đẩy ra, cảm giác thật giãy vò.

Giọng nói cô lâng lâng: "Này tức là..."

Lâm Thanh Khải miễn cưỡng cười, vỗ vỗ vào mộng cô một cái: "Liếm dương vật cho anh."

Tương Linh chỉ mới ngậm vài lần nên động tác vẫn còn chưa thành thục, lúc đầu chỉ hiểu là ngậm chặt trong miệng như thế, nếu có phun ra thì sẽ nuốt vào.

Lâm Thanh Khải dựng cứng, cúi mắt nhìn lên gò má cô đang bị dương vật đâm ra hình dạng, nhìn xuống đôi môi mềm mướt ẩm ướt của cô đang mút thì hô hấp lập tức gấp gáp.

"Ngậm vào đi." Anh hướng vào bên trong miệng cô mà hếch hông lên: "Lấy đầu lưỡi liếm vòng quanh."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45

Tương Linh đem đầu lưỡi áp vào thân bông, cho dù ở trong miệng, thì căn này đã cực kỳ nóng, và cứng rắn.

Miệng bị thô trương lên có một loại tâm lý khoái cảm kỳ lạ.

Lâm Thanh Khải không ngừng cúi đầu rên rỉ, thậm chí lúc mút vào cơ bụng anh run rẩy rất nhẹ, như là để cho cô vừa trải qua cao trào sẽ dần nổi lên ầm ỹ.

"Miệng nhỏ phía dưới không nói, miệng trên mặt cũng thật dâm dăng." Lâm Thanh Khải thờ gấp, tay xoa lên tóc cô: "Đều bị em hấp dẫn."

"Lúc đầu lưỡi liếm" anh thờ gấp hơn: "Thực ngoan."

Tương Linh cho rằng anh muốn, liền liếm vài cái rồi kéo anh, còn thịt vênh cao trong không khí, huyết quản sôi sục. Góc đầy lông đen vẫn còn có dấu vết ẩm ướt, Tương Linh vội chuyển mắt, nhớ tới vừa rồi là cô lưu lại.

Lâm Thanh Khải chú ý tới động tác nhỏ này của cô, khoe môi nhếch lên: "Nằm sấp."

"Còn muốn không?" Tương Linh nghe theo, quay đầu hỏi.

Bàn học gần cửa sổ, bóng đêm từ cửa sổ tiến vào. Anh nhấc cằm, ngậm chặt lấy môi cô.

giữa hai hàm răng của Tương Linh còn lưu lại hương vị của hai người, bị đầu lưỡi của anh quét vào, cô chỉ còn biết dùng đầu lưỡi tề đại của mình mà đón hùa.

Hôn môi, cô có thể đã rất quen thuộc.

Ngón tay lại phủ lên âm thần, anh hôn cô, ngón giữa tay phải đặt trong khe hở của âm vật mà sờ soạng.

Ngón tay đi vào, tất cả đều là trơn nhót chất lỏng, Lâm Thanh Khải cầm lấy dương vật chà chà bên ngoài vài cái, dùng lực đỉnh đầu ấn đi vào.

Tương Linh đã đủ ẩm, cũng đủ mềm.

Anh đưa còn thịt vào đến tận cùng, lại rút ra, lại rất nhanh cắm vào vừa nhanh vừa mạnh.

Chiếc bàn cũ kĩ bị đóng đũa kêu lên kêu kẹt, khoái cảm mạnh liệt ào ào kéo tới. Tương Linh rên rỉ, nửa người trên toàn bộ nằm trên bàn, bên cạnh gò má là túi sách của anh, kéo khóa lạnh lẽo hơi cọ cọ lên mặt, như là vật thực duy nhất trong không gian hư vô ở đây.

"Muốn chứ." Lâm Thanh Khải thờ hờn hờn trả lời cô: "Đương vật còn cứng rắn, còn muốn thao em."

Trong cơ thể nàng Động tác thật sự nhanh, khi ra vào đầu dương vật hơi nhích lên đâm thẳng vào nội bích, Tương Linh toan trưởng không nói nên lời. Bên trong cô chật hẹp gắt gao co giật, mãnh liệt, ngứa ngáy

Đầu ngón tay Lâm Thanh Khải vỗ về mông cô: "Tiểu búp vừa mới thao mà đã muốn cao trào nữa rồi sao?"

"Ummmmm..." Tương Linh chau mày lại: "Rất ngứa."

"Không đủ sao?" Lâm Thanh Khải án theo eo của cô: "Lúc không có mặt anh, em có muốn để cho người khác thao không?"

"Không có..." Tương Linh gân cổ lên cãi, nhưng tựa như đã đến cao trào: "Đặc biệt ngứa. Bên trong khó chịu... a..."

Lâm Thanh Khải liền dùng sức đụng phải bên trong điểm mẫn cảm, quy đầu nghiền mạnh hai lần, giữa hai đi cô liền trào ra đầm đìa dâm dịch.

Thịt mềm cũng đè ép tới mức tận cùng, cơn thịnh của Lâm Thanh Khải bị quán nút chặt chẽ, dịch trắng đậm đặc xuất ra, trào ra qua mép tròn xung quanh thịt mềm đang bao bọc lấy cơn thịnh.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Lần trước tuy cũng rất thoải mái, nhưng dù sao lần đầu tiên, cảm đến sâu như thế thì vẫn có điểm không tốt.

nhưng lần này rõ ràng là cảm giác ham muốn rất nhiều. Chỗ sâu bị va chạm bần rần, đến cuối cùng mới phát hiện ra mà tới tận cùng; khi bị anh xuất tinh vài cái kích thích, ngón chân Tương Linh đều co quắp lại giật giật.

Cô nằm sấp trên bàn, một tay che miệng, tay kia thì gắt gao bầu vú mép bàn.

sướng muốn chết.

Lỗ nhỏ vẫn còn một chút tê dại như bị điện giật co rúm lại, Lâm Thanh Khải không lập tức rút ra.

lòng ngón tay anh ở trên lưng xương sống cựa cô trượt vài cái, lại cúi người, liếm vành tai của cô.

"No chưa?" Thanh âm hơi có chút khàn đặc.

Tương Linh còn dư âm của cao trào, nhất thời không phản ứng kịp để hiểu ý tứ trong câu hỏi của anh là gì. Mê mẩn vài giây, đỏ mặt gật đầu.

"rất tốt." Lâm Thanh Khải chế trụ ngón tay cô, cười cười.

Môi anh vẫn thiếp ở bên tai cô *, hô hấp nóng bừng phả lên đó, thân mật đến ái muội. Mười ngón tay quán quít lấy nhau. Trong lòng Tương Linh cũng là sáng khoái.

Không biết lúc này là mấy giờ, lễ kỷ niệm ngày thành lập trường hẳn đã sớm kết thúc. Mới vừa rồi không để ý, bây giờ chú tâm lắng nghe mới rõ là bên ngoài đã không có tiếng ồn ào nào nữa.

mọi người đều đã giải tán hết rồi sao?

Cô có chút hoảng hốt.

... Được đi chung với anh như vậy. Có làm cái gì cũng được, mà không làm cái gì cũng được, đều thật thích.

Lúc hai người thu dọn, cô cầm lấy di động đọc tin nhắn mới.

là tin nhắn của bạn ngồi cùng bàn. Một dãy icon mặt tròn cười xấu xa, mắt to liếc ngang.

Ngay sau đó lại một tin nhắn đến: "Không cần phải gấp gáp trở về đâu, ha ha ha ha ha"

Ngữ khí đùa giỡn, Trương Linh chợt dạ liền đỏ bừng lỗ tai, sau một giây liền quay mặt đi giả vờ như không có việc gì mà chỉ là nhìn đồng hồ.

Bên kia Lâm Thanh Khải đem hộp thuốc lá rỗng không ném vào thùng rác, hỏi câu: "Mấy giờ rồi?"

"Hơn mười giờ." Trương Linh nhỏ giọng "Bạn ngồi cùng bàn nói ký túc xá hôm nay đóng cửa sớm, giục em mau trở về."

Lâm Thanh Khải tay phải bỏ trong túi quần, lười biếng liếc cô một cái: "Trở về sao?"

Trương Linh ừm.

anh thuận tay xách túi sách, trước khi ra khỏi cửa anh tắt công tắc đèn trên tường.

Phòng học nhảy mắt tối sầm lại. Ánh trăng bên ngoài đổ vào sáng dịu dịu.

Trương Linh đứng, trên lưng bị cánh tay anh ôm lấy, "Buổi tối để cho anh ôm em một lát."

Chưa kịp thưởng thức ngữ khí của anh, anh liền buông tay, đi qua cửa phòng học.

Trương Linh nương theo ánh trăng nhìn bóng lưng của anh. Có chút mơ hồ, nhưng dài mà sạch sẽ, bả vai cùng tám lưng dài đều thật thanh tao.

Cô thật sự muốn thử cảm giác được anh ôm ngủ vào buổi tối.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47

Cô thật sự muốn thử cảm giác được anh ôm ngủ vào buổi tối. Nhưng cô không phải là kiểu người không để tâm đến ánh mắt của người khác. Bạn cùng lớp đều đã nhìn thấy cô đi với anh *. Nếu như đêm nay cô không về thì chưa đến sáng mai tin tức này chắc chắn sẽ được lan truyền huyền ảo khắp nơi rồi.

Mười mấy năm đến trường, trong mắt bạn bè thì cô đều là con người nhu thuận ngoan hiền, kể cả ngủ trên lớp cô cũng chưa từng. Chưa bao giờ lớn mật, lại càng không tự ý làm việc gì trái ý giáo viên.

Nếu như bỗng chốc chuyện này bị truyền đi...

Cô do dự nói: "Em còn phải trở về. Buổi tối ký túc xá... phải đi điểm danh."

Giọng cô thật nhỏ, giống như là đuối lý.

Lâm Thanh Khải ngược lại nở nụ cười.

"Đi thôi, anh đưa em về."

Trên đường lúc này quả thực không có lấy một bóng người.

Đèn đường hai bên yên lặng đến trống rỗng. Hai người cũng chưa biết nên nói chuyện với nhau như thế nào, gió nhẹ thổi qua.

Cách ký túc xá một khoảng không xa là tiếng cười đùa. Tiếng cười lớn đến ồn ào. Dường như so với cái khoảng thời gian trật tự im lặng vừa rồi là hai thế giới khác biệt vậy.

Bỗng nhiên Trương Linh cảm thấy khó chịu.

Mắt cô khép hờ nhìn tay Lâm Thanh Khải, muốn cầm lấy. nếu có thể cầm tay anh thì tốt rồi.

Đầu ngón tay cuộn tròn vài cái, vẫn lại là không dám động vào.

Trương Linh thở dài thật nhẹ.

Người như cô thế này, nếu không phải ngày đó trùng hợp gặp được anh tại phòng học cũ đó thì cỡ gì cả đời cũng sẽ không bao giờ có thể đi bên cạnh anh như thế này được.

Tối cửa, cô đi vào trong hai bước, lại bị Lâm Thanh Khải gọi lại.

"Suýt nữa thì quên." Từ trong túi áo anh lấy ra cái hộp nhỏ, đưa cho cô.

Ánh mắt Trương Linh trùng lớn: "Cái gì vậy?"

Lâm Thanh Khải không trả lời, nhướn mày cười: "Không muốn sao?"

"Muốn." Trương Linh lập tức vứt bỏ dáng vẻ ừ ừ, cô vươn tay lấy: "Muốn chứ."

Cái gì cũng được.

Đang nói, chuông báo tắt đèn của ký túc xá vang lên, đầu ngón tay chạm qua lòng bàn tay Lâm Thanh Khải rất nhẹ.

Khóe môi anh giương lên.

Có phần ngứa.

Trương Linh vô cùng vui sướng.

Cô không nghĩ tới anh lại tặng quà cho mình. Chưa từng nghĩ tới.

Đèn tắt rất nhanh xung quanh đã tối đen, cô vội chạy nhanh vào. Chạy được vài bước lại dừng chân, quay đầu muốn nhìn Lâm Thanh Khải một chút.

Cách cánh cửa lớn, anh chậm rãi xoay người đi, hướng về phía ký túc xá nam đi tới.

Bóng dáng bị ngọn đèn kéo dài lê trên mặt đất thật sự yên tĩnh. Trong lòng Trương Linh giống như nở hoa, cô mỉm cười, thỉnh thoảng bị bà di quản lý hét lên: "Còn không mau tắt đèn đi."

Cô nhìn lại thêm cái nữa, rồi tung tăng bỏ chạy.

Cửa kí túc xá sơ sài. Âm thanh nói chuyện vô cùng náo nhiệt. Trương Linh đẩy cửa ra, âm thanh liền dừng lại.

"Trở về rồi sao?" lại yên lặng, bạn cùng bàn đang đánh răng lộ đầu qua nhà vệ sinh nhìn cô cười hi hi: "Vẫn còn sớm mà."

Trương Linh đem cái hộp nhỏ cất ra phía sau lưng: "Suýt chút nữa thì bị nhốt ngoài cổng."

Mấy người cùng phòng lúc này mới dường như thức tỉnh. Lại bắt đầu nháo lên. Bảy miệng tám lời hỏi han cô với Lâm Thanh Khải xác định quan hệ từ lúc nào, quen nhau ra sao.

Trương Linh cũng giải thích qua loa, lại nhớ tới anh. Một bên không rõ thân thờ, một bên lại đi tới bên giường, đem hộp nhỏ cất xuống dưới gối.

Một lúc sau, các bạn cùng phòng lại bắt đầu nhộn nhịp, khi thì về học tập, lúc lại xen lẫn vài câu về lễ kỷ niệm ngày thành lập trường, đến lúc yên tĩnh hẳn, là lúc đã tắt đèn thật lâu sau đó.

Rất cục...

Trương Linh thở ra.

Cô lấy cái hộp nhỏ, nhẹ chân nhẹ tay lấy chặn móng phủ lên mình, nằm nửa sấp, dùng đèn điện thoại di động soi mức sáng nhất.

Sau khi mở ra, hít thở thật chậm.

Hai viên nho nhỏ, trên mặt có hai đường trang trí song song.

Cực đơn giản, nhưng rất tinh xảo.

Hai chiếc bông tai tròn châu.

Trương Linh dùng màn hình soi sáng, lại đóng hộp. Mặt hộp là một màu tinh khiết, không có bất kỳ ký tự gì trên đó. Lại mở ra, hai viên tròn châu nhỏ màu trắng tinh như đối lập.

Đúng là bông tai thật.

Lúc chạy một mạch trở về, cô đã gấp gáp đoán mò đoán non là thứ gì. Kẹo chocolate, bông hoa hồng nhỏ trên áo cô dẫu rơi ra... tất cả cô đều đã nghĩ tới.

Lại không đoán ra được là cái này.

Lâm Thanh Khải mà lại tặng được mấy loại quà như thế này sao? Cũng là quá khó để đoán đi. Đáng lẽ là phải đưa trong hôn lễ mới đúng chứ nhỉ? Mà trong hôn lễ thì đưa cái này sao được?

(Na: Kiểu như mới được crush nhìn mình cười một cái mà đã nghĩ tới nên đặt tên con là gì, để mấy đứa rồi.)

Đại não cô là việc không ngừng, lại không có câu trả lời nào. Nằm sấp một đồng, đặt cái hộp nhỏ lên trán, khóe môi càng ngày càng cong lên.

Trong tư duy ta có thể rút ra, con trai đưa cho con gái những vật như thế này thì mỗi người có một mục đích riêng không giống nhau.

Nhưng đều là để làm cho người phụ nữ của mình vui vẻ.

Chỉ cần như vậy cũng hạnh phúc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48

Ngày thứ hai, lúc tới căn tin ăn sáng thì Trương Linh đều cười toe toét, tâm hồn như đang nhảy nhót.

bạn ngồi cùng bàn nói nói cười cười ăn xong com, tìm vị trí ngồi, nghe ai đó gọi một tiếng *: "Trương Linh!"

Là bạn của Lâm Thanh Khải bằng. Bốn năm người nhìn về phía cô, biểu cảm có vẻ thân mật vầy vầy cánh tay với cô: "Tới đây ngồi đi."

Lâm Thanh Khải bên cạnh bung chén sữa đậu nành, theo âm thanh mà ngược mắt nhìn cô. Hình như là vừa tắm xong, lọn tóc anh hơi ẩm, đen tuyền.

Tối hôm qua vừa mới thân mật như thế. Nhưng khi Trương Linh thấy anh, tim liền nhảy lên hai lần.

cô đứng dậy đi đến bên cạnh.

"Sớm vậy." Lâm Thanh Khải nhìn cô.

Trương Linh có thể ngửi thấy hương vị tươi mát của sữa tắm trên người anh, dường như là mùi Bạc Hà: "Cũng hơi sớm thật." Cô ngồi xuống.

cô không hiểu được những người bạn này của anh có biết chuyện của hai l bọn họ không, hay là, cụ thể là thế nào lấy vì bọn họ quan hệ. Bất quá bộ dáng của từng người đều không tệ.

Một bữa com, người ngồi cùng bàn với anh là người nhiệt tình nói chuyện nhất. Trương Linh vốn không nói nhiều lắm, Lâm Thanh Khải cũng rất yên lặng mà ăn uống.

Anh mặc bộ đồ màu trắng T-shirt, cổ áo rộng rãi. Khi cúi đầu uống này, Trương Linh không nghĩ tới rằng, xương quai xanh của anh dường như có vết dấu răng rất mờ.

Cô cả kinh, chiếc thìa trong tay suýt chút đụng đến bát bên cạnh.

Cũng may là hai người bạn cùng bàn phía đối diện không quan sát kỹ càng như thế, nên chỉ nhìn thấy vẻ mặt ngượng ngùng đỏ bừng của cô mà thôi.

Bạn ngồi cùng bàn dùng tay phẩy phẩy trước mặt cô: "Nóng sao?"

Trương Linh lắc đầu. "Ăn xong rồi, mình đi trước rửa tay."

Trốn rồi.

Bên cửa sổ là một dãy bồn rửa tay. Cô dùng tay hứng nước lạnh vỗ vỗ gò má. Mặt nóng quá.

Mùi hương, mùi sữa tắm bạc hà vẫn còn đọng lại trước đầu mũi cô, vòi nước bên trái bị vặn mở hết mức, âm thanh nước chảy kêu rầm rầm.

"Căng thẳng cái gì." Lâm Thanh Khải nghiêng mặt nhìn cô, có chút cười: "Cũng không ai biết là em cần đâu."

Mặt Trương Linh càng nóng, "Vậy cái này..."

"Không sao." Anh nói nhẹ nhàng: "Đã mờ như vậy mà vừa nhìn qua em cũng có thể nhận ra được."

Quả thật là rất mờ. Chủ yếu là người tạo ra nó tự biết chuyện gì, nên không thể cứ tự nhiên như không có chuyện gì được. Tương Linh cắn cắn môi, tắt vòi nước.

Lâm Thanh Khải ở một bên như cười như không hướng mắt lên phía trên vành tai cô: "Không đeo?"

Là hỏi bông tai à?

Cô đeo rồi. Lúc ở trong ký túc xá vô cùng cao hứng mà lôi ra đeo, chỉ là trước khi bước ra khỏi cửa lại do dự mà tháo xuống.

"Rất đẹp." Tương Linh vui vẻ lại lễ phép, "Cảm ơn anh."

"Chỉ là..." Cô còn chút nghi hoặc.

Cô có lỗi tai. Là lúc vừa lên cấp ba có đi bấm lỗ tai, lúc đó chỉ vì tuổi đang lớn nên thích chưng diện.

Sau này đeo một hai lần, qua lễ khai giảng đầu năm xong, cô lại đi theo lối dung mạo nghiêm chỉnh, nữ sinh đơn giản nên cất đi.

Chính cô cũng đã quên mất.

"Làm sao mà anh biết?" Lâm Thanh Khải lựa theo ý tứ của cô mà hỏi.

Ánh nắng chiếu lên khuôn mặt khiến anh hơi nheo mắt lại, ý tứ hàm xúc có chút sâu xa, "Em nói xem."

Ánh mắt hai người nhìn nhau, sau đó Tương Linh mới giật mình cup mắt xuống. Trong lòng tê rần, vành tai lại bắt đầu nóng lên.

Anh vờn đầu lười liếm qua chỗ kia.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49

"Hai người còn chưa rửa tay xong luôn hả?" Bạn ngồi cùng bàn với anh đã ăn cơm xong, nói nói cười cười đi tới chỗ hai người họ.

"Ừm..." Lâm Thanh Khải lơ đãng đáp.

Tương Linh nhanh chóng chuyển ánh mắt rời khỏi khuôn mặt anh, một tay lại vặn mở vòi nước, một tay phẩy loạn giữa không trung, bầu không khí dường như làm cho người ta tìm đập chân run.

Tiếng nước lại vang lên.

Anh thân nhiên nói chuyện với người bạn kia. Tầm mắt lại lơ đãng nhìn từ tai trái của cô xuống, ngừng đến những giọt nước trong suốt đang chuyển động khuấy đảo trên đầu ngón tay cô.

Vì ánh mắt của anh mà Tương Linh càng loạn.

Trong lòng là có chút vui vẻ.

Cô không ngốc, bởi vì thích anh, lại còn yêu sâu sắc. Mỗi ánh mắt hay động tác của Lâm Thanh Khải thu vào tầm mắt cô đều như được phóng đại ên vô số lần. Lạnh đậm càng lạnh đậm, thân mật càng trở nên thân mật.

Nói tóm lại, mỗi một cử chỉ của anh đối với cô đều có lực sát thương rất lớn.

Lúc ba người đi ra tới bàn ăn, điện thoại của Lâm Thanh Khải vang lên.

Anh lấy ra xem một cái, không trả lời, trực tiếp bỏ lại vào trong túi áo. Nhưng là bạn của anh ở gần đó đại khái đã nhìn thấy chữ hiển thị trên màn hình, hỏi anh: "Cậu còn chưa nói với Trần Ly là đã quay lại trường đúng không? Tôi qua cô ấy có hỏi chúng tớ mấy câu."

Ai?

Đèn cảnh báo nguy hiểm của Tương Linh vụt sáng.

Có phải là cô gái mà hôm trước bạn cùng bàn đã chỉ cho cô?

Cô vừa chạy vừa nghĩ, suýt chút nữa bị mảnh treo cửa chụp trên mặt. Lâm Thanh Khải nâng tay cản lại giúp cô: "Tớ nói với cô ấy để làm gì." Ngờ khi của anh trầm xuống.

Người bạn kia nhìn Trương Linh, cười, không trả lời.

Trương Linh yên lặng đem những lời này nhớ kỹ.

Cho nên, có thể nói thế này hay không, tuy rằng cô gái này theo đuổi anh, nhưng anh cũng không thêm quan tâm hay hứng thú?

Bạn ngồi cùng bàn liền trấn an cô bằng một liều thuốc an thần.

"Lúc ăn cơm tớ đã hỏi giúp cậu rồi." ô với Trương Linh đang thất thểu thì cô có vẻ rất hưng phấn, "Bạn học của hần nói, trừ người bạn gái trước kia này của Lâm Thanh Khải thì hần cậu là người duy nhất mà hần đưa ra ngoài đi chung với bọn họ."

"Ồ?" Trương Linh chưa kịp vui vẻ, thì liền nghe thấy câu hỏi tiếp theo: "Cậu ra ngoài với bọn hần khi nào vậy? Sao tớ không biết hả?"

Trương Linh bị chặn ngang họng, cúi đầu lật quyển sách tiếng Anh, "Có mỗi một lần... đi ra ngoài ăn cơm."

Cũng may là bạn ngồi cùng bàn tính cách khá phóng khoáng, không để tâm mỗi lần cô ấp a ấp úng.

Ha ha ha Sau khi thông suốt xong, có kết luận nói: "Cảm giác thật không tệ, cậu xem tối qua hần đến trước lớp chúng ta chờ cậu lâu như vậy, kết quả này cái gì lị thể nhưng đều không biết hần trở về a."

Không tệ sao.

Trong lòng Trương Linh nói thầm. Lần đó anh mang cô đi ra ngoài... Là thuê phòng. Ngay tối hôm qua cũng vậy.

Bất quá, cẩn thận ngẫm lại, nếu trong lời nói của Lâm Thanh Khải thật sự đối với cô có một chút dịu dàng nào đó... Trương Linh cảm thấy, cô kỳ thực không thể nhìn ra có điểm dịu dàng nào trong đó được.

Có lẽ thân thể là điều kiện tiên quyết.

Nhưng lúc ban đầu, cô thích anh cũng chính là bởi vì bề ngoài anh mà thôi. Nói cho cùng, về bản chất của hai người là giống nhau?

Cô cho rằng như vậy.

Mang theo suy nghĩ đó trong đầu, buổi tối lúc quay về ký túc xá, cô lặng lẽ cầm điện thoại thật lâu.

Vì sao con trai lại tặng quà, đưa bông tai có cái gì hàm nghĩa gì...

Giống như đem tất cả các câu hỏi này xong thì cô có thể cho ra một khẳng định kết luận rõ ràng vậy.

Cuối cùng cũng không thể tìm ra được đáp án cuối cùng.

Cô muốn thử một lần.

Mười một giờ rưỡi, Lâm Thanh Khải hần là còn chưa ngủ. Trương Linh mở tin nhắn ra, chần chờ một lúc lâu rồi bấm ba chữ gửi qua.

"Ngủ rồi sao?"

Vừa ấn gửi, cô liền hối hận rồi. Cứ như là lời mời gọi vậy, đêm khuya tịch mịch lão lưu manh cố ý quấy rối con gái nhà lành.

Định rút về, lại ngưng lại. Trương Linh hơi mím môi: Liền thử một chút.

Cô ghen họng, vẫn nằm sấp ở đằng kia không nhúc nhích nhìn chăm chăm màn hình.

Một phút đồng hồ.

Hai phút.

Ba phút.

Màn hình sớm tối sầm, khí thế nổi lên bùng bùng vừa rồi càng ngày càng yếu. Nhớ tới lúc Lâm Thanh Khải đọc tin nhắn của cô gái kia xong. Anh chỉ lờm một cái, cầm di động ném sang một bên.

... Có chút xấu hổ muốn chết.

Tim đập nhanh đến hụt hơi. Trương Linh luống cuống nắm lấy lọn tóc mềm.

Liền một giây sau, di động bỗng dừng sáng.

Do quên điều chỉnh âm lượng nên tiếng chuông vang lên.

"Trề như vậy, " bạn cùng bàn đang ngồi trước đèn học vùi đầu viết báo cáo, ngẩng đầu, "Ai vậy?"

Trương Linh một tay che màn hình, đáp nhanh: "Điện thoại!"

cô đi dép lê, đang do dự là nên vào toilet hay là ra ban công, trong lúc đó do dự một giây chọn chạy ra ban công.

"Vâng." Thanh âm còn có điểm thờ gấp.

Lâm Thanh Khải nghe ra được liền nở nụ cười nhẹ nhàng, "Sao còn chưa ngủ?"

Có lẽ là do anh đeo tai nghe nên thang sắc thật rõ ràng, âm cuối nhẹ bỗng hướng thẳng vào trong lòng Trương Linh mà nhẹ rung động.

Gió đêm rất yên tĩnh.

Cô nằm sấp đến trên lan can, nhìn dưới lầu hai dãy đèn đường hai bên bao quanh, nhẹ nhàng "ừm" một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50

Trương Linh vốn đã dự tính trong đầu vài câu để nói với anh rồi.

Chỉ là sự thực chứng minh, những thứ gọi là dũng khí này nọ chỉ mãnh liệt lúc bản thân đang nằm trên giường mơ mộng mà thôi.

Còn đến thời khắc máu chót, bị gió thổi qua, toàn bộ câu chữ đều lặng lẽ bay tan tác theo gió. Một chữ cô cũng nói không nên lời.

Cũng may Lâm Thanh Khải không hỏi cô tìm anh làm gì *. Chỉ nói: "Chờ anh một lát."

Trương Linh liền yên tĩnh cho đến khi nghe được tiếng hít thở ổn định của anh.

Ánh trăng rất sáng. Đối diện với cây đèn trước ký túc xá, mỗi một bậc thang đi xuống ban công in bóng do ánh trăng tạo ra.

Cô nhìn.

Qua điện thoại cô nghe thấy tiếng bước chân ở phía bên kia, tai cô nghe thấy tiếng sột soạt, cuối cùng là tiếng cửa ra ban công bị đóng lại.

"Mấy bạn cùng phòng anh toàn làm điều vô nghĩa." Lâm Thanh Khải kéo tai nghe, giọng nói âm trầm lại vang lên, "Vừa đọc tin nhắn của em xong."

Ngữ khí bình thản tựa như chuyện đương nhiên.

Giống như bạn bè, cũng giống như là bạn gái.

Trương Linh thích nhất loại cảm giác thân mật mà lại không dấu vết như thế này. Cô nghĩ nghĩ, theo trọng tâm đề tài mà anh đang nói đến: "Các anh nói chuyện gì thế?"

Lâm Thanh Khải cười, nói qua loa cho có câu trả lời, "Mấy chuyện của đàn ông con trai thôi."

"Hả?" Trương Linh bị anh làm cho trở nên ngốc nghếch, nhất thời chưa lĩnh hội được ý anh.

Bên kia tĩnh lại. Có thanh âm vang lên khi, cô có thể nhận ra đó là bật lửa.

Anh trầm ngâm nói. "Không hiểu sao?"

Trương Linh nói là vâng.

Giọng nói của Lâm Thanh Khải hạ thấp xuống, "Nói về chuyện làm thế nào để có thể thao cho em thoải mái."

"Cái gì chứ..." Mặt Trương Linh nóng bừng.

Cô từng nghe nói là tại ký túc xá nam vào ban đêm mọi người nói chuyện tán gẫu cũng tương đối đáng hoàng. Mà hơn hết cô biết rõ anh sẽ không tùy tiện nói gì cả, đại khái là mấy chuyện tẻ nhạt.

Bất quá lời này vừa nói ra, quả thực là trong nháy mắt trái tim thiếu nữ liền đập rộn ràng.

Cô lấy ngón trỏ đề lên lan can. "Có liên quan gì tới em chứ..."

Lâm Thanh Khải lười biếng, "Vậy thì có liên quan tới ai được?"

Sao cô biết.

Về điểm này, tâm tư nhỏ của Trương Linh rục rịch như chết đuối sống lại, cô nhỏ giọng nhắc nhở: "Hồi sáng điện thoại anh có tiếng tin nhắn đến."

Ý cô đang nói tới lúc từ căn tin đi ra, có nữ sinh nào đó đã gửi cho anh một tin nhắn.

Cô cũng không hiểu được bản thân như thế nào, biết rõ là anh chưa trả lời tin nhắn đó, nhưng lại không cam tâm mà muốn chính miệng anh xác nhận chuyện đó.

Nhưng có lẽ nói ra câu hỏi thật lòng kia là sai lầm rồi.

Lâm Thanh Khải cười rộ lên: "Sao vậy?" giọng anh nhẹ nhàng, như có như không có điểm trở nên nghiêm khắc, "Bây giờ lại bắt đầu quang minh chính đại ghen tuông rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

"Nào có."

Cô lập tức phản bác. Sau đó lại cảm thấy lời này của anh mơ hồ có hàm nghĩa gì đó.

Còn chưa kịp suy nghĩ lại thì bên ký túc xá của anh có người gọi tên anh, Lâm Thanh Khải đáp lại một tiếng.

Trương Linh biết ý, nhu thuận: "Vậy em đi ngủ trước đây."

"Ừm."

Anh cúp di động, đối với cuộc nói chuyện vừa ghi lại, khẽ cong khóe miệng.

Chậm rãi đem điều thuốc đang hút dở hút hết, sau đó mới vào nhà: "Có chuyện gì vậy?"

"Mau nhìn này!" Nhóm bạn cùng phòng đang vây quanh chiếc điện thoại mà thương thức, quay đầu nhìn anh với vẻ mặt sung sướng: "Ngực lớn, eo nhỏ tinh tế, giọng nói cũng mềm mại. Ấy da, thân hình này, nhìn thôi cũng thấy sướng rồi."

Lâm Thanh Khải nhìn lên trên màn hình có bóng dáng con gái một cái, "Còn chưa đi."

Cảm xúc hưng phấn nhàn nhạt.

(Na: cảm thấy bất an ~ing)

Trương Linh bỏ lại đến trên giường, xoay xoay chiếc đèn bàn nhỏ.

Tuy rằng cũng có vài câu muốn hỏi nữa, nhưng anh thấy tin nhắn của cô cũng không để tâm, không trả lời mà chỉ gọi điện thoại lại.

... Thế này tựa hồ như là từ lúc hai người quen nhau tới bây giờ, cái duy nhất tương đối bình thường để được gọi là người yêu đó là việc gọi điện thoại cho nhau. Còn ngoài ra thì chỉ có việc lên giường làm mục đích, hay là nói mấy câu tâm thường nhạ nhẽ mà thôi.

"Là Lâm Thanh Khải à?" Bạn cùng bàn lấy nắp bút để dưới cằm, cười xấu xa, "Tốc độ phát triển của hai người này thật nhanh nha, tối hôm qua đã đi tới

trình độ gọi điện thoại chúc nhau ngủ ngon rồi."

Cái gì mà gọi điện chúc nhau ngủ ngon...

Tương Linh nói thầm trong bụng: Còn có chuyện nhanh hơn nữa kia, nói ra hù chết cậu.

Ngày hôm sau lại là Chủ nhật.

Sinh nhật của lớp trưởng, kêu gọi bạn bè trong lớp đi hát karaoke.

Sau sự kiện thư tỏ tình hôm đó, quan hệ giữa hai người nói xa thì không xa, nói gần lại chẳng gần, chỉ là bạn học bình thường mà thôi. Lần này, bạn bè trong lớp lại có tới hai phần ba mọi người muốn đi. Tương Linh cũng không hẹp hòi, hân mời, cô liền đi cùng với mọi người đến ktv.

Bây giờ tối. Không còn phòng trống.

Nhân viên tiếp tân đổ dành mọi người tập trung ở một bên, chờ lớp trưởng cùng người hướng dẫn đặt phòng trước.

Ước chừng năm phút đồng sau, cửa tiệm lại bị đẩy ra. Vài nam sinh theo thứ tự tiến vào.

Tương Linh quay đầu nhìn, phát hiện trước mặt có hai dáng người khá quen mắt, hình như là lần trước cùng ăn com với nhau.

Người đi sau cùng, quả nhiên không ai khác chính là Lâm Thanh Khải.

Bạn ngồi cùng bàn đứng ở giữa đoàn người lớp cô, phía trước lại có vài người khác che chắn.

Anh không nhìn thấy cô. Đọc truyện tại wattpad nha các bạn.

Không nhanh không chậm đi vào bên trong, lười biếng đứng qua một bên.

khoảng cách giữa hai người khá xa, trung gian còn có vài đoàn người đang chờ khác. Có mấy bạn học cùng lớp cũng chú ý tới anh, nhìn vài lần, sau lại liếc Tương Linh.

Sau khi Tương Linh do dự một lúc thì cô quyết định không tiến lên gặp anh.

Trước khi tan học, cô đã gửi tin nhắn cho anh. Nói là có chút việc, anh cũng không hỏi gì nhiều. Không ngờ lại gặp nhau ở chỗ này.

Rất nhanh, lớp trưởng lớp kia đã kêu bọn họ cùng nhau đi vào. Tương Linh đi theo đám người cuối cùng, đi vào thang máy.

Một chuyến chứa không nổi, lại chờ chuyến thứ hai.

Cuối cùng này lần không gian đã trở thoáng đảng hơn rất nhiều. Cửa thang máy mở ra, ấn số tầng, có vài người nói nói cười cười tiến vào.

Là mấy người Lâm Thanh Khải.

"Ồ, là Tương Linh sao!" Lại là bạn của anh: "Trùng hợp ghê."

Tương Linh nhìn bọn họ, cười cười.

Có vài nam sinh khác tới, không gian nhất thời lại trở nên chật chội.

Cửa thang máy đóng. Hai nhóm người mặc ai nấy nói, cũng trở nên náo nhiệt.

Trừ Tương Linh ra.

Cô đứng một bên, Lâm Thanh Khải liền xích lại ở bên cạnh cô, có chút gần với mặt cô.

Cô cụp mắt xuống nhưng vẫn có thể ngửi thấy được mùi thơm trên chiếc áo sơ mi ngấn tay của anh hoà cùng với độ cơ thể.

Khi đối mặt anh trước mặt người khác, luôn có chút quẫn bách. Lại nhớ tới cuộc điện thoại tối hôm qua, cô lại càng không biết nói cái gì thích hợp. Tâm mất mông lung, nhất quyết không chịu nhìn mặt anh.

Lâm Thanh Khải nhìn bộ dạng này của cô, nhàn nhạt cười.

"Đây chính là có chút việc của em à?" Anh hỏi.

Lồng ngực đập mạnh, thanh âm cùng hơi thở đều như ở nơi hư vô, phả qua trên đỉnh đầu.

Tương Linh gật đầu, "Hôm nay sinh nhật bạn cùng lớp."

"Bạn nào?" Tuy ý hỏi.

"Lớp trưởng."

Lâm Thanh Khải cười liếc nhìn cô một cái.

Tương Linh trở ngại ngừng, cạnh cô còn có bạn cùng lớp ở đây, cũng không thể trực tiếp giải thích. Bên hông trái khuất mắt bỗng xuất hiện một luồng nhiệt độ.

Bàn tay. Lòng ngón tay thật nóng, có chút khô khan. Không có động tác nào khác, chỉ là nắm ở phía dưới thắt lưng một chút, ôm lấy.

Hồ hấp cô chậm lại.

Hai người vốn là đứng vào gần, những người khác lại đều tự mình tìm chủ đề nói chuyện với nhau, dường như không có bất cứ ai để ý đến bên này.

Chính là, Tương Linh mỗi lần bị anh đụng chạm, sẽ nhạy cảm như vậy.

Cô cắn cắn môi, lặng lẽ bảo anh không nên. Lâm Thanh Khải cười nhẹ, không buông.

Tương Linh đành phau tự mình động thủ.

Cô nhẹ nhàng đẩy tay của anh ra.

Lâm Thanh Khải cũng rất phối hợp. Cô lấy ngón tay đẩy anh ra thì anh lại lập tức cầm lấy. Sau đó tự nhiên nắm lấy tay cô.

Lòng ngón tay cùng lòng ngón tay mỗi lần chạm nhau, cảm xúc dâng lên đều là ái muội. Đốt ngón tay của anh, lòng bàn tay có vài vết chai, tất cả xúc giác đều vô cùng rõ ràng.

Tai Tương Linh nóng đến muốn cháy cả tóc.

Lần đầu tiên cô nắm tay anh như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52

Một nhóm đi vào thang máy bên cạnh, nhóm còn lại đi theo hướng rẽ hành lang.

Mấy vị nam sinh đi phía trước, bạn bè của Lâm Thanh Khải nhiệt tình như lửa, "Như thế này đi chúng ta này tham quan tòa nhà."

"A..." Tương Linh không tự giác liếc mắt trên người Lâm Thanh Khải một cái.

Anh cảm nhận được, hướng cô cười khê: "Muốn đi không?"

ngọn đèn hành lang ó vàng, ánh lên ngón tay anh dài mà sạch sẽ.

trên lưng Tương Linh dường như còn giữ xúc cảm của nó, thanh âm nhẹ đi vài phần, "Để em xem đồng hồ đã."

Nói là nói như vậy. Cô cũng thừa biết, nhóm người này chắc chắn muốn bọn anh kết thúc sớm.

Tiệc sinh nhật đơn giản là chia một ít bánh ngọt, vài thành viên tích cực thì thay nhau ca hát làm náo động, sau đó có thể tan cuộc rồi. Tương Linh vẫn là không thuộc loại bộ phận náo nhiệt kiểu này.

Cô ngồi ở trên góc ghế sofa, ngồi nhâm nhi đĩa trái cây.

Rất kì quái. Rõ ràng đây chính là nếp sinh hoạt của bản thân cô. Nhưng từ khi quen biết Lâm Thanh Khải thì tất cả lại dường như trở nên nặng nề.

Sau hơn nửa buổi, mọi người bắt đầu la hét nhảy múa ầm ĩ.

Tương Linh nhân cơ hội đi toilet.

Cô hướng tới phòng của lớp Lâm Thanh Khải mà đi tới. Không gặp anh.

Nhưng là sau khi đi ra từ phòng vệ sinh thì cô gặp một cô gái..

Bộ dáng như là vừa bước ra khỏi thang máy, vừa đi vừa gọi điện thoại: "Em đến đây rồi, anh nói là ở phòng đó sao?"

bước chân Trương Linh kỳ dị một chút.

Đây là... cô gái theo đuổi Lâm Thanh Khải. Sao lại tới đây?

Cô gái kia đại khái không biết Trương Linh. Tầm mắt từ trên người cô lướt qua: "Xin lỗi, cho tôi qua."

Sau đó đi qua cô như một con gió.

Trương Linh quay đầu, xem hướng hành lang mà cô ta quẹo vào.

Trực giác cô nói rằng cô ta tới tìm Lâm Thanh Khải.

Tuy rằng không đến mức hiểu lầm thành anh chủ động kêu cô ta tới, cô ngồi xuống góc ghế sofa, nhưng cũng có chút không yên lòng.

Cô nghĩ nhiều làm gì chứ. Nơi này ồn ào đông đúc chứ đâu phải chỉ mình cô nam quả nữ họ... thêm vào đó bên người anh còn có... còn có bạn bè anh đều biết rất rõ về cô gái đó. Một vòng lẩn quẩn cứ rồi rồi trong đầu cô..

Chẳng phải lần trước họ nói anh không bao giờ mang ai đi ra ngoài sao?... Giống như thế này cũng không thể tính "Mang" nhỉ?

đầu óc Trương Linh xoay chuyển vô cùng loạn. Phòng lớp cô bỗng nhiên nổ Bùng một trận ồn ào.

Lớp trưởng đỏ bừng cả khuôn mặt đứng ở chính giữa, có thể là bị lấy ra làm người chơi trò Đại Mạo Hiểm nói thật long gì đó, cậu ta nhắm chặt mắt lại dưới gọng kính.

"Nói mau đi, có thích bạn nữ nào không?" Bạn học phía dưới thúc giục.

ánh mắt lớp trưởng quét về phía bên này, lại mất tự nhiên mở lớn. Có chút do dự.

Ở thời điểm này, di động Trương Linh bỗng vang lên kịp thời.

Cô vẫn không lưu số điện thoại của anh, nhưng mỗi con số cô đều nhớ kỹ. Cô cúi đầu bấm nghe.

"Kết thúc chưa?" thanh âm Lâm Thanh Khải mơ hồ truyền đến, bên cạnh là vài bạn học đang ngồi chung.

Trương Linh hơi xấu hổ, "Cũng gần như là vậy."

"Lại đây đi." Anh nói rất tự nhiên.

"Bây giờ?"

Lúc này chẳng phải cô gái kia đang ở đó sao? Nếu như sang kia bây giờ chẳng phải sẽ bị bại lộ à...

Đơn giản hai câu như thế, lớp trưởng đại khái đã nghe được hết nội dung cuộc trò chuyện. Cậu ta lúng túng cười cười, trả lời vấn đề vừa rồi: "Không có."

Mọi người nhất thời huyên nháo một trận, lại bắt đầu nhất quyết không tha mà truy vấn trước kia có từng thích chưa. Thích ai.

Bây miệng tám lời thật sự là ầm ĩ.

Trương Linh che một bên lỗ tai, "Lại đây, anh hát cho em nghe."

Ngữ khí vô cùng bình thường.

"Được." Trương Linh nói.

Cô chào bạn cùng ngồi cùng bàn, sau đó là nói với lớp trưởng câu chúc sinh nhật vui vẻ.

Mang theo túi sách đi ra khỏi cửa, vừa rẽ qua hành lang liền thấy Lâm Thanh Khải.

Anh cúi đầu ẩn đi động.

Ánh đèn trên đỉnh đầu có chút mờ nhạt, về mặt anh liền có vẻ mơ hồ không rõ, chỉ có chiếc cằm được ánh sáng điện thoại chiếu vào sáng lên rõ rệt..

Tương Linh đứng tại chỗ nhìn anh một lát, mới đi qua: "Sao vậy."

Lâm Thanh Khải liếc mắt, lười biếng cắt di động. "ừm."

Màu mắt đục ngầu dường như say.

Quả thật là không giống với bình thường. Tương Linh liền hỏi: "Các anh uống rượu đấy hả?"

Anh dựa lưng vào tường nhìn cô một lát. Không đáp, ngược lại cười, nâng ngón trỏ lên đung vành tai cô một cái *.

lỗ tai Tương Linh liền hồng lên.

Cô không nghĩ đến hôm nay có thể gặp được anh, nên mới đeo bông tai. Còn tưởng rằng anh không có chú ý tới. Bị anh cười chắc chắn xấu hổ mà chết mất.

Cô thẹn đỏ mặt tíatái hỏi: "Anh không uống nhiều chứ..."

"Không." Lâm Thanh Khải thấp giọng. Vừa cười, "Vào thôi."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53

"Anh có uống nhiều không?"

"Không." Lâm Thanh Khải thấp giọng, cười nhẹ: "Vào thôi."

Phòng của bọn họ yên tĩnh hơn cô tưởng tượng rất nhiều.

một đám người ngồi trong góc chơi xúc xắc, Ngọn đèn trong phòng không sáng không tối, trên bàn có vài chai rượu đổ ra.

Cái người tạm gọi là "tình địch" đó quả nhiên là đang ở đây, ngoài cô ra còn có thêm vài nữ sinh khác nữa, Thấy Tương Linh tiến vào, tất cả cùng hướng mắt lên nhìn cô, quan sát từ trên xuống dưới.

Tương Linh cảm thấy không được tự nhiên, Lâm Thanh Khải đi vào tự nhiên như thế, dường như không có ý sẽ giới thiệu cho bọn họ, dẫn cô đi tới góc trong cùng.

Không gian bên này cơ hồ là thoải mái vì không có người.

Tương Linh ngồi xuống, anh cũng ngồi xuống ngay bên cạnh cô với khoảng cách rất gần ở trên sofa.

Nhiệt độ cơ thể tỏa ra, cách tầng không khí như gần như xa.

Tương Linh mất nhìn mũi, mũi nhìn tâm, lúng túng không biết nên làm gì.

"Muốn ăn gì không?" ANh nghiêng mặt qua hỏi

Tương Linh lắc đầu: "Vừa nãy em có ăn trái cây rồi."

Lâm Thanh Khải là vì uống rượu nên ngồi không được ngay ngắn, cánh tay khoác sau lưng cô trên ghế sofa, giọng nói của anh cũng có chút rề rề: "Em đến chỉ để ăn trái cây thôi hả?"

Tương Linh gạt đầu, nói đúng vậy.

Anh cười, lười biếng duỗi chân dài ra.

"Này... hai người kia ngồi thăm thì gì đấy?" Qua một lúc, bạn của Lâm Thanh Khải hét lên.

Toàn bộ người trong phòng đều liếc mắt về phía này, mấy cô gái kia vốn dĩ vẫn luôn nhìn về bên này rồi, ánh mắt dường như có nhiều điểm căm ghét.

Thành công trong việc tạo sự chú ý cho toàn thể mọi người xong, người bạn kia cười rộ lên: "Đưa Tương Linh lại đây chơi với mọi người nào."

"Em muốn chơi với bọn họ sao?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Vấn đề không phải là có muốn hay không, Trương Linh nhỏ giọng: "Em không." Cô cũng không hay đến KTV lắm.

"Không sao." Lâm Thanh Khải nói: "Để anh dạy cho em."

Anh bạn kia liền xua mọi người chừa ra một chỗ trống.

Là chơi đoán số.

Lúc đầu Trương Linh không hiểu quy tắc trò chơi nên nghe hết sức chuyên tâm. Sau đó, không khí dần trở nên yên tĩnh, Cô cũng đại khái biết cách chơi rồi. Giờ mới chợt để ý, vị trí này vừa vặn thật là đẹp.

Thân thủ Lâm Thanh Khải vươn tay đi lấy hộp xúc xắc trên bàn, âm thanh trái tim mách rằng dường như sẽ chỉ đến tên cô.

Hơi thở rất gần, chiếc cằm thanh tú cũng rất gần, yết hầu run rẩy khi nói chuyện, cơ thể và bờ vai cùng nhiệt độ.

Tim cô tự nhiên đập nhanh vài phần.

"Là ngũ." Lâm Thanh Khải mở hộp xúc xắc, nhìn nhìn.

Một đám người sôi trào hừng hực: "Uống rượu uống rượu! Vừa rồi ai nói số năm đây."

Lâm Thanh Khải cười cười, tựa lưng ra ghế, Cánh tay cũng thu trở về, nói lỏng vòng ôm trên eo cô, kéo cô ngã vào ngực mình.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54

Má cô tựa vào lồng ngực anh, vành tai nóng bừng.

Anh lại kéo cô gần thế này trước mặt rất nhiều người. Trong tiềm thức cô, sự thân mật chỉ còn chưa tới mức cầm tay nhau giữa chốn đông người. Vậy mà lúc này.

"Là cô ấy nói." Lâm Thanh Khải cười cười.

Đúng là cô đã đoán là số năm. Nhưng mà uống rượu?

"Tôi uống thay cô ấy."

Mọi người ồ lên như cổ vũ.

Lâm Thanh Khải cầm lấy chén rượu mà mọi người rót đầy trên bàn lên. Trong lòng Trương Linh vừa hạnh phúc lại vừa như lửa đốt. Anh đã uống nhiều lắm rồi, không nên uống thêm nữa.

Trương Linh nhìn anh, ngăn tay anh lại: "Để em uống."

Lâm Thanh Khải ghé sát tai cô: "Anh uống... lát nữa em bù lại cho a là được rồi." Nói xong tay anh cầm lấy chén rượu trên tay Trương Linh rồi uống cạn một hơi.

Phải mất một lúc Trương Linh mới tiêu hóa được câu nói đó của anh, mặt cô đỏ bừng, nóng như đốt cháy da thịt.

"Này hai người thì thăm cái gì đấy? Đừng có mà ăn gian đấy." Bạn của Lâm Thanh Khải hét lớn.

Mọi người trong phòng đều cười vang lên. Chỉ có Trương Linh là bẽn lẽn cười, đỏ bừng mặt.

Sau một lúc chơi, Trương Linh nói đi vệ sinh. Cô đang rửa tay thì một cô gái mở cửa toilet bước ra, đi đến bồn rửa tay bên cạnh. Đặt chiếc điện thoại xuống thành bồn, trên màn hình vẫn đang hiển thị đoạn hội thoại tin nhắn đang nhắn dở.

Trương Linh nhận ra cô ta, chính là cô gái theo đuổi Lâm Thanh Khải.

Cô tắt vài nước, quay mặt sang bên để lấy giấy lau tay, dù cô không có ý nhưng đã liếc mắt nhìn thấy đoạn tin nhắn trên điện thoại.

Tin nhắn gần nhất vừa được gửi đi với nội dung là: "Tối nay ở lại với em đi, em biết anh chỉ vì giận em nên mới lấy cô ta chọc tức em đúng không?"

Dĩ nhiên cô sẽ không quan tâm đến nếu như số điện thoại đang nhắn tin kia vô cùng quen thuộc, dù cho cô gái kia không lưu tên danh bạ, nhưng dãy số đó, Trương Linh có chết cũng không thể quên.

Đó là dãy số mà mỗi ngày, mỗi đêm cô đều mong.

Số điện thoại của Lâm Thanh Khải.

Cô gái đó lau tay xong bước ra khỏi toilet. chỉ còn mình Trương Linh đứng ngây ngốc ở đó.

Đó là anh ấy sao? Đầu óc cô rối tung, ù ù.

Cô bước về phía phòng của lớp anh, trên đường luôn nghĩ sẽ hỏi anh như thế nào cho đúng, có thể đó không phải là anh. Hơn nữa, cô chỉ nhìn thấy tin nhắn cuối cùng của cô gái kia, cô còn chưa đọc được anh đã nói những gì trước đó.

Có thể chỉ là...

"Cậu đúng là giỏi, lại của được bé xinh xắn đó dễ dàng như vậy. Làm chuyện đó chưa? Rồi đúng không? Ha ha..."

"Rồi đây, bọn tôi còn được xem video rõ ràng nữa cơ. Ngực lớn như thế này này."

"Hahaha...."

Tay Trương Linh dơ ra giữa không trung, khựng lại.

Chuyện đó...

Trống ngực cô đập thành thịch liên hồi. Vừa rồi là giọng của bạn cùng phòng Lâm Thanh Khải. Cô chắc chắn không nghe nhầm.

Nhưng rất có thể là bọn họ đang nói tới người khác. Dù gì anh vẫn chưa lên tiếng, chắc chắn anh sẽ không nói gì làm tổn hại đến cô. Vừa rồi anh còn uống rượu thay cô như vậy mà.

Trương Linh đặt tay lên ngực trái, hít sâu một hơi, sau khi lấy lại bình tĩnh mới chậm rãi đẩy cửa đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55

Trương Linh đẩy cửa bước vào.

Tất cả mọi người trong phòng đều đồng loạt hướng mắt nhìn về phía cô.

"A... Trương Linh về đây rồi. Lại đây, lại đây chơi tiếp nào." Bạn của Lâm Thanh Khải cười lớn, vẫy tay với cô.

Trương Linh nhìn thấy tất cả bọn họ đang ngồi chụm lại với nhau, trong đó có một người ngồi ở giữa trung tâm. Hẳn là vừa rồi mọi người đang nói về cậu ta.

Trương Linh đi về phía Lâm Thanh Khải đang nằm dựa lưng vào ghế, ánh mắt anh có chút mơ hồ, dường như đã nhiễm ít men say. Lâm Thanh Khải hé mắt, thấy cô bước vào liền vươn tay, kéo lấy tay cô ngã xuống lòng ngực mình.

các nam sinh liền hú lên.

"Chơi nào, chơi tiếp nào."

Rót rượu, nói giỡn, lại tiếp tục lắc xúc xắc chơi.

Trương Linh như cũ ngồi bên cạnh xem mọi người chơi, lại không nghe được mọi người xung quanh đang nói gì cả. Tất cả sự chú ý của cô hướng đến lực ở trên cánh tay đặt lên hông mình.

Anh ôm cô vô cùng nhẹ nhàng, dường như có điểm không để ai vào mắt ngoài cô ra.

Ngón tay đáp ở trên sườn eo cô. Có lẽ là anh cảm thấy vải dệt áo này mềm mại, sờ vô cùng thích thú nên anh liền lấy lòng bàn tay vuốt ve từng chút từng chút trên da thịt cô.

Tương Linh cố gắng làm như không có việc gì, nhưng cảm giác nhiệt độ ma sát ở đầu ngón tay anh cứ trực tiếp truyền đến thân thể cô.

Nghiêng gần tai cô, Lâm Thanh Khải hỏi: "Như thế này có trong sáng không?"

"Hơi trong sáng." Tương Linh lấy lại tinh thần.

"Vậy em đoán đi."

"Hả?" Cô đủ tự tin.

Lâm Thanh Khải ôm lấy cô eo ngón tay nhẹ nhàng nhéo một cái, "Nghĩ gì lệch lạc về anh rồi hả?"

Kỳ thật là có một ít nóng lòng muốn thử. Tương Linh suy nghĩ sau một lúc lâu, "Bốn cái một đi."

"Bốn cái một sao?" bạn của Lâm Thanh Khải nhìn cô muốn xác nhận.

Tương Linh bị hỏi đến thiếu tự tin, không chắc chắn mà nhẹ gật đầu.

Đám kia các nam sinh ha ha mà cười rộ lên.

Người bạn kia mở hộp xúc xắc ra, cũng chưa nhìn hết đã hết sức vui mừng cầm lấy bình rượu đưa tới trước mặt bọn cô, đồ đầy ly của Lâm Thanh Khải: "Rót thêm nữa, nhiều thêm đi."

Tương Linh không tin nên cũng hướng mắt về phía hộp xúc xắc để thăm dò. Chỉ có một chấm màu đỏ.

Mặt cô nóng lên, rất là xấu hổ, nhẹ nhẹ liếc mắt nhìn Lâm Thanh Khải một cái.

Anh cười. nhàn nhạt cúi người lấy cái ly, cầm lên uống.

Lần sau lắc xúc xắc, anh lại ôm lấy eo cô, "Lần này đoán nhiều ít?"

chơi như vậy một lúc sau, Tương Linh cũng chỉ có duy nhất một kết quả đó là thua.

Rượu trong phòng đã hết, trong lúc chờ nhân viên mang thêm rượu tới, Lâm Thanh Khải vỗ vỗ vai cô.

Hai người cùng đứng dậy. lúc đóng cửa, cô hướng trong phòng quét liếc mắt một cái, gặp phải ánh mắt của chính cô gái tình địch kia.

Tương Linh nhìn không được muốn hỏi vài câu.

"Những cô gái đó" cô đi theo Lâm Thanh Khải lướt qua thang máy, hướng về phía cầu thang bộ, "Đều là bạn học cùng lớp anh sao?"

"Em nghĩ thế à." Lâm Thanh Khải lười biếng cười. Ngực khí rất tán mạn, "Không cần phải quan tâm đến bọn họ làm gì."

Bộ dáng của anh có vẻ như là thật sự không lăm để ý tới.

B Bỗng nhiên khiến cho Tương Linh nhớ tới lần đầu tiên thấy anh, dáng người cao ráo, tầm mắt của anh nhìn trên mặt cô cũng không quá để tâm, chỉ là lướt qua như thế.

Trong lòng có xúc cảm gì đó đanag trào mà cô không hiểu đó là gì. Cô ngẩng mặt một chút nhìn lên anh.

Vốn dĩ KTV này cũng không lớn lắm, có thang máy nên cầu thanh bộ này dường như chỉ để làm trang trí. Không gian nơi cầu thang bộ vắng tanh, Đến cả bóng đèn cũng lắt léo đến cô quạnh.

Lúc sáng lúc tối, ánh mắt say men của Lâm Thanh Khải lại có thể nhìn được rất rõ ràng.

Thấy biểu tình này của cô, anh lại giơ tay chạm vào tiểu trâm châu trên tai cô, cười hỏi: "Như thế nào?"

Tương Linh lắc lắc đầu.

Anh tay liền theo cổ cô trượt xuống, đem thân mình cô kéo về trước mặt.

Nhiệt độ cơ thể trộn lẫn nhiệt rượu, không khí chung quanh anh đều khác so với xung quanh một ít. Trong lòng Tương Linh nhẹ nhàng giật giật, nắm lấy góc áo của anh.

Đèn cảm ứng trên đỉnh đầu lóe vài tia nhẹ nhàng rồi sau đó tắt hẳn.

Trước mắt trở nên tối sầm lại.

Gần cạnh cô chỉ còn anh đang hô hấp, nhiệt độ nóng bùng mà tán loạn phả lên trên mặt.

"Đợi anh tỉnh rượu một lát." giọng nói của Lâm Thanh Khải rất thấp.

"Hả?"

Cô còn chưa kịp hiểu ý, môi đã bị anh ngậm lấy.

Anh hôn cô. Môi răng cùng đầu lưỡi xúc cảm rõ ràng mị người.

Cạy ra hàm răng, liếm láp qua lưỡi sùnn mềm mại, lại tới câu triển đầu lưỡi của cô. Cấn mút hết sức lực, hai chân Trương Linh có chút mềm nhũn.

Không thể thờ nổi, cô theo bản năng nghiêng mặt trốn. xúc cảm ấm áp vừa rồi, lại một lần nữa rơi xuống dưới, dọc theo khoe môi hướng lên bên tai.

Vành tai bị ngậm trụ đến ướt át, lấy hàm răng hút cấn.

Sức lực thật mạnh, cô có chút đau.

Lại muốn trốn, đầu lưỡi của anh theo kịp, hướng địa phương non mịn phía sau tai mà liếm láp.

Trương Linh bị nửa đẩy đến trên tường, trong tai tất cả đều là anh hơi thở nóng bỏng của anh.

Lâm Thanh Khải liếm rồi lại mút vài cái, "Chịu không nổi?"

Cầu thang không có ánh điện, Trương Linh không nhìn thấy biểu tình gì trên gương mặt anh, chỉ cảm thấy thanh âm của anh như mất tiếng thật sự.

Cô thật nhẹ nhàng "ừm" một tiếng.

Đã có điểm ướt.

Lâm Thanh Khải cười cười, một tay hướng trên vạt áo trước của cô mà thò tay vào.

"Đừng..." Trương Linh run giọng nhắc nhở, "Còn phải đi về nữa."

"Gấp cái gì."

tay anh trần trụi dán vào da thịt cô xâm tiến vào, "Ồ ghế sofa kia anh xoa em rất thoải mái mà."

Mặt Trương Linh nóng lên.

Lòng bàn tay anh cũng vô cùng nóng cháy, trượt làn da, hướng sâu trong nội y mà tiến vào.

Chỉ cần vết chai mỏng nghiền quá đầu vú.

Cô trần ra thanh khó nhịn rên rỉ.

Sau đó toàn bộ nhũ đã bị anh ngón tay bao lấy. Hơi một vuốt ve, cảm giác tê dại đến cực điểm.

"A...Nhẹ một chút..." Trương Linh hư nhược mà bám lấy vai anh,

Khoe môi Lâm Thanh Khải nhếch lên, cúi đầu hỏi, "Đau?"

Cô nhẹ nhàng "ừm".

ngón tay đặt trên ngực liền ra sức bóp mạnh hơn.

Anh xoa cô đến rùng mình, gần như thì thầm, "Đau sao còn rên rỉ dâm dăng như vậy."

Trương Linh cấn môi dưới, Lâm Thanh Khải nghĩ cô nhịn không được nên cố tình im lặng, môi anh hạ xuống bên gáy cô.

làn da mỏng như nộn bị liếm hai lần, sau đó bị răng anh cấn nhẹ nhẹ.

Thực sự có chút đau.

Nhưng chút đau này chỉ như kiến bò, ngược lại càng làm cho cơ thể cô thêm tê dại nóng ran.

Tương Linh đè nặng tiếng rên của mình lại, bị môi lưỡi anh treu chọc đến ướt thành một mảnh.

"Cậu làm sao có thể rên rỉ vì Trần Ly vậy?" Phía dãy hành lang bỗng có tiếng nói chuyện.

Tim Tương Linh đột nhiên nhảy dựng lên.

"Ý anh muốn hỏi chúng tôi đã ở đâu sao." là giọng nữ.

"Tôi hỏi cô chưa trả lời mà cô đã hỏi ngược lại tôi?"

Một nam một nữ, vừa nói chuyện vừa hướng về phía bên này.

Nghe thanh âm có vẻ như đây là một đôi tình nhân, hai người lại đang ở đây ôm ấp nhau.

Tương Linh sợ bọn họ sẽ trực tiếp tiến vào, nhẹ đẩy Lâm Thanh Khải ra.

lại bị tay anh chế trụ, ấn lên trên tường; môi anh càng hôn càng thấp, hướng tới cổ áo cô.

"Không phải là do em cố ý." Cô gái kia nói, cửa hành lang bị đẩy một chút.

Đừng mở.

Lâm Thanh Khải đã liếm hôn đến nhũ thịt phía trên. Áo trên bị cởi tung đến xộc xệch không ra bộ dạng gì, đầu lưỡi nóng bỏng tiến vào giữa hai khe ngực. Ngứa.

Tương Linh cắn môi ngăn không cho phát ra âm thanh.

Cửa lại bị đẩy. Vẫn chưa mở hẳn.

"Bên trong có người sao." Chàng trai kia tựa hồ rất như đang thi thắm.

"Nên khóa cửa lại." Nữ sinh nói.

"Đúng vậy." Nam sinh nói tiếp, "Em cẩn thận quá rồi, không thấy Lâm Thanh Khải cũng mang theo bạn gái lại đây sao."

"Thật sao?"

nam sinh kia cười: "NEm quần được à?"

Tiếng nói chuyện nhỏ dần, sau đó gần như biến mất hẳn.

Hình như hai người kia đang hôn môi.

Cách một cánh cửa, Tương Linh mặt đỏ tai hồng.

Rõ ràng là tinh thần mê mang, lại cố tình có thể phân biệt được âm thanh hôn môi của tiếng đinh nhóp.

Lâm Thanh Khải hiển nhiên cũng nghe ra.

Cô nghe được anh nhẹ cười một tiếng. Tiếng cười cọ qua làn da non mềm trên đầu ngực, sau đó chỗ đó bị anh ngậm vào trong miệng.

Khoang miệng anh ướt nóng, đầu lưỡi linh hoạt lại dùng sức.

Anh liếm cô.

đầu Tương Linh trống rỗng. Cô không hiểu được vì cái gì, biết nếu phát ra tiếng nói, khả năng sẽ bị bọn họ nghe thấy, ngược lại cảm thấy càng khó nhin.

Giữa hai chân mềm mại một mảnh, dâm dịch tràn ra bên ngoài. cảmgiác thiếu thốn lợi hại. Bản năng muốn ngón tay anh, hay bất kỳ một đồ vật thô to nào đó đâm vào cũng được.

Lâm Thanh Khải trước nay đều thực hiểu biết thân thể của cô.

Anh đưa ngón giữa hướng giữa hai chân cô chà xát nhẹ nhẹ.

Tuy cách một lớp quần lót nhưng âm vật bị sờ đến, cũng đủ xụi lơ. Tương Linh cắn môi nhẩn nại.

Lòng bàn tay Lâm Thanh Khải liền ngừng ở chỗ đó, xoa lỏng vô cùng mạnh. Ngửa ngáy đến cùng cực, cô cực kỳ khó chịu, theo bản năng càng đẩy âm vật của mình hướng lên lòng bàn tay anh gần hơn để ma sát.

...Muốn rên rỉ. Muốn anh xoa nhanh hơn, mạnh hơn.

Lâm Thanh Khải dừng tay, kéo khóa quần, hai giây sau cơn thịt to lớn đã lộ ra chạm tới giữa hai chân cô.

Quy đầu thực cứng.

Chọc đi lên, từng cái từng cái.

Mỗi lần hạ xuống đều như là có thể thâm tiến vào sâu bên trong.

Tương Linh gất gao mà nắm lấy tay anh, trước chảy càng nhiều. Âm thanh rên rỉ rốt cuộc không thể nhịn thêm nữa, "a" ra một tiếng.

Lại muốn kêu, Lâm Thanh Khải néo cái cằm, môi lấp kín môi cô.

Cũng may hai người kia có lẽ là đang thân đến vong tình, nên không nghe thấy, không có phản ứng. Có thể họ nghĩ ở hành lang cũng làm không được gì nhiều, nên chỉ hôn nhau thêm một lát rồi rời đi.

Tiếng bước chân đi xa, Lâm Thanh Khải mới buông môi cô ra.

Giọng anh khàn khàn: "Kích thích sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56

Kích thích.

Không gian bên ngoài cửa sổ bị cơn gió đêm lay động.

Ánh đèn lung tung, còn ngẫu nhiên có âm thanh như ai đang ca hát vọng tới.

Cách một cánh cửa.

Giọng nói của người này tự tâm Tương Linh biết là người quen, vậy mà cô lại ở bên trong cánh cửa, bị một nam sinh mình thích đè ở trên tường, dương vật trướng ra.

dương vật của anh thật nóng.

chỗ sâu trong thân thể muốn nó cắm vào, trống rỗng đến phát ngứa. Âm thanh khó nhịn muốn thò dúc cũng phải kìm nén không được phát ra ngoài.

Càng nhịn liền càng cảm thấy cơn thịt thô cứng hơn. Tâm ý cùng khát vọng ở tận cùng trong xương tủy liên tiếp nổ tung, tưởng chừng như chỉ cần như vậy thêm một chút nữa cũng sẽ tới cao trào.

"Nhanh, em sợ sẽ bị phát hiện mất..." cả người Tương Linh lẫn tay chân đều nhũn ra, lúc này mới có thể thở mạnh ra một tiếng.

"Chỉ sợ em hưng lên không thể chịu nổi." Lâm Thanh Khải ôm lấy thân thể cô, đầu ngón tay sờ giữa hai chân ướt mà của cô, "Dâm thủy chảy ướt hết cả quần rồi."

"không có." Tương Linh nhỏ giọng, "Quần jean rất dày."

"Tiểu dâm đảng." Lâm Thanh Khải thấp giọng cười, "Em hưng lên thế nào em phải tự biết chứ."

Tương Linh đặt má trái lên vai phải của anh, không trả lời.

Bả vai của anh rắn chắc, từng thớ cơ thực rõ ràng.

Cô tự nhiên lấy đó làm trụ, che đi cái mặt mình.

"Đừng." cô cuống quýt tránh, quay người kéo lấy quần áo của anh: "sẽ bị phát hiện thật đấy."

Lâm Thanh Khải một tay kéo khóa quần, "Đừng cái gì?"

gương mặt Trương Linh nóng bừng như bị thiêu cháy.

Thanh âm yếu ớt: "Đừng ở chỗ này làm..."

"Không làm." Thở cứng còn thịt để đến trên mông, nhiệt độ càng nóng. Anh cắn lỗ tai cô, "Ngoan đi để anh làm một lát."

"Kia không phải là..."

Có ý đó sao...?

Nhưng bị anh hôn lỗ tai như vậy cả người cô liền mềm lại.

Còn thịt đâm vào mông cô một chút, Lâm Thanh Khải thanh âm càng nặng: "Em rót cho anh nhiều rượu như thế, bây giờ làm sao anh nhìn được."

Trương Linh cắn môi, nhìn ngón tay thon dài của anh đặt ở trên khuya quần jean ngắn của cô.

Hướng vào bên trong thăm dò.

Âm vật trần trụi bị ngón tay anh đè lại. lòng bàn tay lại thô ráp tiếp tục đi xuống thêm chút nữa, vói tới khe hở ướt át rồi tiến đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57

sống lưng cô nổi lên tê dại, "em không ướt... là anh làm em."

Lâm Thanh Khải cười, đầu ngón tay chạm tới cửa mình đang trào ra nước, "hoá ra là do anh làm em ướt như vậy?"

Trương Linh không kịp cãi lại, quần đùi bị cời xuống một ít.

Eo bị anh ôm lấy, mông cô nhếch lên, tư thế bị biến thành như đang nghênh đón.

Tiếp theo còn thịt liền thật sâu mà từ kẽ mông chọc vào.

Đầu còn thịt dùng lực, lướt qua huyết khẩu. Môi âm hộ bị da quy đầu nóng bừng sôi sục cọ qua.

Cô kêu nhỏ.

Gần như co rúm lại, nhiệt nóng ở quy đầu đặt tại môi âm hộ trượt qua lại hoạt vài cái, sau đó dừng thẳng tại cửa huyết hướng vào bên trong.

Lâm Thanh Khải ấn eo cô một cái liền cảm tiến vào.

"A..." Trương Linh kêu thật sự dâm dăng.

Anh lập tức nhập cuộc.

Đau, nhưng bị cảm vào tới cảm giác thực sướng. Thậm chí có thể cảm nhận được dương vật đang trước ở huyết bị âm hộ bao bọc chặt chẽ đến run rẩy.

"Thật dâm mà." Lâm Thanh Khải lại hướng trong đỉnh một chút, "Mút chết anh rồi."

toàn bộ thân thể Trương Linh dán lên trên tường, bị anh đẩy sâu vào kêu một tiếng.

Thoải mái đến lợi hại.

Vài cái đầu tiên, anh không thật sự cảm vào nơi sâu nhất, chỉ lấy ngón tay cùng đầu lưỡi hôn cô, khi đó cô cảm thấy khoái cảm đã tới cực hạn rồi.

Nhưng không hiểu sao, lại như thế nào gần không đúng chỗ ngứa, tất cả đều thiếu thốn so với việc bị dương vật thật sự tiến vào bên trong thân thể.

xương cốt ngứa ngáy liền bị lấp đầy.

"Lớn quá..." giọng cô phát run.

Côn thịt chôn ở trong thân thể cô liền bắt đầu xuất nhập, Lâm Thanh Khải cắm vào thật mạnh, "Lớn thì sướng hay không sướng?"

Đầu Trương Linh ngửa cổ ra phía sau tường, "sướng..."

Bị cắm từng cái từng cái như thế thật là sướng.

"Tiểu dâm đảng," bàn tay anh lại tìm ngực cô, "Bị thao ở chỗ này khiến em hưng phấn sao, kẹp chặt như vậy."

Đầu vú vẫn còn ướt, có dấu vết nước miếng của anh.

Cúi đầu có thể thấy nhũ hoa của mình đang bị bàn tay anh nắn bóp đùa bỡn.

Đèn cảm ứng không tắt tối, loé sáng mờ nhạt trên đỉnh đầu nhưng cô không còn biết gì cả. Chỉ có cảm giác bị thao tới mức sinh lý khoái cảm.

"Không..." Trên trong miệng huyết bị va chạm đến ngứa ngáy khó chịu, "Không kẹp..."

Lâm Thanh Khải ghé môi sát lại bên tai cô: "Vậy sao chỗ kia lại khẩn trương như vậy?"

Trương Linh muốn đáp, bị anh đột nhiên cắm đến tận cùng bên trong, chỗ sâu trong huyết thịt căng đến tê dại.

Cô kêu hai tiếng.

Đỉnh dương vật Lâm Thanh Khải nghiền ở chỗ sâu nhất bên trong cô, cười: "Hum? Tiểu dâm đảng của anh gọi như thế này là gì."

Bên trong bị làm cho thoải mái lại như thiếu thốn, Trương Linh nắm ngón tay anh: "Quá sâu..."

Anh nắm lại tay cô, "Không sâu thì làm sao em sướng được."

Côn thịt rút ra, đỉnh điểm mãn cảm cũng theo đó rơi rụng.

Thân thể toàn bộ đều tê mủi.

Trương Linh cơ hồ bị làm đến chảy nước mắt.

Cô nhin không được: "Vừa rồi chỗ đó... A..."

Âm cuối còn chưa dứt. Anh cố ý chờ đúng lúc cô mở miệng nói, đâm thẳng vào sâu bên trong cô, nửa câu sau của Trương Linh bị kích đến không thành lời, "Mạnh quá... Nhẹ một chút..."

Lâm Thanh Khải bị giọng nói này của cô làm đến hứng khởi. Giơ tay che miệng cô, hướng chỗ mãn cảm nhất của cô chọc lên.

Vừa nhanh vừa mạnh.

Trong thân thể sớm bị côn thịt làm đến vô lực, cảm thấy được phía dưới động đến tê dại mà rên rỉ, dương vật trướng lại càng đau.

Anh ngưng một chút, phía dưới Trương Linh liền co chặt. Dâm dịch chảy dọc theo côn thịt đang rút ra cắm vào của anh.

Thao mạnh đến mức phát ra tiếng vang dâm mãnh mà rõ ràng.

Quá nhanh, vô cùng ngứa, những cảm xúc này cứ nhanh chóng bị chồng chất lên cùng nhau.

thân mình cô bị cắm muốn run rẩy, lại bị bàn tay anh kéo lại.

Cô tránh đi tay anh.

Lâm Thanh Khải không bỏ qua, phủ thân mình tới, hơi khàn giọng: "Muốn ra rồi sao?"

Trương Linh gật đầu.

Anh liền liếm vành tai cô, cắm đến càng mạnh hơn nữa.

Thật sự giống như muốn chết đi vậy.

Càng kêu không ra, liền càng mãn cảm. Mỗi một chút khoái cảm đều đạt tới cực hạn. móng tay cô cơ hồ muốn cấu vào mu bàn tay của anh.

Bên trong huyết thịt bị ảnh hưởng lên trên mà đâm sâu, bị kéo ra lại bị chọc lên, sáng khoáy đến đâm thủy chảy ròng.

"Thao em thật sướng." Lâm Thanh Khải nói như đang cố kiềm chế, "chỗ âm huyết càng cắm càng chặt."

Nhục bích nơi chỗ mẫn cảm lại bị qua lại thao nghiền hai lần nữa, Trương Linh đột nhiên rên lớn một tiếng. Âm thanh tràn ra môi.

huyết thịt cô bị cắm đến rung mình lên. Hút cần dương vật thô cứng của anh, đâm thủy đâm đĩa.

Cái tiếp theo đâm vào khiến cho da đầu Lâm Thanh Khải tê dại.

Âm thanh anh tựa như đang chốn thần tiên, "Đâm thủy nóng ấm thao đến thật là thoải mái."

Côn thịt thuận thế lại hung hăng hướng vào trong thêm một chút.

"A..." Trương Linh nhin không được run rẩy.

Dương vật động đập lên xuống ra vào, đâm thủy dọc theo hai chân chảy xuống dưới.

Anh buông tay ra, không khí mới mẻ cùng cao trào cực hạn cảm đồng loạt nổi lên khắp người.

Trương Linh mềm nhũn muốn trượt từ trên tường xuống: "Chịu hết nổi rồi..."

Dù sao cũng là ở chỗ này, Lâm Thanh Khải cũng không phải không biết ý tứ. Liền đâm vào huyết cắm một lát, đâm vào rút ra thêm trăm cái nữa thật nhanh thật mạnh, sau đó rút ra rồi bắn bên ngoài.

Trong không khí nồng đậm hương vị làm tình.

Dần dần bị hoà vào gió đêm.

Trương Linh cô lực, giống như cộng bún ngã xuống. Bị Lâm Thanh Khải ôm vào lòng.

đầu ngón tay anh làm như vô ý vòng quanh nụ hoa nhéo sờ vài cái, thanh âm có vài phần lười biếng: "Chờ lát nữa đến một hai giờ anh đưa em trở về?"

Trương Linh dừng một chút.

...Ba mẹ đi công tác, một hai giờ cũng được.

Vốn là một câu nói vô cùng bình thường. Nhưng ở trong hoàn cảnh này, nói như vậy, quả thực giống như đang cố ý ám chỉ điều gì đó.

ánh mắt cô đầy sương mù, cúi đầu sửa sang lại quần áo của mình.

Trên mặt Lâm Thanh Khải còn chưa trút hết hắc ám tình dục, híp mắt lại nhìn cô một lát. Cười: "Tưởng sẽ ngủ cùng anh sao?"

Trương Linh ngẩng mặt lên: "Không."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58

Sau khi tan tiệc, mọi người chào tạm biệt nhau, Lâm Thanh Khải đưa cô đi về nhà.

Trên đường đi, cô cúi mặt nghĩ về vừa rồi. Hai má nóng bừng. Lâm Thanh Khải và cô đã thân thiết đến mức này rồi nhưng mối quan hệ của cô với anh là gì?

Cô muốn tin anh sẽ không phải là loại người nói một đằng làm một nẻo. Nếu còn qua lại với người khác sẽ không quen cô như thế này.

Nhưng mối quan hệ này, không có sự khởi đầu vốn có. Những lần gặp nhau dường như cũng chỉ là xuất phát từ ham muốn thể xác. Hai người chỉ quán triền với nhau rồi khi xa nhau thì lại không còn quen biết. Cô rất muốn nhắn tin, gọi điện để nói chuyện với anh, nhưng cô sợ như bản thân mình sẽ làm phiền anh quá. Bởi vì anh chưa bao giờ chủ động nhắn tìm đến cô cả.

"Đang nghĩ gì thế?" Lâm Thanh Khải đột nhiên lên tiếng, ngón tay anh vuốt lọn tóc trước mặt cô ra sau vành tai.

Đầu ngón tay anh thô ráp lạnh lạnh. Thật thích.

Tương Linh nhìn anh lắc đầu: "Không có gì..." câu nói còn chưa nói xong cô liền dừng lại, đôi mắt anh dưới ánh đèn đường rất sáng, đáy mắt như đã nắm thấu mọi chuyện: "Thật ra... ừm... cô gái hôm nay có phải là..."

Tương Linh né tránh đối diện với anh.

Lâm Thanh Khải cong môi, nhàn nhạt cười: "Ghen sao?"

"Không có." Tương Linh vội phủ nhận: "chỉ là..." chỉ là có phải lúc này anh nhắn tin cho cô ta không?

Cô muốn hỏi thế, nhưng lại sợ anh thừa nhận Nên đành ngập ngừng!

"Cô ấy là người yêu cũ của anh?" Lâm Thanh Khải dừng lại, nghiêng người nhìn cô, hai tay bỏ túi quần: "Em muốn hỏi thế đúng không?"

"..."

"Cô ấy chỉ là bạn thôi." Nói rồi anh cầm lấy bàn tay cô đang mân mê gấu quần jean ngắn: "Đi thôi. Anh đưa em về nhà."

Tương Linh gật đầu.

Hai người đi trên đường, một đoạn khá dài nữa mới tới nhà cô. Hôm nay là cuối tuần nên cô không ở lại ký túc xá, nhưng bố mẹ cô lại đi vắng vì bận công việc với đối tác.

Tuy Lâm Thanh Khải đã nói là không có ý gì khi đưa cô về, nhưng một nam một nữ thế này, vừa rồi còn xảy ra loại chuyện đó, thật sự đầu óc cô cũng không thể không nghĩ tới.

Bàn tay anh thật to và ấm. Cô siết chặt tay thêm một chút. Là từ ban đầu cô chỉ mong tiếp cận anh với suy nghĩ dơ bẩn, vậy mà bây giờ đã thân thiết còn hơn cả cô mong đợi, thì cô lại tham lam muốn hơn thế nữa.

Muốn anh là của riêng cô, muốn mọi thứ của anh đều thuộc về mình.

"Tới rồi." Anh dừng lại, xoay đầu nhìn cô cười: "có mời anh vào nhà không?"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59

"Không định mời anh vào nhà sao?" Lâm Thanh Khải nắm lấy cảm cô, nhìn thẳng vào mắt cô.

Gió thổi qua, lạnh lạnh.

Trong đầu Tương Linh không tự chủ mà nghĩ tới những hình ảnh vừa nảy ở cầu thang KTV.

Mặt đỏ bừng lên: "Em..."

Còn chưa nói xong Lâm Thanh Khải đã cúi đầu xuống, hôn cô. Nụ hôn của anh rất nhẹ, tựa hồ khẽ lướt qua nhưng Tương Linh có thể cảm nhận được môi anh rất mềm và ấm.

Tay anh luôn ra phía sau đỡ lấy thắt lưng cô. Nụ hôn bỗng chốc lại trở nên mạnh mẽ hơn, đầu lưỡi anh quấn lấy lưỡi cô, quấn triền, mút lấy hết nước bọt trong miệng cô.

Tương Linh gần như thiếu không khí, không thể thở nổi, hai tay đặt trước ngực anh muốn đẩy ra, miệng vì muốn thở gấp nhưng không được đành chỉ có thể phát ra âm thanh "ừ ừ" trong cuống họng.

Dù bố mẹ không ở nhà, nhưng đây là trước nhà cô, sẽ có những người hàng xóm khác để ý thì làm sao? Tương Linh cô từ nhỏ đã luôn là một cô gái ngoan ngoãn, lễ phép và quy củ nề nếp. Nếu ai đó nhìn thấy được, hẳn chưa đến ngày mai tin đồn này sẽ lan ra khắp nơi mất.

Lý trí suy nghĩ như vậy nhưng thân thể cô lại nói khác. Cả người cô nóng lên, phía dưới dường như lại ướt.

Thứ dương vật thô to đó của anh cách một lớp quần nhưng vẫn đội đầu vươn ra cọ cọ vào giữa hai chân cô.

Khi mà Trương Linh tưởng chừng như không thể chịu nổi nữa, cả người xụi lơ vì thiếu oxy thì Lâm Thanh Khải mới buông tha cho.

Anh cười, trán anh chạm vào trán cô: "Đồ ngốc, Vào nhà đi. Đừng nghĩ nhiều." Hơi thở anh phả vào mặt cô, ấm nóng.

Trương Linh và anh chào tạm biệt rồi anh đứng đợi cô bước vào cổng mới quay người đi. Lúc cô mở cửa vào nhà không nỡ mà nhìn lại anh một cái, nhìn thấy anh vẫn đang đứng đó, mỉm cười vẫy tay với mình.

Trương Linh khẽ cắn môi, cảm giác hạnh phúc dâng trào.

Ngày hôm sau là thứ hai.

Theo thói quen cô với tay cầm điện thoại đặt dưới gối.

Có tin nhắn đến. Là đây số lạ.

Mở tin nhắn ra, là một tin nhắn hình ảnh, trong tấm ảnh gửi đến là Lâm Thanh Khải và một nữ sinh khác đang ôm lấy nhau. Nữ sinh đó, không ai khác chính là cô gái tối qua gặp ở KTV. Là người theo đuổi Lâm Thanh Khải mà anh nói chỉ là bạn.

Nhưng trong tâm ảnh này cô gái kia đang ôm chầm lấy eo Lâm Thanh Khải, mắt ngược nhìn anh, còn anh cũng nhìn thẳng vào camera mỉm cười rất tự nhiên, không có vẻ gì là miễn cưỡng cả.

Cả người Trương Linh lạnh đi, đầu tự nhiên trống rỗng.

Cảm giác này... là tổn thương! Là mất mát!

Hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh, Trương Linh ngồi dậy vào nhà vệ sinh làm vệ sinh cá nhân rồi đến trường.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

Hôm nay ba tiết học trôi qua thật nhanh chóng, nhưng trong đầu Trương Linh chẳng có lấy một chút gì.

"Cậu làm sao thế?" Bạn cùng bàn nhìn Trương Linh hơi khó hiểu: "Có chuyện gì mà cả ngày hôm nay như người mất hồn vậy?"

"Có sao?"

"Aizz... lại còn không sao? Nói đi tớ nghe xem nào."

Trương Linh nằm xuống bàn, gãi gò má lên hai tay đang khoanh trên bàn, mắt hướng ra bên ngoài cửa sổ.

"Không có gì." Thật ra cô rất muốn nói với bạn cùng bàn, ít nhất là còn có người để giải bày, nhưng không hiểu sao bản thân cô lại không thể mở miệng ra nói.

Bạn cùng bàn lay tay cô: "Này Trương Linh..."

"Không có chuyện gì thật mà..."

"không phải chuyện đó. Lâm Thanh Khải đến tìm cậu kia."

Nghe đến cái tên Lâm Thanh Khải, Trương Linh đột ngột ngồi thẳng dậy quay mặt về phía cửa ra vào. Anh lười biếng tựa người lên cánh cửa nhìn cô, hôm nay anh vẫn mặc một chiếc quần vải đen và áo T-shirt trắng đơn giản, vẫn khí chất thanh tao đơn thuần như thế.

Nhưng trong lòng Trương Linh lại đột nhiên có cảm giác muốn né tránh. Cô không hiểu bản thân mình đang muốn gì nữa, rõ ràng là cô muốn gặp anh, nhưng lại cũng muốn tránh mặt anh.

Thấy cô chần chừ, bạn cùng bàn mới hỏi nhỏ: "Hai người đang giận nhau sao?"

"..." cũng không phải là giận dữ gì.

"Thôi đi ra đó đi, có gì thì từ từ nói chuyện với nhau."

Mọi người trong lớp hết nhìn Lâm Thanh Khải lại nhìn vào Trương Linh, cô khó xử một lúc rồi đứng dậy đi ra ngoài.

"Em sao vậy? Không khỏe?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Trương Linh lắc đầu. Né tránh ánh mắt của anh.

"Em.. em.."

"Có chuyện gì vậy? Nói anh nghe!" Lâm Thanh Khải nói nhẹ nhàng như vỗ về.

"Có thật cô gái tôi qua chỉ là bạn không?" Cô cúi xuống nhìn mũi giày, ngón tay vẩn vơ góc áo.

Có thể anh sẽ nói là chỉ là bạn. Thế nhưng như thế càng chứng tỏ anh đang che giấu điều gì đó. Còn nếu anh nói không, thì... thì...

"Cô ấy chỉ là em gái của anh thôi."

"Thật... thật sao?" Trương Linh nhìn thẳng Lâm Thanh Khải, hai mắt mở to muốn xác nhận lại lần nữa. Đến khi thấy anh gật đầu, tâm cô như thờ phải nhẹ nhõm.

"Là em ruột sao?" Cô ngập ngừng hỏi.

"Không. Là em gái hàng xóm thôi. Con bé ít hơn anh hai tuổi." Anh nói.

"À..." ra là vậy. Về mặt Trương Linh có chút thoáng thất vọng.

"Sao hôm nay em lại quan tâm đến chuyện đó? Ghen?"

"Không có." Cô hét lớn. Mặt đỏ lên.

Lâm Thanh Khải thấy vậy cười lớn, đưa tay lên xoa đầu cô, nói: "Trẻ con!"

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

Từ sau ngày hôm đó cũng không còn tin nhắn gì từ số điện thoại kia nữa. Trương Linh nhiều lần định nhắn tin muốn hỏi về mối quan hệ của Lâm Thanh Khải và cô gái kia là như thế nào. Nhưng sau khi đấu tranh tư tưởng lại tắt máy bỏ qua.

Trương Linh nằm trên giường, cầm điện thoại giờ ra trước mặt, mắt nhìn vào tấm ảnh trong tin nhắn.

Trong tình yêu nếu không tin tưởng nhau thì làm sao còn có thể bền lâu?

Sờ sờ trên đỉnh đầu, lần đầu anh xoa đầu cô. Cảm giác giống như con mèo nhỏ được anh cưng nựng vậy. Trương Linh bật cười một tiếng.

Có âm thanh báo tin nhắn đến. Trương Linh cầm điện thoại xem, là dãy số của Lâm Thanh Khải.

"Hôm nay anh có việc bận, hôm khác nhé!"

Tối qua cô có rù anh đi tới thư viện.

"Vâng. Em biết rồi." Đáy mắt thoáng thất vọng.

Tối qua cô đã không ngủ được chỉ vì nghĩ tới hôm nay là lần đầu tiên giống với hẹn hò nhất của mối quan hệ này.

"Sao thế? Lại cãi nhau hả?" Giọng của bạn cùng bàn vừa từ trong nhà tắm bước ra.

"Không." Trương Linh lắc đầu: "Tớ hỏi cậu này."

"Ừ sao?" Bạn cùng bàn vừa lau tóc vừa ngược mắt nhìn cô vẻ chăm chú.

"Cậu thấy Lâm Thanh Khải đối với tớ như thế nào?"

Dù cô là người trong cuộc, nhưng cô cũng thật sự mông lung về tình cảm của anh. Thời gian hai người quen nhau cũng không ngắn, nhưng mà cô cảm thấy như giữa anh và mình có một khoảng cách rất xa.

Cô muốn biết suy nghĩ của người ngoài khi nhìn vào mối quan hệ này. Người ta có câu "người ngoài cuộc thường sáng suốt" mà.

"Lâm Thanh Khải, tớ thấy anh ta khá lạnh lùng, vẻ bề ngoài nghiêm túc cấm dục, tính khí khá cứng chặc..." ngưng một lát: "Đối với cậu rất tốt mà. Cậu không thấy thế à?"

"Nếu... tớ nói nếu thôi nhé. Nếu như có người gửi ảnh thân mật với Lâm Thanh Khải thì theo cậu là có ý gì?" Cuối cùng cô cũng nói ra rồi.

"Ài?" Bạn cùng bàn nheo mắt: "á à... Cậu đang ghen đúng không?"

Tương Linh đỏ ửng mặt: "Không có."

"Tớ là không dám chắc được về tình cảm của anh ấy nên muốn hỏi cậu thôi." Cô thật thà nói.

"Được rồi, được rồi. Không trêu cậu nữa. Nói xem là ai vậy?"

"Là người này." Cô giơ điện thoại ra trước mặt bạn cùng bàn.

"Người này... chẳng phải là..."

Tương Linh căng thẳng.

"Em gái của Lâm Thanh Khải sao?"

Hả?

"Thật sự là em gái?" Cô hỏi lại.

Bạn cùng bàn gật đầu: "Nghe nói cô gái này là thanh mai trúc mã với Lâm Thanh Khải, có ý với hắn, thường xuyên xua đuổi các cô gái đến gần anh ta. Ngoại trừ lần năm cuối trung học cô ta viết lên trang web của hội học sinh rằng cô ta là hôn thê của Lâm Thanh Khải nên hắn mới vào thanh minh với đúng một câu rằng "cô ấy chỉ là em gái", ngoài ra thì không thấy hắn đề cập gì đến cô em gái này nữa."

"..."

"Theo tớ thấy thì có vẻ như cô gái này yêu Lâm Thanh Khải. Có điều về phần Lâm Thanh Khải thì anh ta thần thần bí bí. Tớ cũng không... á xin lỗi. Tớ không có ý gì đâu." Bạn cùng bàn như chợt nhớ ra Tương Linh đang là bạn gái chính thức của anh nên vội vàng sửa lại.

"Không có gì, cảm ơn cậu..." Tương Linh cười.

Vậy cô ta đúng là em gái hàng xóm!

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62

Sau một hồi giảng giải, bạn cùng phòng rủ rê Tương Linh ra ngoài đi dạo. Nói gần ký túc xá có một quán ăn mới mở, nghe nói quán ăn này nếu vào hai người sẽ được giảm giá một nửa.

Đến nơi, hai người muốn vào trong liền bị nhân viên chặn ngoài cửa: "Xin lỗi quý khách, quán chỉ dành cho các cặp tình nhân. Hai vị không thể vào được."

Quán ăn tình nhân?

Bạn cùng phòng có vẻ đã biết trước nên không có vẻ gì là lúng túng: "Thì chúng tôi vốn là một cặp mà. Anh không thấy bạn gái tôi đang rất đói bụng hay sao? Đừng không em?"

Bạn cùng phòng quay sang nhìn Tương Linh cười hiền.

Tương Linh còn đang ngơ ngác, miễn cưỡng cười cười gật đầu.

Hoá ra đây là lý do lúc này bạn cùng bàn đã hỏi cô bộ đồ đang mặc có nam tính không.

"Cái này..." người nhân viên khó xử: "Thôi được rồi. Mời hai vị vào trong."

"Cảm ơn..."

Còn chưa kịp bước chân qua cửa, một thân hình liền đứng trước mặt.

"Ồ, bạn học Lâm Thanh Khải. Kia là..."

Nurong theo ánh mắt của bạn cùng bàn, Trương Linh nhìn ra phía sau lưng Lâm Thanh Khải.

Là cô gái đó. Em gái hàng xóm của anh!

Trương Linh như chết sững. Không ngờ lại gặp anh ở đây.

Hai chân cô muốn chạy trốn, nhưng mà có gì đó cứ níu cô ở lại.

"Trương Linh." Bạn cùng bàn lay người cô.

"Ủm. Trùng hợp!" Cô nói với anh.

"Anh sẽ giải thích sau." Lâm Thanh Khải nói xong liền đi ra khỏi quán ăn, lướt qua cô. Hai người cứ như thế, giống như chẳng là gì của nhau cả.

Cô không muốn lần sau. Cô muốn ngay bây giờ, ít nhất thì anh cũng phải ôm lấy cô hay giải thích vì sao lại ở trong nhà hàng tình nhân với nữ sinh khác.

Có thể là em gái đi chăng nữa, nhưng cũng không phải ruột thịt. Cô rõ ràng là bạn gái chính thức của anh mà.

Cô gái kia cũng bước theo sau Lâm Thanh Khải. Lúc đi ngang Trương Linh còn nói rất nhỏ bên tai cô: "Tránh xa anh Thanh Khải ra."

Gi?

Lâm Thanh Khải! Nhanh quay lại. Giải thích cho em!

Nhanh lên!

"Trương Linh đừng khóc. Đừng khóc." Bạn cùng bàn loay hoay dùng ống tay áo lau đi nước mắt trên má cô.

Đồ tôi! Lâm Thanh Khải, anh là đồ tôi!

Sau đó ba ngày, cả anh và cô đều không liên lạc với nhau.

Anh như mất hút đi trong cuộc sống của cô vậy.

Trương Linh thần thờ nhìn chăm chăm vào chiếc điện thoại trên bàn. Màn hình vẫn đen thui như vậy. Cô đang mong đợi điều gì đây?

Trương Linh cắn môi.

Bỗng có âm thanh điện thoại vang lên. Có tin nhắn mới.

Trương Linh vội vàng cầm lấy điện thoại, nhưng không phải anh.

Là số của mẹ.

"Tôi nay về nhà nhé. Mẹ nấu món con thích đây."

Cô chần chừ một lúc rồi nhấn "vâng".

Vậy là tối nay cô sẽ về nhà, nếu như Lâm Thanh Khải đến ký túc xá tìm cô để giải thích mà không thấy thì sao?

Lại có tin nhắn đến của mẹ: "Có khách quý tới chơi đây." Phía sau tin nhắn còn thêm một ký tự dễ thương.

Trương Linh nằm bẹp trên bàn.

Khách nào cũng thể thôi. Cô bây giờ chỉ muốn được yên tĩnh!

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 63

Ngồi mãi cũng tới tiết cuối cùng.

Tiếng chuông tan học vang lên, Trương Linh vẫn nằm trên bàn như thế. Mắt nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

Các đồng học lần lượt đứng lên ra về. Chỗ lát trong phòng đã không còn ai. Lúc này Trương Linh mới bắt đầu đứng dậy, thu dọn cặp sách.

Hành lang vắng tanh, không còn bóng dáng ai ngoài cô. Lác đác dưới sân một vài đồng học đang lười biếng xách cặp về.

Không gian im ắng.

"Trương Linh."

Giọng nói này...

Một bàn tay ôm lấy cô từ sau lưng. Trương Linh vội đẩy tay hấn ra.

Là gương mặt này, cô đã mong đợi ba ngày nay, chỉ mong anh sẽ liên lạc để giải thích cho cô về chuyện hôm đó.

Nhưng hôm nay gặp anh ở đây, cô lại không muốn đối diện, cô muốn chạy trốn anh.

"Trương Linh? Em sao thế?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Nhìn vào ánh mắt anh thật sự chân thành, Trương Linh có chút không đành lòng, quay mặt đi.

"Em hôm nay phải về sớm..."

"Đừng đi." Lâm Thanh Khải kéo tay cô lại. "Em đang ghen đúng không. Thật ra hôm đó..."

"Anh đừng nói nữa!" Trương Linh hét lên. Cô cũng không biết bản thân mình bây giờ đang muốn gì, Rõ ràng là muốn được gặp anh như vậy, nhưng lại cũng muốn chạy trốn anh đến thế.

"Anh lúc nào cũng chỉ nghĩ cho anh, đã bao giờ anh nghĩ tới cảm giác của em chưa? Em thích anh, em rất thích anh. Nhưng Lâm Thanh Khải, em không phải là đồ chơi mà anh cần thì tìm tới, chán thì bỏ đi." Trương Linh không biết dùng khí đâu mà có thể nói ra hết những gì trong lòng như thế này. Nhưng đột nhiên cô muốn anh biết mình nghĩ gì, đã là người yêu của nhau thì cô nên bày tỏ hết tâm sự trong lòng, không nên giấu diếm.

"Anh lúc nào cũng giữ dáng vẻ thanh liêm tinh khiết đó, mà chẳng bao giờ chia sẻ với em. Anh có coi em là bạn gái của anh thật không đấy? Hả? Lâm Thanh Khải, em chịu đựng đủ rồi."

"Em nói xong chưa?" Lâm Thanh Khải đứng đó, giọng anh trầm hẳn.

Trương Linh im lặng không nói gì. Trong mắt đầy nước.

"Nếu em nói xong rồi thì đến lượt anh nói. Trương Linh, thật sự trong lòng em nghĩ anh chỉ tìm đến em khi cần còn không thì thôi sao?"

"..."

"Được rồi, anh hiểu rồi."

Sao lại như thế? Cô nói như vậy là quá đáng sao? Anh sẽ bỏ đi sao? Nếu lần này anh đi... quan hệ của hai người sẽ như thế nào?

"Đồ ngốc, anh xin lỗi." Gò má cô tựa vào lồng ngực anh, nằm trong vòng tay anh: "Anh không nghĩ là lại làm cho em ám ức như vậy. Từ nay về sau, nếu có gì khó chịu đừng để trong lòng, cứ nói với anh được không?"

Lâm Thanh Khải... đồ tồi. Vừa rồi cô đã sợ anh sẽ cứ như thế mà bỏ đi.

"Cô gái hôm trước chỉ là em gái của anh. Nhưng nếu em không muốn, anh sẽ không liên lạc hay qua lại với cô ấy nữa. Còn hôm trước gia đình anh có chuyện, nên không thể ở lại giải thích với em ngay được..."

Một làn gió thổi qua, mang theo mùi hương trên người anh hòa lẫn vào không khí.

Hai người đi trên đường, tay anh cầm cặp sách cho cô. Đèn đường đổ nghiêng bóng của hai người xuống mặt đường.

Đến trước nhà cô, Lâm Thanh Khải đưa cặp sách cho cô, đợi cho cô vào nhà rồi mới quay người rời đi.

"Con về rồi ạ."

"A... Tương Linh về rồi, vào nhà đi con." Mẹ Tương Linh vui vẻ bước ra. "Hôm nay nhà ta có khách đấy."

"Ai vậy mẹ?" Tương Linh thắc mắc.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64

"Ai vậy mẹ?" Tương Linh thắc mắc hỏi

Mẹ Tương Linh không nói gì chỉ cười thần bí, cầm lấy cặp sách của cô đi vào nhà.

Tương Linh khó hiểu cắn môi, cúi người cởi giày thay bằng dép lê.

Đang cúi người thì có một đôi chân xuất hiện trước mặt cô. Quần vải đen?

"Đã lâu không gặp. Tương Linh."

Giọng nói này?

Tương Linh ngước mắt nhìn lên: "Anh Lâm Sơ?"

"Phải, là anh đây. Anh về rồi, Tương Linh của anh lớn quá rồi. Nào, lại đây anh ôm cái nào." Nói rồi, người đàn ông kia đưa tay ra ôm lấy cô. Nhưng Tương Linh không hiểu sao tránh né cái ôm của anh.

"Sao vậy? Chê anh hôi hã? Xin lỗi anh vừa xuống sân bay là tới đây ngay nên chưa kịp tắm rửa." Người đàn ông tên Lâm Sơ kia cười hiền, gãi gãi đầu.

Tương Linh xua tay: "Không không. Tại em hơi bất ngờ thôi ạ."

"Hai đứa còn làm cái gì đấy.? Mau vào trong nhà đi, cơm canh nguội hết rồi, có gì ăn xong rồi hãy tâm sự." Mẹ Tương Linh đơn đả chạy ra nói.

Bữa cơm vẫn rất bình thường, chỉ là có thêm một thành viên.

"Kìa Tương Linh, ăn đi chứ." Mẹ Tương Linh nói. sau đó nháy mắt với Lâm Sơ ngồi bên cạnh Tương Linh.

Người đàn ông tên Lâm Sơ này cũng rất biết ý, mỉm cười rồi gấp đồ ăn bỏ vào bát cô.

"Con về là có việc gì?" Bố Tương Linh im lặng nãy giờ cuối cùng cũng lên tiếng.

Lâm Sơ lúc này mới ngừng tay, đặt bát cơm xuống bàn, lưng thẳng, mái tóc đen nhánh, vài sợi râu xuống mi mắt, khuôn mặt góc cạnh, sống mũi cao ngạo thẳng tắp dưới ánh đèn nhìn như một vị hoàng tử. Anh từ tốn nói: "lần này con về là có hai việc muốn làm. Một là tiếp quản công ty của gia đình, hai là..." Anh ngừng lại, nhìn Tương Linh: "Con muốn được ở cạnh chăm sóc cho Tương Linh."

Tương Linh đang ăn, bỗng nhiên nghẹn, cầm lấy cốc nước uống.

"Coi con kia, con gái con đưa ăn uống như vậy đấy." Mẹ Tương Linh vừa trách móc vừa cầm lấy khăn giấy đưa cho cô.

"Dù gì hai đứa cũng đã được hứa hôn từ nhỏ, cả hai cũng có tình cảm với nhau, như vậy cũng được. Coi như là bồi dưỡng tình cảm."

"Nhưng con..." Vừa định nói lại bất gặp ngay ánh mắt nghiêm khắc của bố, Tương Linh đành im lặng cúi đầu ăn tiếp.

Xong xuôi, mẹ kêu cô với Lâm Sơ vào phòng nói chuyện, còn để bà rửa bát.

Căn phòng của cô rất đơn giản, bố cục chỉ có một chiếc giường, một tủ quần áo và một bàn học với tủ sách bên cạnh.

Lâm Sơ ngồi xuống mép giường bên cạnh Tương Linh, cô ngượng ngùng xích ra xa một chút. Về mặt Lâm Sơ thoáng chút mất tự nhiên sau đó cười

cười.

"Em sao thế? Không hoan nghênh anh à?"

"Không phải." Trương Linh vội vàng phản bác: "Chỉ là... a..."

Một con mèo với bộ lông trắng tinh chạy ra từ dưới gầm giường cọ cọ lên chân cô. Trương Linh nhìn thấy liền vui vẻ bế con mèo nhỏ lên: "Tiểu Bạch, nó đã lớn thế này rồi sao?"

Nhìn cô cười, đáy mắt Lâm Sơ cũng toát lên một tia ôn nhu: "Đúng vậy, anh đã mang nó từ Mỹ về đây."

Mèo con cứ dụi dụi vào tay Trương Linh, cô bật cười: "Ha... có vẻ nó rất thích em."

"Đúng vậy, chủ nào thì tớ này mà."

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65

Trương Linh nghe ra ý của câu nói, có chút lúng túng thả con mèo xuống.

Nhất thời cô không biết nói gì, đành tìm đại một cái gì đó để nói: "Anh về lúc nào vậy?"

"Vừa lúc này thôi."

"Sao anh lại về đột ngột thế? Có chuyện gì sao?"

Chỉ là một câu hỏi để lấy lệ, nhưng có vẻ như lại đúng vấn đề của anh. Lâm Sơ hơi cup mắt, vài sợi tóc rũ xuống hàng mi mắt cong dày nhìn thật cuốn hút.

Anh hít sâu một hơi: "Ba anh mất rồi. Anh về để tiếp quản gia nghiệp."

Trương Linh ngạc nhiên đến hơi bất thần, vài giây sau cô mới mở miệng nói: "Bác Lâm... mất rồi sao?"

Lâm Sơ gật đầu: "Ừ, ba anh đi quá đột ngột, anh không những không thể nhìn mặt ông lần cuối, mà ngay cả... tang lễ của ông ấy anh cũng không thể tới dự."

Trong giọng nói của Lâm Sơ có chút nghẹn ngào.

Trương Linh đặt tay sau lưng anh, cô biết Lâm Sơ yêu bố mình như thế nào, nhưng vì ước mơ của anh là làm bác sĩ chứ không phải kinh doanh. Anh đã đi du học tại đại học Harvard khi nhận được giấy mời mà không cần do dự. Sắp tốt nghiệp rồi vậy mà anh lại bỏ đi ước mơ của mình để trở về tiếp nhận cơ ngơi của gia đình.

Lâm Sơ nhìn cô, anh xoa đầu cô, mỉm cười: "Cô bé ngốc này, anh không yếu đuối như thế đâu. Thôi cũng muộn rồi, anh về đây. Em nghỉ ngơi đi mai còn đi học nữa, có gì anh sẽ liên lạc với em sau. Được chứ?"

Lâm Sơ đứng dậy nhìn cô, Trương Linh gật đầu: "Vâng."

Trương Linh xin phép cha mẹ tiễn Lâm Sơ ra cửa, ba Trương Linh đang đọc báo chỉ ngược mắt nhìn rồi gật đầu một cái, còn mẹ Trương Linh thì cười tươi, cứ nháy mắt với cô rồi đẩy hai người đi ra ngoài.

Đi ra đến cửa, Lâm Sơ quay người lại: "Em vào nhà đi. Tiễn anh đến đây được rồi."

"Vâng, anh về cẩn thận."

Cô định đi vào trong thì Lâm Sơ cầm lấy tay cô kéo lại, hôn lên trán cô.

Vì bất ngờ nên cô không kịp tránh.

"Em quên mất lời chào tạm biệt của hai đứa rồi à?" Anh bật cười: "Thôi vào nhà đi. Ngán ngở gì nữa."

Đi lên phòng, Trương Linh đi đến cửa sổ nhìn xuống, thấy ở bụi cây phía xa Lâm Sơ đang đứng nói chuyện với ai đó, nhưng cô không thấy được là người

nào vì bị bụi cây che mắt. Vừa định kéo rèm cửa sổ lại thì Lâm Sơ bị người kia đâm vào mặt, ngã xuống. Trương Linh giật mình hoảng sợ lấy hai tay bịt miệng.

Sau đó chạy vội xuống xem có chuyện gì. Nhưng khi tới nơi thì không có ai ở đó cả.

di động trên tay rung lên, Là tin nhắn từ một số lạ. Cô mở tin nhắn ra.

"Em ngủ ngon, anh về tới nhà rồi." chữ ký phía dưới tin nhắn là Lâm Sơ.

Lâm Sơ? Vậy cảnh vừa rồi cô thấy là sao? Không lẽ là cô nhìn nhầm?

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66

Ngày hôm sau, Trương Linh đến trường. Vừa đi ra khỏi cổng nhà đã thấy thân hình quen thuộc đang đứng trước cổng. Thấy cô liền giơ tay lên vẫy.

Trương Linh đi tới gần anh, mỉm cười: "Anh Lâm Sơ?"

"Lên xe đi, anh đưa em tới trường." Lâm Sơ đứng tựa bên chiếc xe ô tô màu đen, sáng bóng.

Lâm Sơ mở cửa xe cho cô bước vào, Trương Linh ngồi yên ở ghế trước. Nhìn ở khoảng cách gần thế này, cô có thể nhận ra thấy được vết bầm tím trên mặt anh, còn có chút hơi sưng.

Trương Linh muốn hỏi, vừa định mở miệng thì Lâm Sơ đang lái xe bên cạnh đã lên tiếng trước.

"Anh biết em định hỏi gì. Em muốn hỏi tôi qua anh đã nói chuyện với ai đúng không?"

"..."

"Là em trai anh."

"Hả?" Trương Linh há miệng kinh ngạc. "Em trai? Anh làm gì có em trai..."

"Có. Anh vừa có."

"Vừa?" Vừa là sao? Trương Linh lại thêm lần nữa ngạc nhiên mở to mắt như muốn hỏi.

Lâm Sơ mắt vẫn nhìn về phía trước, xe vẫn chạy trên đường như thế, tiếng gió rít qua kẽ hở khe cửa sổ khiến cho một vài lọn tóc đen dài của Trương Linh bay bay.

"Một năm trước, một người phụ nữ đã mang đến nhà anh một thiếu niên, nói rằng cậu ta là con trai của cha anh." Ngừng một lát, như để lấy lại bình tĩnh, Lâm Sơ nói tiếp: "Bà ta bảo mình bị bệnh nan y không thể sống thêm bao lâu nữa nên mong cha anh nhận nuôi cậu thiếu niên kia."

"Sau đó thì sao?" Trương Linh tò mò: "Bác Lâm có đồng ý không?"

"Có. Cha anh đã nhận cậu ta làm con và đổi lại họ cho cậu ta, mong muốn cậu ta sẽ được bù đắp cho những gì đã phải gánh chịu suốt mười sáu năm lưu lạc bên ngoài."

"Mười sáu tuổi? Vậy năm nay là mười bảy rồi, bằng tuổi với em sao?"

"Ừm... Không những bằng tuổi mà còn là người quen của em nữa."

"Người quen? Ai vậy?"

Kết! Lâm Sơ giẫm vào phanh, chiếc xe dừng đột ngột kêu một tiếng kết, Trương Linh vì chưa kịp chuẩn bị nên cả người chúi về phía trước. Sau vài giây định thần, Trương Linh mới nhìn sang Lâm Sơ, thấy anh cũng đang nhìn mình.

Ánh mắt anh như hồ nước mùa thu tĩnh lặng mà sâu thẳm không thấy đáy, cuốn người đối diện chìm sâu vào trong đó.

"Người đó là Lâm Thanh Khải.."

Lâm Thanh Khải?

Là... Lâm Thanh Khải?

"Này, này, Trương Linh, giáo viên gọi cậu kìa." Bạn cùng bàn lay tay cô.

Trương Linh đang tự chìm trong suy nghĩ của mình chợt giật mình: "Hả?"

"Giáo viên gọi cậu lên làm bài toán kìa." Bạn cùng bàn lại tốt bụng nhắc nhở thêm lần nữa.

Suốt cả buổi học, cô đều lơ đãng như vậy, cho đến lúc tiếng chuông báo nghỉ giải lao vang lên cô mới thu dọn sách vở bỏ vào cặp sách. sau đó đứng dậy đến căn tin để ăn trưa.

Đi qua dãy hành lang ồn ào nhưng tại cô không để ý gì đến mọi người xung quanh đang nói, trong đầu cô chỉ có những âm thanh rì rầm xì xào không nghe rõ.

Cho đến khi cô bắt gặp một hình dáng đằng xa đang nói chuyện với đám bạn. Tầm lưng rộng rãi thanh tú của Lâm Thanh Khải vẫn luôn nổi bật như thế. Anh đứng quay lưng về phía cô, chỉ thấy anh đang nói gì đó.

"Có lại chào một câu không?" Bạn cùng bàn hỏi.

Im lặng hai giây rồi Trương Linh nói: "Không cần đâu." Sau đó đi thẳng đến căn tin mà không để ý, ở đằng xa Lâm Thanh Khải đang quay đầu lại nhìn mình.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

"Tại sao lại tránh mặt anh?" Lâm Thanh Khải hỏi.

Lưng anh dựa vào thân cây, hai tay bỏ túi quần, cúi mặt xuống nên cô không thể nhìn rõ được cảm xúc của anh lúc này.

Trương Linh chần chờ một lúc rồi bước lại bên cạnh anh, ngồi xuống dưới gốc cây.

Đây là một trong những nơi đầu tiên anh vào cô xảy ra thân mật, là khu rừng phía sau trường.

Trương Linh không nhìn anh mà chỉ cúi mặt xuống nhìn mũi giày trước mắt mình. Cô quyết định rồi. Cái gì cũng nên thẳng thắn nói chuyện với nhau.

"Vì sao anh giấu em?"

".."

"Vì sao anh không nói cho em biết?"

"Em muốn biết điều gì?" Giọng của Lâm Thanh Khải trầm thấp, tựa hồ như hòa lẫn vào tiếng gió quanh quẩn mãi bên tai cô. "Về gia thế? Về cuộc sống của anh? Hay về những mối quan hệ xung quanh anh?"

"Tất cả. Anh nói đi." Cô ngược mắt lên.

Lâm Thanh Khải nhìn cô, mỉm cười rồi ngồi xuống cạnh cô. Anh không bận tâm mặt đất đầy lá mà trực tiếp ngồi xuống: "Anh mượn vai em được không?"

Trương Linh khó hiểu gật đầu.

Lâm Thanh Khải dựa lưng vào lưng cô, hai người quay mặt ngược hướng, qua lớp áo nhưng cô cảm nhận được độ ấm từ da thịt của anh truyền tới. Thật thân mật, nhưng lại có chút làm cô bứt rứt.

Tiếng gió, tiếng lá xào xạc rơi rụng trên mặt cỏ, và cả giọng nói của anh, tất cả hòa quyện vào nhau tạo thành một bản nhạc dễ chịu.

"... Cho nên anh có thêm một người anh trai, một gia đình có đủ ba và mẹ, còn cô gái hôm trước đó là người theo đuổi Lâm Sơ, không phải anh. Chỉ là ngày xưa đúng là anh có thích cô bé đó..."

"..." Trương Linh nghe đến câu này, lòng nặng trĩu, tâm tư như bị bóp nghẹt.

"Nhưng đó vốn dĩ là chuyện của ngày xưa. Bây giờ, anh chỉ thích em."

Đại não của Trương Linh đột ngột ngưng hoạt động. Trái tim bên lồng ngực trái đập thình thịch như đánh trống.

Anh chỉ thích em? Đây... là lời tỏ tình sao?

Mặt Trương Linh nóng bừng, vành tai đỏ ửng, miệng khô lưỡi hanh không biết nên nói gì cũng không nói được gì lúc này.

Bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên phá vỡ bầu không khí căng thẳng vừa rồi. Trong lòng Trương Linh thở phào một hơi rồi vội lấy điện thoại ra.

Là tin nhắn của anh Lâm Sơ? Trên màn hình báo là tin nhắn thoại. Anh Lâm Sơ gửi tin nhắn thoại cho cô?

Mở ra bấm nghe: "Trương Linh, anh thích em, anh biết em cần thời gian suy nghĩ, anh sẽ chờ!"

Kết thúc tin nhắn thoại là một tiếng píp.

Miệng Trương Linh co giật. Đang không biết nên nói gì với Lâm Thanh Khải thì đã bị anh giật lấy chiếc điện thoại trên tay.

"Á...?"

"Thích nhiều hơn tôi không?" Bấm gửi đi.

"Anh làm gì vậy?" Trương Linh hoảng hốt cầm lấy điện thoại mà Lâm Thanh Khải vứt trả.

Anh điên rồi, dù cô không có ý với Lâm Sơ nhưng cũng không nên từ chối người ta theo cách đó chứ.

Cầm cô bị anh cầm lấy, siết nhẹ: "Vậy bây giờ em muốn sao?"

"Em..." Câu nói còn chưa xong đã bị anh cúi xuống hôn, môi anh mềm mại lạnh lạnh mát lấy môi cô. Câu nói phía sau chỉ còn biết ậm ừ thành tiếng.

Cánh cửa phòng đóng lại.

Động tác của Lâm Thanh Khải rất nhanh, ngón tay linh hoạt, cởi cúc áo của Trương Linh, cởi áo sơ mi, Bra, quần bò, sau cùng là quần lót ren màu đen, từng cái bị vứt ra tứ phía.

Trên người cô không còn một mảnh vải che thân, cánh tay che ở trước ngực cũng bị anh kéo ra, đôi ngực tuyết trắng treo dưới xương quai xanh, dưới nữa là chiếc eo nhỏ, nụ hoa nhẹ nhàng đứng thẳng lọt vào mắt Lâm Thanh Khải.

Ánh mắt sâu thẳm nhìn chằm chằm thân thể trần trụi, áo sơ mi quần đen trên người anh vẫn còn chinh tề chưa động tới, anh tự tay kéo khóa xuống, từ trong quần lót đem dương vật đã sưng to phóng xuất ra, cầm lấy cạp cạp môi hoa của cô.

Trương Linh từ từ nhắm hai mắt hơi hơi run rẩy.

Lâm Thanh Khải cúi người bên tai cô thấp giọng nói: "Trương Linh của anh ẩm ướt thật nhanh."

Trương Linh cắn môi không nói lời nào, hai hàng lông mi nhẹ nhàng run run.

Lâm Thanh Khải cười cười, xuyên một ngón tay đi vào, bắt đầu chỉ chọc ra chọc vào để cạp xát bên trong nóng ẩm của cô, sau khi chọc vào rút ra mấy chục cái thì dịch thủy đã chảy động trên tâm thâm trải sản một ít.

Anh rút ngón tay ra, ánh mắt trầm trầm rơi vào vết nước dịch vương trên lông âm huyết, cửa huyết được tắm dâm thủy nhan sắc càng thêm phấn nộn.

Mà Trương Linh ở bên này đã đỏ lựng hết cả mặt.

Lâm Thanh Khải ôm lấy cô ngồi trên bắp đùi, dương vật to lớn chạm vào nơi mẫn cảm, trượt qua lại vài cái, mượn xuân thủy ướt dầm dẫm vào bên trong.

Bị sáp nhập trong nháy mắt Trương Linh ưm một tiếng, ngửa đầu căng thẳng, Lâm Thanh Khải giữ lấy eo cô rút ra cắm vào, mỗi một cái đều dùng lực va chạm đến góc trong cùng, miệng anh đi tìm nhũ hoa của cô, ngậm chặt nhẹ nhàng mà cắn một cái, Trương Linh mở hơi toát ra, tóc dài bết dính ở trên mặt.

Mới edit truyện mới, là truyện Np (1 nửa 3 nam) tên là "Mật ngọt ướt át", ai cũng sở thích ăn mặn giống Na thì vô độc ủng hộ Na nhé. Sắp edit sát raw bộ này rồi, Na sẽ chăm edit bộ kia hihi

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68

Căn phòng cực kỳ yên tĩnh, có thể nghe được tiếng bành bịch của thân thể va chạm, Lâm Thanh Khải vào được bên trong cô vô cùng thỏa mãn, nhìn lên thấy Trương Linh đang nhắm hai mắt cố gắng kìm nén âm thanh rên rỉ, phía dưới lưng thẳng tắp, quy đầu đung vào nơi sâu nhất trong huyết đạo rồi kéo ra.

"A..." cô nhịn không được phát ra tiếng rên rỉ phóng thẳng ngất ngưỡng, mắt anh đỏ bừng, ánh mắt lại đi theo thân thể mềm mại, bộ dạng của cô lúc này vô cùng phong tình.

Lâm Thanh Khải vỗ mông cô một cái, cười nói: "Anh thích em, Trương Linh có thích được anh làm em như thế này không?"

Trên dưới cô đều bị xóc lên xóc xuống, suy nghĩ đều đã loạn đi, hai quả đồi tuyết trắng trước ngực cũng dập dờn lắc lư, nhục trắng bóng mờ hoặc con mắt người nhìn, anh bắt lấy một viên nhũ hoa mà nắn bóp, nhục theo đầu ngón tay anh tràn ra.

Anh hưng phấn đâm mạnh vào bên trong cô một phen, lại hỏi một lần nữa: "Hả? Có thích anh thao em như vậy không?"

Toàn thân cô đều đã nồng đậm tình dục, không còn chút lý trí nào để có thể suy nghĩ về vấn đề của anh, bắt quá theo bản năng hừ hừ trả lời: "Thích... Trương Linh thích..."

Trong tiếng nói đã chất chứa theo ý khóc.

ANH chỉ muốn cho ý khóc của cô càng tăng lên. Lúc này định làm trong rừng sau trường nhưng lại có người đi tới, bọn họ liền phải ngưng lại đi đến dãy phòng học bỏ hoang này. Lâm Thanh Khải ôm lấy cô đặt lên ở trên bàn học, cô nằm sấp người xuống bàn, đôi ngực sữa chạm vào mặt bàn lạnh lẽo, cô càng bị kích thích thêm một trận run run, Lâm Thanh Khải nắm chặt lấy eo của cô, từ phía sau đâm sâu vào.

Tư thế đâm từ phía sau như thế này cảm đến càng sâu, quy đầu từng phát từng phát chạm đến đỉnh tử cung khiến cho hai người đều nhịn không được mà rên rỉ ra tiếng.

"Quá sâu rồi.... Chậm một chút..."

Anh rút cục cũng thực hiện được mong muốn của mình, cô bị thao đến bật khóc.

NHưng anh vẫn còn thấy chưa đủ, ngón tay lượn vòng vòng xung quanh âm vật đang sưng to của cô. Tay còn lại đưa xuống bên dưới xoa bóp ngực cô. dưới hạ bộ vừa bị tay anh đùa giỡn vừa bị cơn thịt to lớn đâm sâu, thực mạnh vào từng đợt khiến cho Trương Linh không thể chịu thêm nỗi khoái cảm này. Cô lắc đầu, âm huyết co bóp điên cuồng, ép chặt lấy dương vật của anh bên trong mình. Sau đó cả hai cùng rung mình một cái mà bắn ra.

Lâm Thanh Khải tìm chiếc áo T-shirt màu trắng của mình quần quanh người Trương Linh lại. Cổ áo T-shirt rất lớn, xương quai xanh toàn bộ đều lộ ở bên ngoài, vạt áo cũng rất lớn, có thể vừa che được khít cặp mông tròn trịa của cô, chỉ cần cô cử dodojing nhẹ là có thể thấy được nơi âm huyết với khe hở hẹp màu hồng nhạt.

Trương Linh có vẻ bất mãn với cách ăn mặc này, nhưng quần lót của cô đã bị Lâm Thanh Khải lấy lau tinh dịch trên người rồi nên cô không thể mặc được nữa.

Lâm Thanh Khải vươn tay ôm lấy cô đặt trên đùi mình, chôn đầu vào hõm cổ của cô hít hà mùi da thịt.

Phòng học này lớn như vậy nhưng vẫn lưu lại hương vị hoan ái vừa rồi, không lâu sau Trương Linh liên phát hiên gốc thịt kia lại lần nữa bắt đầu cứng rắn giữa đùi cô.

Mà hô hấp của anh đang phun tại cổ cô, lại vừa nóng vừa ngứa.

Chương sau vẫn H nhưng chạm raw rồi. Từ chương sau thì mọi người có giục Na cũng không thể làm gì được nữa rồi... T__T

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69

Trương Linh hơi đỏ mặt muốn đứng dậy lại bị Lâm Thanh Khải giữ chặt. Đành bất đắc dĩ ngồi trên hỏa long đang có ngọc đầu lên.

Lâm Thanh Khải chôn mặt trong hõm vai cô, hít một hơi khiến cho Trương Linh giật mình nhột. không khi ám muội, bên dưới của cô dường như cũng lại bắt đầu ướt.

Bàn tay Lâm Thanh Khải không an phận đưa xuống giữa hai chân cô, lần mò trong đám cỏ là một vùng thịt non mềm ẩm nóng: "Lại ướt rồi?"

Gò má Trương Linh đỏ bừng lên: "Đừng... đừng nói nữa."

"Được. Không nói nữa." Vừa nói một ngón tay thô dài của Lâm Thanh Khải vừa chọc vào bên trong lỗ nhỏ, có thể miễn cảm nghe được tiếng nhép nhép của âm dịch.

Tay còn lại của anh nhẹ nhàng đưa lên vuốt mí mắt cô: "Anh thích em, thích ánh mắt của em." Ngón tay trượt đi xuống, chạm vào môi cô: "Thích đôi môi của em, thích cổ của em, thích làn da em, thích đôi ngực đầy đặn của em..." Sau cùng ngón tay dừng lại tại cửa huyệt: "Còn thích cả tiểu huyệt của em."

Anh hôn nhẹ lên mắt cô: "Trương Linh, anh thích tất cả của em, cho nên anh làm em thế nào cũng không đủ."

"..."

"Làm thêm một lần nữa nhé?" Anh ghé sát tai cô nói, cảm nhận được nhiệt độ tại vành tai cô nóng lên, khẽ mỉm cười: "Được không?"

Trương Linh gật đầu. Tay của Lâm Thanh Khải tách chân cô ra, hai chân cô liền dang rộng, ngón tay kia lại cần miễn đâm chọc, một ngón, sau đó lại thêm một ngón. Rút ra một phần ba, lại đâm sâu nhất đi vào. Bên trong nhục huyệt còn móc đi lên tại điểm G của cô, khiến cho cả người Trương Linh run lên.

Một đợt tê rần tràn tới, nhưng vẫn không đủ, cô vô thức mở rộng chân ra hơn, nơi đạo huyệt liền mở rộng ra trước mắt anh, chỉ cần cúi mặt xuống là có thể nhìn rõ được nơi bí mật hút hồn đó.

"Vô cùng hùng hào." Anh thì thầm bên tai cô: "Lần này em ngồi lên anh, được không?" Trương Linh vốn dĩ không có nhiều kinh nghiệm trong mấy chuyện này, nhưng nói như thế này, cô cũng có thể hiểu, đầu óc mụ mị gật đầu.

Bên ngoài tiếng gió rít qua khe cửa sổ, cánh cửa lớp cũ kỹ khẽ động đập kêu kéo kẹt một tiếng rồi dừng lại.

Bên này Lâm Thanh Khải đang ngồi dựa nửa người ra phía sau, Trương Linh ngồi lên hạ bộ của anh, nơi hoa huyệt đã ướt đầm đặt lên đỉnh quy đầu, chảy xuống một dòng âm dịch lên thân còn thịt.

Trương Linh nhắc mông lên, cầm lấy dương vật đã cứng rắn của anh đặt đúng của huyệt, sau đó ngồi xuống, toàn bộ còn thịt lập tức đâm thẳng vào bên trong, hướng tới chỗ sâu nhất của tử cung.

"A...A..." Trương Linh lần đầu làm loại tư thế này, ngựa cổ ra sau rên rỉ thành tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Ngày Đêm Muốn Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.